

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums

2009. gada 17. februāris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	III <i>Sagatavošanā esoši tiesību akti</i>	
	PADOME	
2009/C 38 E/01	2008. gada 20. novembra Kopējā nostāja (EK) Nr. 3/2009, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu attiecībā uz statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem ⁽¹⁾	1
2009/C 38 E/02	2008. gada 17. decembra Kopējā nostāja (EK) Nr. 4/2009, ko Padome pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 251. pantā noteikto procedūru nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko nosaka īstenošanas procedūru Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽²⁾	26

Piezīme lasītājam (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

⁽²⁾ Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 3/2009,

ko Padome pieņēmusi 2008. gada 20. novembrī

nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 (...) attiecībā uz statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/C 38 E/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzi-
numu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko pieņem Sesto Kopienas vides rīcības programmu ⁽³⁾, tika atzīts, ka jāturpina samazināt pesticīdu, īpaši lauksaimniecībā izmantojamo augu aizsardzības līdzekļu, ietekmi uz cilvēku veselību un vidi. Lēmumā uzsvērtā vajadzība panākt to, lai pesticīdu izmantošana kļūtu ilgtspējīgāka, un aicināts kopumā ievērojami samazināt riskus un izmantot pesticīdus tā, lai tas atbilstu vajadzīgajai kultūru aizsardzībai.

⁽¹⁾ OVC 256, 27.10.2007., 86. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 12. marta Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 20. novembra Kopējā nostāja un Eiropas Parlamenta ... Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OVL 242, 10.9.2002., 1. lpp.

(2) Paziņojumā Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai "Virzība uz tematisku stratēģiju par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu" Komisija atzina, ka vajadzīga detalizēta, saskaņota un atjaunināta statistika Kopienas līmenī par pesticīdu tirdzniecību un izmantošanu. Šāda statistika ir vajadzīga, lai novērtētu Eiropas Savienības politiku ilgtspējīgas attīstības jomā un aprēķinātu attiecīgos rādītājus par veselības un vides risku, kas saistīts ar pesticīdu izmantošanu.

(3) Saskaņota un salīdzināma Kopienas statistika par pesticīdu tirdzniecību un izmantošanu ir būtiska Kopienas tiesību aktu un politikas izstrādei un uzraudzībai saistībā ar tematisko stratēģiju par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽⁴⁾ ietekme izpaudīsies vienīgi ilgākā laikposmā pēc 2006. gada, kad tiks pabeigta pirmā novērtēšana par darbīgo vielu izmantošanu biocīdos produktos, tāpēc pašlaik ne Komisijai, ne vairākumam dalībvalstu nav pietiekamu zināšanu vai pieredzes, lai ierosinātu turpmākus pasākumus attiecībā uz biocīdiem. Tāpēc šīs regulas piemērošanas jomai būtu jāattiecas vienīgi uz augu aizsardzības līdzekļiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. .../2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽⁵⁾ un attiecībā uz kuriem jau ir gūta liela datu vākšanas pieredze.

⁽⁴⁾ OVL 123, 24.4.1998., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OVL ...

- (5) Komisijas daudzu gadu pieredze, ko tā guvusi, vācot datus par augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecību un izmantošanu, ir pierādījusi, ka Kopienas līmenī vajadzīga saskaņota metodika, lai vāktu statistiku gan no brīža, kad tie tiek laisti tirgū, gan no lietotājiem. Turklāt, ņemot vērā mērķi aprēķināt precīzus riska rādītājus saskaņā ar mērķiem, kas paredzēti tematiskajā stratēģijā par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu, statistika jāprecizē līdz darbīgo vielu līmenim.
- (6) Tematiskās stratēģijas par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu ietekmes novērtējumā tika novērtētas dažādas datu vākšanas iespējas, un obligāta datu vākšana tika ieteikta kā labākā iespēja, jo tā ātri un rentabli ļautu izstrādāt precīzus un ticamus datus par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un izmantošanu.
- (7) Padomes Regulā (EK) Nr. 322/97 (1997. gada 17. februāris) par Kopienas statistiku ⁽¹⁾ noteikti pamatprincipi šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Īpaši tajā prasīta atbilstība taisnīguma, ticamības, atbilstības, rentabilitātes, statistikas konfidencialitāte un pārredzamības standartiem.
- (8) Ar statistikas konfidencialitāti saistītu datu nosūtīšanu reglamentē noteikumi, kas izklāstīti Regulā (EK) Nr. 322/97 un Padomes Regulā (*Euratom*, EEK) Nr. 1588/90 (1990. gada 11. jūnijs) par tādas statistiskas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte ⁽²⁾. Saskaņā ar minētajām regulām veiktie pasākumi nodrošina konfidencialu datu fizisko un loģisko aizsardzību un to, ka, apkopojot un izplatot Kopienas statistiku, dati netiek nelikumīgi izpausti un ka tos neizmanto vajadzībām, kas nav statistikas vajadzības.
- (9) Tādu datu konfidencialitātes nepieciešamo aizsardzību, kuriem ir komerciāla vērtība, būtu jānodrošina, *inter alia*, tos pirms statistikas publicēšanas pienācīgi summējot.
- (10) Lai nodrošinātu salīdzināmus rezultātus, statistiku par augu aizsardzības līdzekļiem apkopo norādītajā dalījumā, piemērotā formā un noteiktā laika periodā pēc pārskata gada beigām, kā noteikts šīs regulas pielikumos.
- (11) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾.
- (12) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro definēt apstrādāto platību un pielāgot III pielikumu. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp papildināt šo regulu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (13) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi — proti, izveidot kopēju sistēmu, lai sistemātiski sagatavotu Kopienas statistiku par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un izmantošanu — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (14) Ir notikusi apspriešanās ar Statistikas programmu komiteju, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 89/382/EEK, *Euratom* ⁽⁴⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets, darbības joma un mērķi

- Ar šo regulu izveido kopēju pamatu, lai varētu sistemātiski sagatavot Kopienas statistiku par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un izmantošanu.
- Statistika attiecas uz:
 - tirgū laisto augu aizsardzības līdzekļu gada daudzumu saskaņā ar I pielikumu;
 - lauksaimniecībā izmantoto augu aizsardzības līdzekļu gada daudzumu saskaņā ar II pielikumu.
- Statistika kopā ar citiem attiecīgiem datiem jo īpaši ir paredzēta 14. panta vajadzībām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/.../EK (... gada ...), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ OVL 52, 22.2.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 151, 15.6.1990., 1. lpp.

⁽³⁾ OVL 184, 17.7.1999., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OVL 181, 28.6.1989., 47. lpp.

⁽⁵⁾ OVL ...

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "augu aizsardzības līdzekļi" ir augu aizsardzības līdzekļi, kā minēts 2. panta 1. punktā Regulā (EK) Nr. .../2009 (... gada ...);
- b) "vielas" ir vielas, kā definēts Regulas (EK) Nr. .../2009 3. panta 2. punktā;
- c) "aktīvas vielas" ir aktīvas vielas, kā minēts Regulas (EK) Nr. .../2009 2. panta 2. punktā;
- d) "drošinātāji" ir drošinātāji, kā minēts Regulas (EK) Nr. .../2009 2. panta 3. punkta a) apakšpunktā;
- e) "sinerģisti" ir sinerģisti, kā minēts Regulas (EK) Nr. .../2009 2. panta 3. punkta b) apakšpunktā;
- f) "laišana tirgū" ir laišana tirgū, kā definēts Regulas (EK) Nr. .../2009 3. panta 8. punktā;
- g) "atļaujas turētājs" ir atļaujas turētājs, kā definēts Regulas (EK) Nr. .../2009 3. panta 20. punktā;
- h) "izmantošana lauksaimniecībā" ir tāda augu aizsardzības līdzekļu visu veidu izmantošana, kas tieši vai netieši saistīta ar augu produktu ražošanu lauku saimniecības saimnieciskajai darbībai;
- i) "profesionāls lietotājs" ir profesionāls lietotājs, kā definēts Direktīvas 2009/.../EK 3. panta 1. punktā;
- j) "lauku saimniecība" ir lauku saimniecība, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. .../2009 (... gada ...), kas attiecas uz lauku saimniecību struktūras apsekojumiem un lauksaimnieciskās ražošanas metožu apsekojumu ⁽¹⁾.

3. pants

Datu vākšana, nosūtīšana un apstrāde

1. Dalībvalstis vāc I un II pielikumā norādīto pazīmju specifikācijai vajadzīgos datus, izmantojot:

- apsekojumus;
- pienākumus attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, jo īpaši pienākumus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../2009 67. pantam;
- profesionālajiem lietotājiem noteiktos pienākumus, pamatojoties uz uzskaiti par izmantotajiem augu aizsardzības līdz-

⁽¹⁾ OVL ...

ekļiem, jo īpaši pienākumus atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../2009 67. pantam;

- administratīvus avotus; vai
 - šo līdzekļu kombināciju, tostarp statistiskās novērtēšanas procedūras, kas pamatojas uz ekspertu secinājumiem vai modeļiem.
2. Dalībvalstis nosūta Komisijai (*Eurostat*) statistikas rezultātus, tostarp konfidencialos datus, saskaņā ar plāniem un I un II pielikumā noteikto regularitāti. Datus iesniedz, tos klasificējot, kā norādīts III pielikumā.

3. Dalībvalstis datus nosūta elektroniski un atbilstīgā tehniskā formātā, ko Komisija (*Eurostat*) nosaka saskaņā ar 6. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

4. Konfidencialitātes apsvērumu dēļ, pirms publicēšanas atbilstīgos gadījumos Komisija (*Eurostat*) datus summē saskaņā ar III pielikumā norādītajām līdzekļu ķīmisko vielu klasēm vai kategorijām, atbilstīgi ņemot vērā konfidencialu datu aizsardzību katras valsts līmenī. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 322/97 15. pantu valstu iestādes un Komisija (*Eurostat*) konfidencialus datus izmanto vienīgi statistikas vajadzībām.

4. pants

Kvalitātes vērtējums

1. Šajā regulā uz nosūtāmajiem datiem attiecinā šādus kvalitātes vērtējuma parametrus:

- "atbilstība" attiecas uz pakāpi, kādā statistika atbilst pašreizējām un iespējamām lietotāju vajadzībām;
- "precizitāte" attiecas uz novērtējumu atbilstību nezināmajām faktiskajām vērtībām;
- "savlaicīgums" attiecas uz laikposmu starp informācijas pieejamību un informācijā aprakstīto notikumu;
- "punktualitāte" attiecas uz laika atšķirību starp datu paziņošanas dienu un termiņu, kad tie bija jāpaziņo;
- "pieejamība" un "skaidrība" attiecas uz kārtību un nosacījumiem, kādos lietotāji var saņemt, izmantot un interpretēt datus;
- "salīdzināmība" raksturo piemēroto statistikas jēdzienu, pārbaudes līdzekļu un procedūru atšķirību ietekmes noteikšanu, salīdzinot statistiku ģeogrāfiskos apgabalos, nozaru jomās vai laikā;
- "saskanība" attiecas uz datu piemērotību, lai tos varētu ticami kombinēt dažādos veidos un dažādi izmantot.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) ziņojumus par to datu kvalitāti, kas nosūtīti, kā minēts I un II pielikumā. Komisija (*Eurostat*) novērtē nosūtīto datu kvalitāti.

5. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Komisija saskaņā ar 5. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem atbilstīgo tehnisko formātu datu nosūtīšanai.

2. Komisija pieņem definīciju II pielikuma 2. iedaļā minētajam terminam "apstrādāta platība". Minēto pasākumu, kas paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 6. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

3. Komisija var grozīt III pielikumā definēto saskaņoto vielu klasifikāciju, lai to pielāgotu izmaiņām aktīvo vielu sarakstā, kas pieņemts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. .../2009 78. panta 3. punktam. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 6. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

6. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Statistikas programmu komiteja.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

...

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

7. pants

Ziņojums

Reizi piecos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas īstenošanu. Šajā ziņojumā īpaši novērtē nosūtīto datu kvalitāti, kā minēts 4. pantā, uzņēmumu, lauku saimniecību un valstu pārvaldes iestāžu slogu un šīs statistikas lietderību saistībā ar tematisko stratēģiju par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu, jo īpaši attiecībā uz 1. pantā minētajiem mērķiem. Atbilstīgos gadījumos tajā iekļauj priekšlikumus, lai turpinātu uzlabot datu kvalitāti un samazinātu slogu uzņēmumiem, lauku saimniecībām un valstu pārvaldes iestādēm.

Pirmo ziņojumu iesniedz līdz ... (*) gada 1. janvārim.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

(*) 8 gadus pēc šīs regulas piemērošanas dienas.

I PIELIKUMS

STATISTIKA PAR AUGU AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻU RAŽOŠANU UN LAIŠANU TIRGŪ

1. IEDAĻA

Aptvērums

Statistika aptver III pielikumā norādītās vielas, kas ietvertas augu aizsardzības līdzekļos, kuri tiek laisti tirgū katrā dalībvalstī. Īpašu uzmanību vērš uz to, lai izvairītos no dubultas uzskaites, ja līdzeklis ir pārveidots vai ja atļauju nodod citam atļaujas turētājam.

2. IEDAĻA

Mainīgie lielumi

Apkopo informāciju par katras III pielikumā norādītās vielas daudzumu, kura ir ietverta tirgū laistajos augu aizsardzības līdzekļos.

3. IEDAĻA

Ziņojumu sniegšanas mērvienība

Datus izsaka vielu kilogramos.

4. IEDAĻA

Pārskata periods

Pārskata periods ir kalendārais gads.

5. IEDAĻA

Pirmais pārskata gads, regularitāte un rezultātu nosūtīšana

1. Pirmais pārskata periods ir otrais kalendārais gads pēc ... (*).
2. Dalībvalstis sniedz datus par katru kalendāro gadu pēc pirmā pārskata perioda.
3. Komisijai (*Eurostat*) datus nosūta 12 mēnešos pēc pārskata gada beigām.

6. IEDAĻA

Kvalitātes ziņojums

Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) 4. pantā minēto kvalitātes ziņojumu, un tajā norāda:

- datu vākšanā izmantoto metodiku;
- būtiskos kvalitātes aspektus saskaņā ar datu vākšanā izmantoto metodiku;
- izmantoto novērtējumu, summēto rādītāju un izslēgšanas metožu aprakstu.

Ziņojumu nosūta Komisijai (*Eurostat*) 15 mēnešos pēc pārskata gada beigām.

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

II PIELIKUMS

STATISTIKA PAR AUGU AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻU IZMANTOŠANU LAUKSAIMNIECĪBĀ

1. IEDAĻA

Aptvērums

1. Statistika aptver III pielikumā norādītās vielas, kas ietvertas augu aizsardzības līdzekļos, kurus katrā dalībvalstī lauksaimniecībā izmanto katras izraudzītās augu kultūras audzēšanā.
2. Katra dalībvalsts nosaka izraudzītās kultūras, kas jāapskata 5. iedaļā minētajos piecos gados. Izraudzītās kultūras pārstāv dalībvalstī audzētās kultūras un izmantotās vielas.

Veidojot kultūru izlasi, ņem vērā valsts rīcības plāniem būtiskākās kultūras, kā minēts Direktīvas 2009/.../EK 4. pantā.

2. IEDAĻA

Mainīgie lielumi

Attiecībā uz katru izraudzīto kultūru vāc šādus mainīgos lielumus:

- a) III pantā minēto vielu daudzums katrai minētajai kultūrai izmantotajos aizsardzības produktos;
- b) ar katru vielu apstrādātā platība.

3. IEDAĻA

Ziņojumu sniegšanas mērvienības

1. Izmantoto vielu daudzumu izsaka kilogramos.
2. Apstrādātās platības izsaka hektāros.

4. IEDAĻA

Pārskata periods

1. Pārskata periods būtībā ir periods, kurš nepārsniedz 12 mēnešus, kad tiek veikti visi augu aizsardzības pasākumi, kas saistīti ar attiecīgo kultūru.
2. Pārskata periods ir gads, kad sāka raža.

5. IEDAĻA

Pirmais pārskata gads, regularitāte un rezultātu nosūtīšana

1. Par katru piecu gadu periodu dalībvalstis apkopo statistiku par augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu katrai izvēlētajai kultūrai pārskata periodā, kā definēts 4. iedaļā.
2. Dalībvalstis var izvēlēties pārskata periodu jebkurā posmā šajā piecu gadu periodā. Katrai izvēlētajai kultūrai var izraudzīties savādāku pārskata periodu.
3. Pirmais piecu gadu periods sākas ar pirmo kalendāro gadu pēc ... (*).
4. Dalībvalstis sniedz datus par katru piecu gadu periodu.
5. Datus nosūta Komisijai (*Eurostat*) 12 mēnešos pēc katra piecu gadu perioda beigām.

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

6. IEDAĻA

Kvalitātes ziņojums

Nosūtot rezultātus, dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) 4. pantā minēto kvalitātes ziņojumu, kurā norāda:

- atlases metodikas aprakstu;
 - datu vākšanā izmantoto metodiku;
 - aptverto kultūru salīdzinošās nozīmes novērtējumu attiecībā pret kopējo izmantoto augu aizsardzības līdzekļu daudzumu;
 - būtiskos kvalitātes aspektus saskaņā ar datu vākšanā izmantoto metodiku;
 - piecos gados izmantoto augu aizsardzības līdzekļu datu salīdzinājumu ar datiem par attiecīgajos piecu gados tirgū laistajiem augu aizsardzības līdzekļiem.
-

III PIELIKUMS

SASKAŅOTĀ VIELU KLASIFIKĀCIJA

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
Fungicīdi un baktericīdi	F0				
Neorganiskie fungicīdi	F1				
	F1.1	VARA SAVIENOJUMI	VISI VARA SAVIENOJUMI		44
	F1.1		BORDEAUX MIXTURE	8011-63-0	44
	F1.1		VARA HIDROKSĪDS	20427-59-2	44
	F1.1		VARA OKSIHLORĪDS	1332-40-7	44
	F1.1		TRĪSBĀZU VARA SULFĀTS	1333-22-8	44
	F1.1		VARA (I) OKSĪDS	1319-39-1	44
	F1.1		CITI VARA SĀĻI		44
	F1.2	NEORGANISKAIS SĒRS	SĒRS	7704-34-9	18
	F1.3	CITI NEORGANISKIE FUNGICĪDI	CITI NEORGANISKIE FUNGICĪDI		
Fungicīdi, kuru pamatā ir karbamāti un ditiokarbamāti	F2				
	F2.1	KARBANILĀTA FUNGICĪDI	DIETHOFENCARB	87130-20-9	513
	F2.2	KARBAMĀTA FUNGICĪDI	BENTHIAVALICARB	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALICARB	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOCARB	24579-73-5	399
	F2.3	DITIOKARBAMĀTA FUNGICĪDI	MANCOZEB	8018-01-7	34
	F2.3		MANEB	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAM	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEB	12071-83-9	177
	F2.3		THIRAM	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAM	137-30-4	31
Fungicīdi, kuru pamatā ir benzimidazoli	F3				
	F3.1	BENZIMIDAZOLA FUNGICĪDI	CARBENDAZIM	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDAZOLE	3878-19-1	525
	F3.1		THIABENDAZOLE	148-79-8	323
	F3.1		THIOPHANATE-METHYL	23564-05-8	262

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
Fungicīdi, kuru pamatā ir imidazolī un triazolī	F4				
	F4.1	KONAZOLA FUNGICĪDI	BITERTANOL	55179-31-2	386
	F4.1		BROMUCONAZOLE	116255-48-2	680
	F4.1		CYPROCONAZOLE	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOCONAZOLE	119446-68-3	687
	F4.1		DINICONAZOLE	83657-24-3	690
	F4.1		EPOXICONAZOLE	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIAZOLE	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUCONAZOLE	114369-43-6	694
	F4.1		FLUQUINCONAZOLE	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILAZOLE	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOL	76674-21-0	436
	F4.1		HEXACONAZOLE	79983-71-4	465
	F4.1		IMAZALIL (ENILCONAZOLE)	58594-72-2	335
	F4.1		METCONAZOLE	125116-23-6	706
	F4.1		MYCLOBUTANIL	88671-89-0	442
	F4.1		PENCONAZOLE	66246-88-6	446
	F4.1		PROPICONAZOLE	60207-90-1	408
	F4.1		PROTHIOCONAZOLE	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUCONAZOLE	107534-96-3	494
	F4.1		TETRACONAZOLE	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOL	55219-65-3	398
	F4.1		TRICYCLAZOLE	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMIZOLE	99387-89-0	730
	F4.1		TRITICONAZOLE	131983-72-7	652
	F4.2	IMIDAZOLA FUNGICĪDI	CYAZOFAMIDE	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDONE	161326-34-7	650
	F4.2		TRIAZOXIDE	72459-58-6	729
Fungicīdi, kuru pamatā ir morfolīni	F5				
	F5.1	MORFOLĪNA FUNGICĪDI	DIMETHOMORPH	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORPH	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORPH	67564-91-4	427

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
Citi fungicīdi	F6				
	F6.1	ALIFĀTISKĀ SLĀPEKĻA FUNGICĪDI	CYMOXANIL	57966-95-7	419
	F6.1		DODINE	2439-10-3	101
	F6.1		GUAZATINE	108173-90-6	361
	F6.2	AMĪDA FUNGICĪDI	BENALAXYL	71626-11-4	416
	F6.2		BOSCALID	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIL	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIL	55814-41-0	533
	F6.2		METALAXYL	57837-19-1	365
	F6.2		METALAXYL-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROCHLORAZ	67747-09-5	407
	F6.2		SILTHIOFAM	175217-20-6	635
	F6.2		TOLYLFLUANID	731-27-1	275
	F6.2		ZOXAMIDE	156052-68-5	640
	F6.3	ANILĪDA FUNGICĪDI	CARBOXIN	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEXAMID	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOTISKIE FUNGICĪDI-BAKTERICĪDI	KASUGAMYCIN	6980-18-3	703
	F6.4		POLYOXINS	11113-80-7	710
	F6.4		STREPTOMYCIN	57-92-1	312
	F6.5	AROMĀTISKIE FUNGICĪDI	CHLOROTHALONIL	1897-45-6	288
	F6.5		DICLORAN	99-30-9	150
	F6.6	DIKARBOKSIMĪDA FUNGICĪDI	IPRODIONE	36734-19-7	278
	F6.6		PROCYMIDONE	32809-16-8	383
	F6.7	DINITROANILĪNA FUNGICĪDI	FLUAZINAM	79622-59-6	521
	F6.8	DINITROFENOLA FUNGICĪDI	DINOCAP	39300-45-3	98
	F6.9	FOSFORORGANISKIE FUNGICĪDI	FOSETYL	15845-66-6	384
	F6.9		TOLCLOFOS-METHYL	57018-04-9	479
	F6.10	OKSAZOLA FUNGICĪDI	HYMEXAZOL	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOXADONE	131807-57-3	594
	F6.10		VINCLOZOLIN	50471-44-8	280
	F6.11	FENILPIROLA FUNGICĪDI	FLUDIOXONIL	131341-86-1	522

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	F6.12	FTALIMĪDA FUNGICĪDI	CAPTAN	133-06-2	40
	F6.12		FOLPET	133-07-3	75
	F6.13	PIRIMIDĪNA FUNGICĪDI	BUPIRIMATE	41483-43-6	261
	F6.13		CYPRODINIL	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOL	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIM	110235-47-7	611
	F6.13		PYRIMETHANIL	53112-28-0	714
	F6.14	HINOLĪNA FUNGICĪDI	QUINOXYFEN	124495-18-7	566
	F6.14		8-HYDROXYQUINOLINE SULFATE	134-31-6	677
	F6.15	HINONA FUNGICĪDI	DITHIANON	3347-22-6	153
	F6.16	STROBILURĪNA FUNGICĪDI	AZOXYSTROBIN	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOXYSTROBIN	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOXASTROBIN	361377-29-9	746
	F6.16		KRESOXIM-METHYL	143390-89-0	568
	F6.16		PICOXYSTROBINE	117428-22-5	628
	F6.16		PYRACLOSTROBINE	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOXYSTROBINE	141517-21-7	617
	F6.17	URĪNVIELAS FUNGICĪDI	PENCYCURON	66063-05-6	402
	F6.18	NEKLASIFICĒTI FUNGICĪDI	ACIBENZOLAR	126448-41-7	597
	F6.18		BENZOIC ACID	65-85-0	622
	F6.18		DICHLOROPHEN	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIN	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENONE	220899-03-6	752
	F6.18		2-PHENYPHENOL	90-43-7	246
	F6.18		SPIROXAMINE	118134-30-8	572
	F6.19	CITI FUNGICĪDI	CITI FUNGICĪDI		
Herbicīdi, zāles un sūnas iznīcinātāji	H0				
Herbicīdi, kuru pamatā ir fenoksi-fitohormoni	H1				
	H1.1	FENOKSI HERBICĪDI	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DICHLORPROP-P	15165-67-0	476
	H1.1		MCPA	94-74-6	2

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MECOPROP	7085-19-0	51
	H1.1		MECOPROP-P	16484-77-8	475
Herbicīdi, kuru pamatā ir triazīni un triazīnoli	H2				
	H2.1	METILTIOTRIAZĪNA HERBICĪDI	METHOPROTRYNE	841-06-5	94
	H2.2	TRIAZĪNA HERBICĪDI	SIMETRYN	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTHYLAZINE	5915-41-3	234
	H2.3	TRIAZINONA HERBICĪDI	METAMITRON	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUZIN	21087-64-9	283
Herbicīdi, kuru pamatā ir amīdi un anilīdi	H3				
	H3.1	AMĪDA HERBICĪDI	BEFLUBUTAMID	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETHENAMID	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOXAM	119126-15-7	8158
	H3.1		ISOXABEN	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMIDE	15299-99-7	271
	H3.1		PETHOXAMIDE	106700-29-2	665
	H3.1		PROPYZAMIDE	23950-58-5	315
	H3.2	ANILĪDA HERBICĪDI	DIFLUFENICAN	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAM	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENACET	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAM	139528-85-1	707
	H3.2		METAZACHLOR	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIL	709-98-8	205
	H3.3	HLORACETANILĪDA HERBICĪDI	ACETOCHLOR	34256-82-1	496
	H3.3		ALACHLOR	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETHACHLOR	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILACHLOR	51218-49-6	711
	H3.3		PROPACHLOR	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLACHLOR	87392-12-9	607

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
Herbicīdi, kuru pamatā ir karbamāti un bis-karbamāti	H4				
	H4.1	BIS-KARBAMĀTA HERBICĪDI	CHLORPROPHAM	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIPHAM	13684-56-5	477
	H4.1		PHENMEDIPHAM	13684-63-4	77
	H4.2	KARBAMĀTA HERBICĪDI	ASULAM	3337-71-1	240
	H4.2		CARBETAMIDE	16118-49-3	95
Herbicīdi, kuru pamatā ir dinitroanilīna atvasinājumi	H5				
	H5.1	DINITROANILĪNA HERBICĪDI	BENFLURALIN	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIN	33629-47-9	504
	H5.1		ETHALFLURALIN	55283-68-6	516
	H5.1		ORYZALIN	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETHALIN	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIN	2582-09-8	183
Herbicīdi, kuru pamatā ir urīnvielas, uracila vai sulfanilurīnvielas atvasinājumi	H6				
	H6.1	SULFANILURĪNVIELAS HERBICĪDI	AMIDOSULFURON	120923-37-7	515
	H6.1		AZIMSULFURON	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURON	99283-01-9	502
	H6.1		CHLORSULFURON	64902-72-3	391
	H6.1		CINOSULFURON	94593-91-6	507
	H6.1		ETHOXSULFURON	126801-58-9	591
	H6.1		FLAZASULFURON	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPYRSULFURON	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURON	173159-57-4	659
	H6.1		IMAZOSULFURON	122548-33-8	590
	H6.1		IODOSULFURON	185119-76-0	634
	H6.1		MESOSULFURON	400852-66-6	663
	H6.1		METSULFURON	74223-64-6	441
	H6.1		NICOSULFURON	111991-09-4	709
	H6.1		OXASULFURON	144651-06-9	626
	H6.1		PRIMISULFURON	113036-87-6	712
	H6.1		PROSULFURON	94125-34-5	579

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	H6.1		RIMSULFURON	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURON	141776-32-1	601
	H6.1		THIFENSULFURON	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURON	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURON	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURON	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURON	142469-14-5	735
	H6.2	URACILA HERBICĪDI	LENACIL	2164-08-1	163
	H6.3	URĪNVIELAS HERBICĪDI	CHLORTOLURON	15545-48-9	217
	H6.3		DIURON	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURON	2164-17-2	159
	H6.3		ISOPROTURON	34123-59-6	336
	H6.3		LINURON	330-55-2	76
	H6.3		METHABENZTHIAZURON	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURON	3060-89-7	168
	H6.3		METOXURON	19937-59-8	219
Citi herbicīdi	H7				
	H7.1	ARLOKSIFENOKSI- PROPIONA HERBICĪDI	CLODINAFOP	114420-56-3	683
	H7.1		CYHALOFOP	122008-85-9	596
	H7.1		DICLOFOP	40843-25-2	358
	H7.1		FENOXAPROP-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUAZIFOP-P-BUTYL	79241-46-6	395
	H7.1		HALOXYFOP	69806-34-4	438
	H7.1		HALOXYFOP-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPAQUIZAFOP	111479-05-1	713
	H7.1		QUIZALOFOP	76578-12-6	429
	H7.1		QUIZALOFOP-P	94051-08-8	641
	H7.2	BENZOFURĀNA HERBICĪDI	ETHOFUMESATE	26225-79-6	233
	H7.3	BENZOSKĀBES HERBICĪDI	CHLORTHAL	2136-79-0	328
	H7.3		DICAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	BIPIRIDĪLJA HERBICĪDI	DIQUAT	85-00-7	55
	H7.4		PARAQUAT	4685-14-7	56

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	H7.5	CIKLOHEKSĀNDIONA HERBICĪDI	CLETHODIM	99129-21-2	508
	H7.5		CYCLOXYDIM	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOXYDIM	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOXYDIM	87820-88-0	544
	H7.6	DIAZĪNA HERBICĪDI	PYRIDATE	55512-33-9	447
	H7.7	DIKARBOKSIMĪDA HERBICĪDI	CINIDON-ETHYL	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOXAZIN	103361-09-7	578
	H7.8	DIFENILĒTERA HERBICĪDI	ACLONIFEN	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOX	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEN	1836-75-5	170
	H7.8		OXYFLUORFEN	42874-03-3	538
	H7.9	IMIDAZOLINONA HERBICĪDI	IMAZAMETHABENZ	100728-84-5	529
	H7.9		IMAZAMOX	114311-32-9	619
	H7.9		IMAZETHAPYR	81335-77-5	700
	H7.10	NEORGANISKIE HERBICĪDI	AMMONIUM SULFAMATE	7773-06-0	679
	H7.10		CHLORATES	7775-09-9	7
	H7.11	ISOKSAZOLA HERBICĪDI	ISOXAFLUTOLE	141112-29-0	575
	H7.12	MORFAKTĪNA HERBICĪDI	FLURENOL	467-69-6	304
	H7.13	NITRILA HERBICĪDI	BROMOXYNIL	1689-84-5	87
	H7.13		DICHLOBENIL	1194-65-6	73
	H7.13		IOXYNIL	1689-83-4	86
	H7.14	FOSFORORGANISKIE HERBICĪDI	GLUFOSINATE	51276-47-2	437
	H7.14		GLYPHOSATE	1071-83-6	284
	H7.15	FENILPIRAZOLA HERBICĪDI	PYRAFLUFEN	129630-19-9	605
	H7.16	PIRIDAZINONA HERBICĪDI	CHLORIDAZON	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMONE	96525-23-4	569
	H7.17	PIRIDĪNKARBOKSAMĪDA HERBICĪDI	PICOLINAFEN	137641-05-5	639
	H7.18	PIRIDĪNKARBONSKĀBES HERBICĪDI	CLOPYRALID	1702-17-6	455
	H7.18		PICLORAM	1918-02-1	174

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	H7.19	PIRIDILOKSJETIĶSKĀBES HERBICĪDI	FLUROXYPYR	69377-81-7	431
	H7.19		TRICLOPYR	55335-06-3	376
	H7.20	HINOLĪNA HERBICĪDI	QUINCLORAC	84087-01-4	493
	H7.20		QUINMERAC	90717-03-6	563
	H7.21	TIADIAZĪNA HERBICĪDI	BENTAZONE	25057-89-0	366
	H7.22	TIOKARBAMĀTA HERBICĪDI	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINATE	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOCARB	52888-80-9	539
	H7.22		THIOBENCARB	28249-77-6	388
	H7.22		TRI-ALLATE	2303-17-5	97
	H7.23	TRIAZOLA HERBICĪDI	AMITROL	61-82-5	90
	H7.24	TRIAZOLINONA HERBICĪDI	CARFENTRAZONE	128639-02-1	587
	H7.25	TRIAZOLONA HERBICĪDI	PROPOXYCARBAZONE	145026-81-9	655
	H7.26	TRIKETONA HERBICĪDI	MESOTRIONE	104206-82-8	625
	H7.26		SULCOTRIONE	99105-77-8	723
	H7.27	NEKLASIFICĒTI HERBICĪDI	CLOMAZONE	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROCHLORIDONE	61213-25-0	430
	H7.27		QUINOCLAMINE	2797-51-5	648
	H7.27		METHAZOLE	20354-26-1	369
	H7.27		OXADIARGYL	39807-15-3	604
	H7.27		OXADIAZON	19666-30-9	213
	H7.27	CITI HERBICĪDI, ZĀLES UN SŪNAS IZNĪCINĀTĀJI	CITI HERBICĪDI, ZĀLES UN SŪNAS IZNĪCINĀTĀJI		
Insekticīdi un akaricīdi	I0				
Insekticīdi, kuru pamatā ir piretroīdi	I1				
	I1.1	PIRETROĪDU INSEKTICĪDI	ACRINATHRIN	101007-06-1	678
	I1.1		ALPHA-CYPERMETHRIN	67375-30-8	454
	I1.1		BETA-CYFLUTHRIN	68359-37-5	482
	I1.1		BETA-CYPERMETHRIN	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTHRIN	82657-04-3	415
	I1.1		CYFLUTHRIN	68359-37-5	385
	I1.1		CYPERMETHRIN	52315-07-8	332

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	I1.1		DELTAMETHRIN	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENVALERATE	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROX	80844-07-1	471
	I1.1		GAMMA-CYHALOTHRIN	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-CYHALOTHRIN	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINATE	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTHRIN	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-CYPERMETHRIN	52315-07-8	733
Insekticīdi, kuru pamatā ir hlorēti ogļūdeņraži	I2				
	I2.1	HLOORORGANISKIE INSEKTICĪDI	DICOFOL	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUL	2227-13-6	114
Insekticīdi, kuru pamatā ir karbamāti un oksīma-karbamāts	I3				
	I3.1	OKSĪMA-KARBAMĀTA INSEKTICĪDI	METHOMYL	16752-77-5	264
	I3.1		OXAMYL	23135-22-0	342
	I3.2	KARBAMĀTA INSEKTICĪDI	BENFURACARB	82560-54-1	501
	I3.2		CARBARYL	63-25-2	26
	I3.2		CARBOFURAN	1563-66-2	276
	I3.2		CARBOSULFAN	55285-14-8	417
	I3.2		FENOXYCARB	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANATE	22259-30-9	697
	I3.2		METHIOCARB	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMICARB	23103-98-2	231
Insekticīdi, kuru pamatā ir organofosfāti	I4				
	I4.1	FOSFORORGANISKIE INSEKTICĪDI	AZINPHOS-METHYL	86-50-0	37
	I4.1		CADUSAFOS	95465-99-9	682
	I4.1		CHLORPYRIFOS	2921-88-2	221
	I4.1		CHLORPYRIFOS-METHYL	5589-13-0	486
	I4.1		COUMAPHOS	56-72-4	121
	I4.1		DIAZINON	333-41-5	15

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	I4.1		DICHLORVOS	62-73-7	11
	I4.1		DIMETHOATE	60-51-5	59
	I4.1		ETHOPROPHOS	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIPHOS	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTHION	122-14-5	35
	I4.1		FOSTHIAZATE	98886-44-3	585
	I4.1		ISOFENPHOS	25311-71-1	412
	I4.1		MALATHION	121-75-5	12
	I4.1		METHAMIDOPHOS	10265-92-6	355
	I4.1		NALED	300-76-5	195
	I4.1		OXYDEMETON-METHYL	301-12-2	171
	I4.1		PHOSALONE	2310-17-0	109
	I4.1		PHOSMET	732-11-6	318
	I4.1		PHOXIM	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIPHOS-METHYL	29232-93-7	239
	I4.1		TRICHLORFON	52-68-6	68
Insekticīdi, kuru pamatā ir bioloģiski un botāniski produkti	I5				
	15.1	BIOĻĢISKI INSEKTICĪDI	AZADIRACTIN	11141-17-6	627
	15.1		NICOTINE	54-11-5	8
	15.1		PYRETHRINS	8003-34-7	32
	15.1		ROTENONE	83-79-4	671
Citi insekticīdi	I6				
	16.1	FERMENTĀCIJĀ IEGŪTI INSEKTICĪDI	ABAMECTIN	71751-41-2	495
	16.1		MILBEMECTIN	51596-10-2 51596-11-3	660
	16.1		SPINOSAD	168316-95-8	636
	16.3	BENZOILURĪNVIELAS INSEKTICĪDI	DIFLUBENZURON	35367-38-5	339
	16.3		FLUFENOXURON	101463-69-8	470
	16.3		HEXAFLUMURON	86479-06-3	698
	16.3		LUFENURON	103055-07-8	704
	16.3		NOVALURON	116714-46-6	672

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	16.3		TEFLUBENZURON	83121-18-0	450
	16.3		TRIFLUMURON	64628-44-0	548
	16.4	KARBAZĀTA INSEKTICĪDI	BIFENAZATE	149877-41-8	736
	16.5	DIAZILHIDRAZĪNA INSEKTICĪDI	METHOXYFENOZIDE	161050-58-4	656
	16.5		TEBUFENOZIDE	112410-23-8	724
	16.6	INSEKTU AUGŠANAS REGULATORI	BUPROFEZIN	69327-76-0	681
	16.6		CYROMAZINE	66215-27-8	420
	16.6		HEXYTHIAZOX	78587-05-0	439
	16.7	INSEKTU FEROMONI	(E,Z)-9-DODECENYL ACETATE	35148-19-7	422
	16.8	NITROGUANIDĪNA INSEKTICĪDI	CLOTHIANIDIN	210880-92-5	738
	16.8		THIAMETHOXAM	153719-23-4	637
	16.9	ALVAS ORGANISKIE INSEKTICĪDI	AZOCYCLOTIN	41083-11-8	404
	16.9		CYHEXATIN	13121-70-5	289
	16.9		FENBUTATIN OXIDE	13356-08-6	359
	16.10	OKSADIAZĪNA INSEKTICĪDI	INDOXACARB	173584-44-6	612
	16.11	FENILĒTERA INSEKTICĪDI	PYRIPROXYFEN	95737-68-1	715
	16.12	(FENIL-) PIRAZOLA INSEKTICĪDI	FENPYROXIMATE	134098-61-6	695
	16.12		FIPRONIL	120068-37-3	581
	16.12		TEBUFENPYRAD	119168-77-3	725
	16.13	PIRIDĪNA INSEKTICĪDI	PYMETROZINE	123312-89-0	593
	16.14	PIRIDILMETILAMĪNA INSEKTICĪDI	ACETAMIPRID	135410-20-7	649
	16.14		IMIDACLOPRID	138261-41-3	582
	16.14		THIACLOPRID	111988-49-9	631
	16.15	SULFĪTA ESTERA INSEKTICĪDI	PROPARGITE	2312-35-8	216
	16.16	TETRAZĪNA INSEKTICĪDI	CLOFENTEZINE	74115-24-5	418

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	16.17	TETRONIKSKĀBES INSEKTICĪDI	SPIRODICLOFEN	148477-71-8	737
	16.18	(KARBAMOIL-) TRIAZOLA INSEKTICĪDI	TRIAZAMATE	112143-82-5	728
	16.19	URĪNVIELAS INSEKTICĪDI	DIAFENTHIURON	80060-09-9	8097
	16.20	NEKLASIFICĒTI INSEKTICĪDI	ETOXAZOLE	153233-91-1	623
	16.20		FENAZAQUIN	120928-09-8	693
	16.20		PYRIDABEN	96489-71-3	583
	16.21	CITI INSEKTICĪDI UN AKARICĪDI	CITI INSEKTICĪDI UN AKARICĪDI		
Moluskicīdi, kopā:	M0				
Moluskicīdi	M1				
	M1.1	KARBAMĀTA MOLUSKICĪDS	THIODICARB	59669-26-0	543
	M1.2	CITI MOLUSKICĪDI	FERRIC PHOSPHATE	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHYDE	108-62-3	62
	M1.2		CITI MOLUSKICĪDI		
Augu augšanas regulatori, kopā:	PGR0				
Fizioloģiskie augu augšanas regulatori	PGR1				
	PGR1.1	FIZIOLOĢISKIE AUGU AUGŠANAS REGULATORI	CHLORMEQUAT	999-81-5	143
	PGR1.1		CYCLANILIDE	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOZIDE	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETHIPIN	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIPHENYLAMINE	122-39-4	460
	PGR1.1		ETHEPHON	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETHOXYQUIN	91-53-2	517
	PGR1.1		FLORCHLORFENURON	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOL	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMAZAQUIN	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEIC HYDRAZIDE	51542-52-0	310

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	PGR1.1		MEPIQUAT	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METHYLCYCLOPROPENE	3100-04-7	767
	PGR1.1		PACLOBUTRAZOL	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEXADIONE-CALCIUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		SODIUM 5-NITRO-GUAIACOLATE	67233-85-6	718
	PGR1.1		SODIUM O-NITROPHENOLATE	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEXAPAC-ETHYL	95266-40-3	8349
Augu pretdīgšanas līdzekļi	PGR2				
	PGR2.2	PRETDĪGŠANAS LĪDZEKĻI	CARVONE	99-49-0	602
	PGR2.2		CHLORPROPHAM	101-21-3	43
Citi augu augšanas regulatori	PGR3				
	PGR3.1	CITI AUGU AUGŠANAS REGULATORI	CITI AAR		
Citi augu aizsardzības līdzekļi, kopā:	ZR0				
Minerāleļļas	ZR1				
	ZR1.1	MINERĀLEĻĻA	NAFTAS EĻĻAS	64742-55-8	29
Augu eļļas	ZR2				
	ZR2.1	AUGU EĻĻA	DARVAS EĻĻAS		30
Augsnes sterilizācijas līdzekļi (ieskaitot nematocīdus)	ZR3				
	ZR3.1	METILBROMĪDS	METILBROMĪDS	74-83-9	128
	ZR3.2	CITI AUGSNES STERILIZĀCIJAS LĪDZEKĻI	CHLOROPICRIN	76-06-2	298
	ZR3.2		DAZOMET	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DICHLOROPROPENE	542-75-6	675
	ZR3.2		METAM-SODIUM	137-42-8	20
	ZR3.2		CITI AUGSNES STERILIZĀCIJAS LĪDZEKĻI		
Rodenticīdi	ZR4				
	ZR4.1	RODENTICĪDI	BRODIFACOU	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLONE	28772-56-7	371
	ZR4.1		CHLORALOSE	15879-93-3	249

Galvenās grupas	Kods	Ķīmisko vielu klase	Vielas Vispārpieņemtie nosaukumi	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Līdzekļu kategorijas			Vispārpieņemto nosaukumu nomenklatūra		
	ZR4.1		CHLOROPHACINONE	3691-35-8	208
	ZR4.1		COUMATETRALYL	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENACOUM	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETHIALONE	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOCOUMAFEN	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIN	81-81-2	70
	ZR4.1		CITI RODENTICĪDI		
Visi pārējie augu aizsardzības līdzekļi	ZR5				
	ZR5.1	DEZINFICĒJOŠIE LĪDZEKĻI	CITI DEZINFICĒJOŠIE LĪDZEKĻI		
	ZR5.2	CITI AUGU AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI	CITI AAL		

⁽¹⁾ Chemical Abstracts Service reģistrācijas numuri.

⁽²⁾ Starptautiskā Pesticīdu analīžu sadarbības padome.

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I. IEVADS

Komisija 2006. gada 12. decembrī, balstoties uz EK līguma 285. panta 1. punktu, iesniedza Padomei priekšlikumu ⁽¹⁾ regulai par augu aizsardzības līdzekļu statistiku.

Eiropas Parlaments 2008. gada martā pieņēma atzinumu pirmajā lasījumā (skatīt dok. 7412/08).

Ekonomikas un sociālo lietu komiteja pieņēma atzinumu 2007. gada jūlijā ⁽²⁾. Reģionu komiteja 2007. gada jūnijā nolēma nepieņemt atzinumu.

Padome 2008. gada 20. novembrī pieņēma kopējo nostāju saskaņā ar EK līguma 251. pantu.

II. MĒRĶI

Priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai visās dalībvalstīs vāktu salīdzināmus statistikas datus, radot iespēju veikt harmonizētu riska rādītāju aprēķinus, izmantojot citus būtiskus datus.

Tajā īpaši paredzēti harmonizēti noteikumi par tādu datu vākšanu un izplatīšanu, kas attiecas uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un izmantošanu. Priekšlikumā arī norādīts dalībvalstīm vākt datus regulāri, kā to darīt un kā nosūtīt datus Komisijai.

III. KOPEJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārējas piezīmes

Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā 2008. gada 12. martā pieņēma 26 grozījumus. Padome kopējā nostājā ņēma vērā 5 grozījumus. No tiem 5. grozījums ir iekļauts pilnībā, savukārt 10., 13., 18. un 32. grozījums ir pieņemti pēc būtības vai iekļauti daļēji.

Kopējā nostājā iekļauti arī citi Eiropas Parlamenta neparedzēti grozījumi, ar ko atrisinātas dažas problēmas, par ko dalībvalstis sarunu gaitā ir paudušas bažas.

Ir iekļauti arī vairāki tehniski un redakcionāli grozījumi, lai definētu dažu noteikumu darbības jomu, padarītu skaidrāku regulas valodu un nodrošinātu juridisko noteiktību vai palielinātu konsekveni ar citiem Kopienas instrumentiem.

2. Īpašas piezīmes

— Regulas darbības jomas paplašināšana

Padome nepieņēma 1., 6., 7., 8., 12., 15., 21. un 26. grozījumu, jo uzskatīja, ka darbības jomas paplašināšana papildus pārdošanai un lietošanai respondentiem un administrācijām būtu apgrūtinājoša.

— Biocīdu iekļaušana

Padome nepieņēma 11., 12., 22., 33. un 34. grozījumu, jo zināšanas un pieredze par biocīdiem joprojām ir ierobežota un to ietekme nav zināma, jo nozare ir attīstības stadijā.

⁽¹⁾ OV C 126, 7.6.2007., 5. lpp.

⁽²⁾ OV C 256, 27.10.2007., 86. lpp.

— *Datu avotu izvēle*

14. grozījums

Prasība Komisijai apstiprināt metodes ietvertu dārgu un apgrūtināšu procedūru. Saskaņā ar subsidiaritātes principu datu vākšanas metožu vai datu avotu izvēle ir dalībvalstu kompetence.

— *Ievāktu datu vērtēšana, ko veiktu kvalificētu ekspertu grupa*

31. grozījums

Šāda vērtēšana Padomei nav pieņemama, jo tā sniedzas ārpus regulas nolūka.

— *Vielu saraksta regulāra apstiprināšana un atbilstoši notiekošajai aktīvo vielu izskatīšanai.*

19. grozījums

Šāds ierosinājums varētu nevajadzīgi paaugstināt administratīvo slogu.

— *Konfidencialitāte*

16., 25. un 30. grozījums

Komisijas pienākums ir veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu dalībvalstu nosūtīto konfidenciālo datu aizsardzību, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 322/97. Tādēļ nav vajadzīgs iekļaut jaunus noteikumus vai atsauces šajā sakarībā.

— *Pienākums katru gadu ziņot par AAL skaitu*

15. un 23. grozījums

Regulā dalībvalstīm paredzēts pienākums nosūtīt Komisijai lūgtos statistikas datus. Dalībvalstis izvēlas viņuprāt piemērotākās datu vākšanas metodes vai datu avotus. Pienākums ziņot par saražoto, importēto vai eksportēto augu aizsardzības līdzekļu daudzumu ir jāskata saistībā ar Regulu par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū.

— *Datu publicēšana*

25. un 28. grozījums

Padome nevar piekrist iekļaut šajā konkrētajā regulā pienākumu dalībvalstīm publicēt statistiku. Regulā dalībvalstīm ir noteikts pienākums vākt vajadzīgos datus un nosūtīt statistikas rezultātus Komisijai.

— *Definīcijas*

Ir veikti grozījumi definīcijās, lai ņemtu vērā un saskaņotu tās ar definīcijām Regulā par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū.

— *Galvenie principi*

Precizitāte nav minēta starp principiem, ko ņem vērā attiecībā uz Kopienas statistiku saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 322/97, kas minēta 8. apsvērumā. Tādēļ Padome nevar pieņemt grozījumu Nr. 3. Tomēr Padome ir paturējusi minēto principu starp 4. pantā uzskaitītajiem kvalitātes kritērijiem.

— *Atsauces uz Regulu (EK) Nr. 322/97 un Regulu (EK) Nr. 1588/90*

Ir iekļauts jauns 8. apsvēruma, lai precizētu sistēmu, saskaņā ar kuru datu nosūtīšana būtu jāveic, un lai atgādinātu, kā nodrošināt datu konfidencialitāti.

— *Mērķi*

Padome piekrīt iekļaut atsauci 1. līdz 14. pantā Direktīvā par pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu. Padome tomēr nevar piekrist tam, ka Regulas mērķis būtu īstenot un novērtēt tematisko stratēģiju par pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu, kā to ar 10. grozījumu ir ierosinājis Eiropas Parlaments.

— *Kvalitātes novērtējums*

Padome ir iekļāvusi pantu par kvalitātes novērtējumu (4. pants). Kvalitātes novērtējuma apmēri jau ir iekļauti citos statistikas dokumentos, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes regulās par iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanu, par statistiku gaļas un mājlopu jomā, par statistiku enerģētikas jomā un par Kopienas brīvo darbavietu statistiku.

— *Īstenošanas pasākumi*

Līdz ar to, ka Padomes iekļautais pants par kvalitātes novērtējumu ir diezgan specifisks, ir svītrotā atsauce uz reglamentējošām procedūrām attiecībā uz kvalitātes ziņojumiem un ziņošanas pasākumiem. Bez tam “apstrādātās platības” definīcija ir pārvietota no II pielikuma uz 5. pantu, tāpat no III pielikuma uz 5. pantu ir pārvietota iespēja Komisijai grozīt saskaņoto klasifikāciju.

— *II pielikuma I iedaļa, Aptvērumi*

Padome ir izvēlējusies sniegt dalībvalstīm plašas interpretācijas iespējas, izvēloties aptveramās kultūras. Ziņojums par minētās regulas īstenošanu saskaņā ar 7. pantu dos iespēju novērtēt, vai ir vajadzīgs mainīt izraudzītās kultūras.

IV. SECINĀJUMI

Padome uzskata, ka tās kopējā nostāja sniedz līdzsvarotu un reālistisku risinājumu vairākām bažām saistībā ar pirmo uzdevumu — vākt salīdzināmus datus par augu aizsardzības līdzekļiem. Tā gaida konstruktīvas sarunas ar Eiropas Parlamentu, lai par šo regulu panāktu praktiski īstenojamu vienošanos.

KOPĒJĀ NOSTĀJA (EK) Nr. 4/2009,**ko Padome pieņēmusi 2008. gada 17. decembrī****nolūkā pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 (...), ar ko nosaka īstenošanas procedūru Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ un Šveici)**

(2009/C 38 E/02)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42. un 308. pantu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši šīs regulas 89. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 modernizē dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas noteikumus, precizējot vajadzīgos pasākumus un procedūras noteikumu īstenošanai un raugoties, lai noteikumi tiktu vienkāršoti visu iesaistīto dalībnieku interesēs. Būtu jānosaka īstenošanas noteikumi.
- (2) Efektīvāka un ciešāka sadarbība starp sociālā nodrošinājuma iestādēm ir būtisks faktors, lai ļautu tām personām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004, izmantot savas tiesības visdrīzākajā laikā un ar vislabākajiem nosacījumiem.
- (3) Elektronisko līdzekļu izmantošana ir piemērots veids ātrai un drošai datu apmaiņai starp dalībvalstu iestādēm. Datu elektroniskai apstrādei vajadzētu veicināt procedūru paātrināšanu attiecīgajām personām. Turklāt šiem cilvēkiem būtu jāsniedz visas garantijas, kas paredzētas Kopienas noteikumos par fizisko personu aizsardzību, apstrādājot personas datus un īstenojot šo datu brīvu apmaiņu.
- (4) To valsts struktūru, kuras, iespējams, būs iesaistītas Regulas (EK) Nr. 883/2004 piemērošanā, koordinātu (arī

elektronisko) iesniegšanai tādā veidā, kas ļauj šo informāciju attiecīgi atjaunināt, būtu jāatvieglo informācijas apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm. Šī pieeja, kas koncentrēta uz faktiskās informācijas atbilstību, kā arī šīs informācijas tūlītēja pieejamība pilsoņiem, ir svarīga vienkāršošana, ko būtu jāievieš ar šo regulu.

- (5) Panākot, ka sarežģītās procedūras, ar kurām īsteno sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu, darbojas pēc iespējas vienmērīgāk, un ka šīs procedūras tiek efektīvi pārvaldītas, ir vajadzīga sistēma tūlītējai IV pielikuma atjaunināšanai. Noteikumu sagatavošanas un piemērošanas nolūkos dalībvalstīm un Komisijai ir cieši jāsadarbības, turklāt šie noteikumi būtu jāīsteno ļoti ātri, ņemot vērā sekas, ko kavēšanās radītu pilsoņiem un pārvaldes iestādēm. Tādēļ Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai izveidot un pārvaldīt datubāzi, kā arī nodrošināt, ka tā sāk darboties, vismaz sākot no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Komisijai jo īpaši vajadzētu veikt vajadzīgos pasākumus, lai datubāzē iekļautu IV pielikumā ietvertu informāciju.
- (6) Dažu procedūru nostiprināšana nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību un pārskatāmību Regulas (EK) Nr. 883/2004 izmantotājiem. Piemēram, kopīgu termiņu noteikšana, lai izpildītu konkrētas saistības vai konkrētus administratīvos uzdevumus, palīdz skaidrot un strukturēt apdrošināto personu un iestāžu attiecības.
- (7) Dalībvalstīm, to kompetentajām iestādēm un sociālā nodrošinājuma iestādēm vajadzētu būt iespējai savstarpēji vienoties par vienkāršotām procedūrām un administratīvo kārtību, kuru tās uzskata par visefektīvāko un vispiemērotāko savu sociālā nodrošinājuma sistēmu kontekstā. Tomēr šādas vienošanās nedrīkstētu ietekmēt to personu tiesības, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 883/2004.
- (8) Sociālā nodrošinājuma joma ir sarežģīta, tādēļ visām dalībvalstu iestādēm jāvelta īpašas pūles, lai atbalstītu apdrošinātās personas — lai netiktu sodīti tie, ka nav nosūtījuši savu pieprasījumu vai konkrētu informāciju iestādei, kura atbildīga par attiecīgā pieprasījuma izskatīšanu saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 883/2004 un šajā regulā.

⁽¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp. Labota versija OV L 200, 7.6.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 324, 30.12.2006., 59. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2008. gada 17. decembra Kopējā nostāja un Padomes Lēmums ... (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

- (9) Lai noteiktu kompetento iestādi, t.i., to iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami vai kurai ir pienākums izmaksāt konkrētus pabalstus, apdrošinātās personas un tās ģimenes locekļu objektīvā situācija ir jāpārbauda vairāk nekā vienas dalībvalsts iestādēm. Lai nodrošinātu attiecīgās personas aizsardzību periodā, kad notiek attiecīgā informācijas apmaiņa starp iestādēm, būtu jāparedz personas provizorisksa dalība kādā no sociālā nodrošinājuma sistēmām.
- (10) Dalībvalstīm būtu jāsadarbojas, lai noteiktu to personu dzīvesvietu, uz kurām attiecas šī regula un Regula (EK) Nr. 883/2004, un domstarpību gadījumā būtu jāņem vērā visi attiecīgie kritēriji, lai atrisinātu problēmu. Var būt ietverti kritēriji, kas minēti atbilstīgā šīs regulas pantā.
- (11) Vairāki pasākumi un procedūras, kas paredzēti šajā regulā, ir vērsti uz to, lai padarītu pārskatāmākus kritērijus, kas dalībvalstu iestādēm jāpiemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004. Šādi pasākumi un procedūras izriet no Eiropas Kopienu Tiesas prakses un administratīvās komisijas lēmumiem, kā arī no vairāk kā 30 gadu pieredzes sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas piemērošanā saistībā ar Līgumā paredzētajām pamatbrīvībām.
- (12) Šajā regulā ir paredzēti pasākumi un procedūras darbinieku un bezdarbnieku mobilitātes veicināšanai. Pārrobežu darba ņēmēji, kuri pilnībā zaudējuši darbu, var pieteikties nodarbinātības dienestos gan pastāvīgās dzīvesvietas valstī, gan tajā dalībvalstī, kurā viņi pēdējo reizi bija nodarbināti. Tomēr šīm personām vajadzētu būt tiesīgām saņemt pabalstus tikai no dzīvesvietas dalībvalsts.
- (13) Ir vajadzīgi konkrēti īpaši noteikumi un procedūras, lai noteiktu tiesību aktus, kas piemērojami, lai ņemtu vērā periodus, ko apdrošinātā persona veltījusi bērnu audzināšanai dažādās dalībvalstīs.
- (14) Turklāt konkrētām procedūrām būtu jāatspoguļo nepieciešamība pēc līdzsvarotas izdevumu sadales starp dalībvalstīm. Jo īpaši attiecībā uz slimībām šādās procedūrās būtu jāņem vērā to dalībvalstu situācija, kas uzņemas segt izdevumus, kuri ļauj apdrošinātajām personām piekļūt konkrētās valsts veselības aizsardzības sistēmai, un to dalībvalstu situācija, kuru iestādes uzņemas segt izmaksas par pabalstiem natūrā, ko saņem viņu apdrošinātās personas dalībvalstī, kura nav tā dalībvalsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo.
- (15) Īpaši saistībā ar Regulu (EK) Nr. 883/2004 ir jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem sedz izdevumus, kas saistīti ar slimības pabalstu maksājumiem natūrā un kas radušies saistībā ar plānotu aprūpi, t.i., aprūpi, kuru apdrošinātā persona izmantos citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā šī persona ir apdrošināta vai kurā tā dzīvo. Būtu jāprecizē apdrošinātās personas pienākumi attiecībā uz iepriekšējas atļaujas pieprasījumu, kā arī iestādes pienākumi pret pacientu attiecībā uz atļaujas nosacījumiem. Tāpat būtu jānoskaidro sekas izdevumu segšanai saistībā ar aprūpi citā dalībvalstī, pamatojoties uz atļauju.
- (16) Šai regulai un īpaši noteikumiem par uzturēšanos ārpus kompetentās dalībvalsts un noteikumiem par plānoto aprūpi nebūtu jāliedz piemērot labvēlīgākus attiecīgās valsts noteikumus, konkrēti, attiecībā uz tādu izmaksu atmaksāšanu, kas radušās citā dalībvalstī.
- (17) Ir būtiski noteikt saistošākas procedūras, lai paātrinātu šo pieprasījumu apmaksu dalībvalstu iestāžu starpā, nolūkā saglabāt uzticību savstarpējai apmaiņai un nodrošināt labu pārvaldību, kas ir noteikta dalībvalstu sociālā nodrošinājuma sistēmām. Tādēļ būtu jānostiprina tās procedūras, kas skar slimības un bezdarbnieka pabalstu pieprasījumu apstrādi.
- (18) Būtu jāstiprina procedūras, kas attiecas uz iestāžu savstarpēju palīdzību sociālā nodrošinājuma pieprasījumu atgūšanai, lai nodrošinātu efektīvāku atgūšanu un koordinēšanas noteikumu sekmīgu darbību. Efektīva atgūšana turklāt ir līdzeklis, kā novērst ļaunprātīgu izmantošanu un krāpšanu un cīnīties ar to, kā arī veids, lai nodrošinātu ilgtspējīgas sociālā nodrošinājuma sistēmas. Tas ir saistīts ar jaunu procedūru pieņemšanu, par pamatu ņemot vairākus spēkā esošos Padomes Direktīvas 2008/55/EEK (2008. gada 26. maijs) par savstarpējo palīdzību pieprasījumu piedziņā attiecībā uz zināmiem nodokļiem un citiem pasākumiem⁽¹⁾. Šādas jaunas atgūšanas procedūras būtu jāpārskata pēc pieciem gadiem, ņemot vērā pieredzi, kas gūta, īstenojot direktīvu, un vajadzības gadījumā jāpielāgo, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka tās pilnībā darbojas.
- (19) Īstenojot noteikumus par savstarpēju palīdzību attiecībā uz tādu pabalstu atgūšanu, kas piešķirti nelikumīgi, provizorisks maksājumu un iemaksu atgūšanu, ieskaitu un palīdzību atgūšanai, pieteikuma saņēmējas dalībvalsts jurisdikcijā ir tikai darbības, kas saistītas ar izpildes pasākumiem. Jebkura cita darbība ir pieteikuma iesniedzējas dalībvalsts jurisdikcijā.
- (20) Pieteikuma saņēmējā dalībvalstī veiktie izpildes pasākumi nenozīmē, ka minētā dalībvalsts atzīst pieprasījuma būtību vai pamatu.

(¹) OVL L 150, 10.6.2008., 28. lpp.

- (21) Apdrošināto personu informēšana par to tiesībām un pienākumiem ir svarīgs elements savstarpējas uzticēšanās attiecībās ar kompetentajām iestādēm un dalībvalstu iestādēm.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, pieņemt koordinēšanas pasākumus, lai garantētu personu pārvietošanās brīvības efektīvu īstenošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās darbības mēroga vai iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes

principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

- (23) Ar šo regulu būtu jāaizstāj Padomes Regula (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā ⁽¹⁾,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

I NODAĻA

Definīcijas

1. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

- a) "pamatregula" ir Regula (EK) Nr. 883/2004;
- b) "īstenošanas regula" ir šī regula; un
- c) piemēro pamatregulā sniegtās definīcijas.
2. Papildus definīcijām, kas minētas 1. punktā,
- a) "piekļuves vieta" ir struktūra, kas nodrošina:
- elektronisku kontaktpunktu;
 - automātisku maršrutēšanu, kā pamatā ir adrese; un
 - viedo maršrutēšanu, kuras pamatā ir programmatūra, kas ļauj automātiski pārbaudīt un veikt maršrutēšanu (piemēram, izmantot mākslīgo intelektu) un/vai cilvēku līdzdalību.
- b) "sadarbības struktūra" ir jebkura dalībvalsts kompetentās varasiestādes norādīta struktūra vienai vai vairākām pamatregulas 3. pantā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām, kas atbild uz informācijas un palīdzības pieprasījumu saistībā ar pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanu un kas veic uzdevumus, kuri tai uzticēti īstenošanas regulas IV sadaļā;
- c) "dokuments" ir tā veidots datu apkopojums, neatkarīgi no izmantotā saziņas līdzekļa, lai ar to varētu apmainīties elektroniski, un kas jānosūta, lai pamatregula un īstenošanas regula varētu darboties;
- d) "strukturēts elektronisks dokuments" ir jebkurš strukturēts dokuments, kas sastādīts tādā formā, kāda tā izstrādāta elektroniskai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm;

- e) "nosūtīšana elektroniski" nozīmē nosūtīt datus, izmantojot elektroniskas datu apstrādes (tostarp datu saspiešanu) iekārtas, izmantojot vadus, radio apraides, optiskas tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;

- f) "Revīzijas padome" ir pamatregulas 74. pantā minētā struktūra.

II NODAĻA

Sadarbības un datu apmaiņas noteikumi

2. pants

Darbības joma un noteikumi datu apmaiņai starp iestādēm

1. Īstenošanas regulā apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm un personām, uz kurām attiecas pamatregula, ir balstīta uz sabiedrisko pakalpojumu, efektivitātes, aktīvas palīdzības, ātras pārsūtīšanas principiem un pieejamību, tostarp e-pieejamību, jo īpaši invalīdiem un vecākiem cilvēkiem.

2. Iestādes nekavējoties nodrošina vai apmainās ar visiem vajadzīgajiem datiem, lai noteiktu to personu tiesības un pienākumus, uz kuriem attiecas pamatregula. Šādus datus dalībvalstīm tieši pārsūta pašas iestādes vai netieši — ar sadarbības struktūru starpniecību.

3. Ja persona kļūdaini iesniegusi informāciju, dokumentus vai pieprasījumus iestādē tās dalībvalsts teritorijā, kurā neatrodas saskaņā ar īstenošanas regulu norādītā iestāde, pirmā iestāde informāciju, dokumentus vai pieprasījumus nekavējoties iesniedz iestādei, kas norādīta saskaņā ar īstenošanas regulu, norādot datumu, kad tie bija iesniegti sākotnēji. Šis datums ir saistošs otrajai iestādei. Tomēr dalībvalsts iestādes nesauc pie atbildības vai neuzskata par atbildīgām, ka tās ir pieņēmušas lēmumu, jo nav varējušas rīkoties tādēļ, ka citu dalībvalstu iestādes ir aizkavējušas informācijas, dokumentu vai pieprasījumu pārsūtīšanu.

⁽¹⁾ OV L 74, 27.3.1972., 1. lpp.

4. Kad datus pārsūta netieši ar mērķa dalībvalsts sadarbības struktūras starpniecību, termiņš, kad jāsniedz atbildi uz pieprasījumu, sākas no tās dienas, kad minētā sadarbības struktūra ir saņēmusi pieprasījumu, it kā to būtu saņēmusi minētās dalībvalsts iestāde.

3. pants

Darbības joma un noteikumi datu apmaiņai starp attiecīgajām personām un iestādēm

1. Personām, uz kurām attiecas pamatregula, ir pienākums pārsūtīt attiecīgajai iestādei informāciju, dokumentus vai apstiprinātos pierādījumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu viņu vai viņu ģimenes stāvokli, lai noteiktu vai uzturētu viņu tiesības un pienākumus un lai noteiktu piemērojamos tiesību aktus un viņu pienākumus saskaņā ar tiem.

2. Lai īstenotu pamatregulu, katra dalībvalsts, apkopojot, pārsūtot un apstrādājot datus atbilstīgi savam tiesiskajam regulējumam, nodrošina, ka attiecīgās personas var pilnīgi izmantot savas tiesības saistībā ar personas datu aizsardzību saskaņā ar Kopienas noteikumiem fizisko personu aizsardzības jomā attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu kustību.

3. Ciktāl tas ir vajadzīgs pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanai, attiecīgā iestāde bez kavēšanās pārsūta informāciju un izsniedz dokumentus attiecīgajām personām.

Attiecīgā iestāde informē pieprasītāju, kas dzīvo vai uzturas citā dalībvalstī, par tās lēmumu vai nu tieši, vai ar sadarbības struktūras starpniecību, kas atrodas dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī. Atsakot pabalstus, tā norāda arī uz atteikuma iemesliem, pārsūdzības iespējām un pieļaujamiem pārsūdzības termiņiem. Šā lēmuma kopiju nosūta citām iesaistītajām iestādēm.

4. pants

Datu apmaiņas forma un veids

1. Administratīvā komisija izstrādā dokumentu un strukturēto elektronisko dokumentu struktūru, saturu un formu un sīki izstrādātus noteikumus to apmaiņai.

2. Datu pārsūtīšana starp iestādēm vai sadarbības struktūrām notiek elektroniski, tieši vai netieši — caur piekļuves punktiem, kas iekļauti kopējā drošības sistēmā, kura var garantēt datu apmaiņas konfidencialitāti un aizsardzību.

3. Sazinoties ar attiecīgajām personām, attiecīgās iestādes izmanto katram gadījumam piemērotu saziņas veidu un cik vien iespējams dod priekšroku elektroniskam saziņas veidam. Admi-

nistratīvā komisija nosaka praktiskos pasākumus informācijas, dokumentu vai lēmumu sūtīšanai attiecīgajai personai elektroniskā veidā.

5. pants

Citas dalībvalsts izsniegtu dokumentu un apstiprināto pierādījumu juridiskais spēks

1. Dalībvalsts iestādes izsniegtus dokumentus, kas norāda personas stāvokli pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanas vajadzībām, un apstiprinātos pierādījumus, uz kuru pamata dokuments ir izsniegts, citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tā dalībvalsts, kas tos izdeva, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem.

2. Ja ir šaubas par dokumenta derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, tās dalībvalsts iestāde, kas saņem dokumentu, lūdz izdevējiestādei nepieciešamo skaidrojumu un vajadzības gadījumā šā dokumenta atsaukumu. Izdevējiestāde pārskata dokumenta izsniegšanas pamatojumu un vajadzības gadījumā to atsauc.

3. Saskaņā ar 2. punktu, ja pastāv šaubas par attiecīgās personas sniegto informāciju, dokumenta vai apstiprināto pierādījumu derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, ciktāl tas iespējams, pēc kompetentās iestādes lūguma veic attiecīgu informācijas vai dokumentu pārbaudi.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne ātrāk kā mēnesi pēc dienas, kad iestāde, kas saņēma dokumentu, iesniedza savu pieprasījumu. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

6. pants

Tiesību aktu provizoriska piemērošana un pabalstu provizoriska piešķiršana

1. Ja īstenošanas regulā nav paredzēts citādi, gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestādēm ir atšķirīgi viedokļi par piemērojamajiem tiesību aktiem, attiecīgajai personai provizoriski piemēro vienas dalībvalsts tiesību aktus, prioritātes kārtību nosakot šādi:

a) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā persona faktiski strādā vai ir pašnodarbināta, ja šī persona strādā vai ir pašnodarbināta tikai vienā dalībvalstī;

b) personas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti, ja attiecīgā persona tur veic daļu savas darbības/darbību vai ja persona nestrādā vai nav pašnodarbināta;

c) tās dalībvalsts tiesību akti, kuras tiesību aktu piemērošana bija pieprasīta pirmā, ja persona veic darbību vai darbības divās vai vairāk dalībvalstīs.

2. Ja nav vienotības divu vai vairāk dalībvalstu iestāžu starpā par to, kurai iestādei būtu jānodrošina pabalsti naudā vai natūrā, attiecīgajai personai, kas varētu pieprasīt pabalstu, ja nebūtu domstarpību, provizoriski ir tiesības saņemt pabalstus, ko paredz tiesību akti, kurus piemēro personas dzīvesvietas iestāde, vai, ja persona nedzīvo vienā no attiecīgo dalībvalstu teritorijām, pabalstus, ko paredz tiesību akti, kurus piemēro iestāde, kam pirmajai iesniedza pieteikumu.

3. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne ātrāk kā mēnesi pēc dienas, kad radusies viedokļu nesaskaņa, kā minēts 1. un 2. punktā. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas.

4. Ja ir noskaidrots, ka piemērojami tiesību akti nav provizoriskās dalības dalībvalsts tiesību akti, vai ja iestāde, kas provizoriski piešķir pabalstu, nav kompetentā iestāde, tā iestāde, kuru atzīst par kompetento iestādi, tiek atzīta par tādu ar atpakaļejošu spēku, it kā viedokļu nesaskaņas nebūtu pastāvējušas, vēlākais no provizoriskās dalības dienas vai no attiecīgo pabalstu pirmās provizoriskās piešķiršanas.

5. Vajadzības gadījumā iestāde, kas ir atzīta par kompetentu, un iestāde, kura provizoriski ir izmaksājusi pabalstus naudā vai provizoriski ir saņēmusi iemaksas, nokārto attiecīgās personas finansiālo situāciju attiecībā uz iemaksām un pabalstiem, kas, attiecīgā gadījumā, provizoriski izmaksāti skaidrā naudā saskaņā ar īstenošanas regulas IV sadaļas III nodaļu.

Pabalstus natūrā, ko saskaņā ar 2. punktu provizoriski piešķir viena iestāde, saskaņā ar īstenošanas regulas IV sadaļu atmaksā kompetentā iestāde.

7. pants

Pabalstu un iemaksu provizorisks aprēķins

1. Ja vien īstenošanas regulā nav noteikts citādi, gadījumos, kad personai ir tiesības uz pabalstu vai ir jāveic iemaksa saskaņā ar pamatregulu, un kompetentajai iestādei nav visas informācijas par situāciju citā dalībvalstī, kas nepieciešama, lai aprēķinātu šā

pabalsta vai iemaksas galīgo summu, šī iestāde pēc attiecīgās personas pieprasījuma piešķir šo pabalstu vai veic provizorisku šīs iemaksas aprēķinu, ja šāds aprēķins ir iespējams, balstoties uz informāciju, kas ir minētās iestādes rīcībā.

2. Attiecīgo pabalstu vai iemaksu pārrēķina, kad visi apstiprinotie pierādījumi vai dokumenti ir iesniegti attiecīgajai iestādei.

III NODAĻA

Citi vispārīgi pamatregulas piemērošanas noteikumi

8. pants

Administratīvie pasākumi starp divām vai vairāk dalībvalstīm

1. Īstenošanas regulas noteikumi aizstāj konvenciju piemērošanas kārtības noteikumus, kas minēti pamatregulas 8. panta 1. punktā, izņemot noteikumus par kārtību attiecībā uz pamatregulas II pielikumā minētajām konvencijām, ja minēto pasākumu noteikumi ir iekļauti īstenošanas regulas I pielikumā.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā var savstarpēji vienoties par pasākumiem, kas attiecas uz pamatregulas 8. panta 2. punktā minēto konvenciju piemērošanu, ar noteikumu, ka šie pasākumi nelabvēlīgi neiespaido attiecīgo personu tiesības un pienākumus un ir iekļauti īstenošanas regulas I pielikumā.

9. pants

Citas procedūras iestāžu starpā

1. Divas vai vairākas dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var vienoties par citām procedūrām, nekā tas paredzēts īstenošanas regulā, ar noteikumu, ka šādas procedūras nelabvēlīgi neiespaido attiecīgo personu tiesības un pienākumus.

2. Par visiem nolīgumiem, kas noslēgti šajā nolūkā, paziņo Administratīvajai komisijai, un tos iekļauj īstenošanas regulas I pielikumā.

3. Noteikumus, kas ietverti īstenošanas nolīgumos, kuri noslēgti starp divām vai vairāk dalībvalstīm šajā pašā nolūkā, vai nolīgumos, kuri ir līdzīgi 2. punktā minētajiem, un ir spēkā iepriekšējā dienā pirms īstenošanas regulas stāšanās spēkā, kā arī noteikumus, kas ietverti Regulas (EEK) Nr. 574/72 V pielikumā, turpina piemērot šo dalībvalstu savstarpējo attiecību risināšanai ar noteikumu, ka tie arī ir ietverti īstenošanas regulas I pielikumā.

10. pants

Pabalstu pārklāšanās novēršana

Neatkarīgi no citiem pamatregulas noteikumiem, ja pabalsti, kuri pienākas saskaņā ar divu vai vairāk dalībvalstu tiesību aktiem, ir savstarpēji samazināti, apturēti vai atsaukti, tad summas, kas netiktu izmaksātas, stingri piemērojot noteikumus attiecībā uz samazināšanu, apturēšanu vai atsaukšanu, ko paredz attiecīgo dalībvalstu tiesību akti, izdala ar to pabalstu skaitu, uz kuriem attiecas samazināšana, apturēšana vai atsaukšana.

11. pants

Dzīvesvietas noteikšanas elementi

1. Gadījumos, kad divu vai vairāku dalībvalstu iestāžu starpā nav vienošanās par tādas personas, uz kuru attiecas pamatregula, dzīvesvietas noteikšanu, šīs iestādes kopīgi izveido attiecīgās personas interešu centru, balstoties uz attiecīgu vispārēju tādas pieejamās informācijas izvērtējumu, kas vajadzības gadījumā var ietvert:

- a) uzturēšanās ilgumu un nepārtrauktību attiecīgo dalībvalstu teritorijā;
- b) personas situāciju, tostarp:
 - i) jebkuras veiktās darbības būtību un specifiskās īpašības, jo īpaši vietu, kur šādu darbību parasti veic, darbības stabilitāti un jebkura darba līguma ilgumu;
 - ii) ģimenes stāvokli un ģimenes saites;
 - iii) nealgotu darbību veikšanu;
 - iv) studentiem — viņu ienākumu avotu;
 - v) mājokļa situāciju, jo īpaši to, cik tas ir pastāvīgs;
 - vi) dalībvalsti, kurā personu uzskata par dzīvojošu nodokļu piemērošanai.

2. Ja vairāku to kritēriju apsvēršana, kas balstīti uz attiecīgiem 1. punktā izklāstītajiem faktiem, nerada vienošanos attiecīgo iestāžu starpā, tad izšķiroši faktori personas faktiskās dzīvesvietas noteikšanā ir minētās personas nodoms, kā tas redzams no šādiem faktiem un apstākļiem, jo īpaši iemesli, kas lika šai personai pārcelties.

12. pants

Periodu summēšana

1. Lai piemērotu pamatregulas 6. pantu, kompetentā iestāde zinaš ar to dalībvalstu iestādēm, kuru tiesību akti arī ir attiekušies uz attiecīgo personu, lai noteiktu visus periodus, kas izpildīti saskaņā ar šo dalībvalstu tiesību aktiem.

2. Attiecīgos apdrošināšanas, nodarbinātības, pašnodarbinātības vai nodzīvotā laika periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, summē ar tiem periodiem, kas ir izpildīti saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl tas ir vajadzīgs pamatregulas 6. panta piemērošanai, ja šie periodi nepārklājas.

3. Ja apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periods, kas ir izpildīts saskaņā ar obligāto apdrošināšanu atbilstīgi dalībvalsts tiesību aktiem, sakrīt ar apdrošināšanas periodu, kas izpildīts, balstoties uz brīvprātīgu apdrošināšanu vai brīvprātīgu tālkapdrošināšanu saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad ņem vērā tikai periodu, kas ir izpildīts, balstoties uz obligāto apdrošināšanu.

4. Ja apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periods, kas nav pielīdzinātais periods, kurš izpildīts saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, sakrīt ar pielīdzināto periodu, balstoties uz citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad ņem vērā tikai to periodu, kas nav pielīdzinātais.

5. Jebkuru periodu, kurš ir pielīdzinātais saskaņā ar divu vai vairāk dalībvalstu tiesību aktiem, ņem vērā tikai tās dalībvalsts iestāde, kuras tiesību aktiem attiecīgā persona pēdējo reizi bija pakļauta pirms minētā perioda. Gadījumā, ja pirms minētā perioda attiecīgā persona nav bijusi iesaistīta obligātajā apdrošināšanā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, šo periodu ņem vērā iestāde dalībvalstī, kuras tiesību aktiem attiecīgā persona bija pakļauta pirmo reizi pēc minētā perioda.

6. Gadījumā, kad nevar precīzi noteikt apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periodu, kas ir izpildīts saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, pieņem, ka šie periodi nepārklājas ar apdrošināšanas vai nodzīvotā laika periodiem, kas izpildīti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, un tos ņem vērā, ja tas ir izdevīgi attiecīgajām personām, ciktāl ir saprātīgi tos ņemt vērā.

13. pants

Periodu pārrēķināšanas noteikumi

1. Ja periodus, kas izpildīti saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, izsaka vienībās, kas atšķiras no tām, kuras izmanto citā dalībvalstī, summēšanai vajadzīgo pārrēķinu veic pēc šādiem noteikumiem:

- a) periods, uz kā pamata veic pārrēķinu, ir tas periods, kuru paziņo tās dalībvalsts iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem periods bija izpildīts;
- b) gadījumos, kad periodi ir izteikti dienās, pārrēķinu no dienām uz citām vienībām un otrādi, kā arī starp dažādām sistēmām, kas balstītas uz dienām, veic saskaņā ar šo tabulu:

Sistēma balstīta uz:	1 diena atbilst	1 nedēļa atbilst	1 mēnesis atbilst	1 ceturksnis atbilst	Maksimālais dienu skaits vienā kalendārā gadā
5 dienas	9 stundas	5 dienas	22 dienas	66 dienas	264 dienas
6 dienas	8 stundas	6 dienas	26 dienas	78 dienas	312 dienas
7 dienas	6 stundas	7 dienas	30 dienas	90 dienas	360 dienas

- c) ja sistēmās periodi ir izteikti ar vienībām, kas nav dienas,
- trīs mēneši vai trīspadsmit nedēļas ir līdzvērtīgas vienam ceturksnim un otrādi;
 - viens gads ir līdzvērtīgs četriem ceturkšņiem, 12 mēnešiem vai 52 nedēļām un otrādi;
 - lai pārrēķinātu nedēļas mēnešos un otrādi, nedēļas un mēnešus pārrēķina dienās, saskaņā ar b) apakšpunktā esošajā tabulā minētās sešu dienu sistēmas pārrēķina noteikumiem;
- d) ja periodus izsaka daļās, šos skaitļus pārrēķina nākamajā mazākajā vesela skaitļa vienībā, izmantojot b) un c) apakšpunktā minētos noteikumus. Gada daļas pārrēķina mēnešos, ja vien konkrētā sistēma nebalstās uz ceturkšņiem;
- e) ja saskaņā ar šo punktu veikta pārrēķina rezultāts ir vienības daļa, par saskaņā ar šo punktu veikta pārrēķina rezultātu uzskata nākamo lielāko vesela skaitļa vienību.

2. Piemērojot 1. punktu, nevar iegūt vienā kalendārā gadā nenomaksātu periodu kopsummu, kas pārsniedz 1. punkta b) apakšpunktā esošās tabulas pēdējā ailē norādīto dienu skaitu, 52 nedēļas, 12 mēnešus vai četrus ceturkšņus.

Ja pārrēķināmo periodu skaits atbilst maksimālo atļauto gada periodu skaitam tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā tie noslēgti, piemērojot 1. punktu, nevar rasties tādi periodi viena kalendārā gada laikā, kas ir īsāki nekā iespējamais maksimālo atļauto gada periodu skaits saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem.

3. Pārrēķinu veic vai nu vienā operācijā par visiem periodiem, kuri bija paziņoti kā summējami, vai pa gadiem, ja periodus paziņoja pa gadiem.

4. Ja iestāde paziņo periodus izteiktus dienās, tā vienlaikus norāda, vai tās izmantotā sistēma balstās uz piecām, sešām vai septiņām dienām.

II SADAĻA

PIEMĒROJAMO TIESĪBU AKTU NOTEIKŠANA

14. pants

Precizējumi attiecībā uz pamatregulas 12. un 13. pantu

1. Piemērojot pamatregulas 12. panta 1. punktu, "persona, kas kādā dalībvalstī veic darbību nodarbinātas personas statusā darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savu darbību, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti" ir persona, kas pieņemta darbā nosūtīšanai uz citu dalībvalsti, ja uz attiecīgo personu tieši pirms darba uzsākšanas jau attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir reģistrēts šīs personas darba devējs.

2. Pamatregulas 12. panta 1. punkta piemērošanas nolūkos frāze "kurš parasti tur veic savas darbības" attiecas uz darba devēju, kas dalībvalstī, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, parasti veic citas būtiskas darbības, nevis tās, kuras saistītas tikai ar iekšējo pārvaldību, ņemot vērā visus kritērijus, kas raksturo attiecīgā uzņēmuma darbības. Attiecīgajiem kritērijiem jāatbilst katra darba devēja specifikai un to veikto darbību patiesajai būtībai.

3. Piemērojot pamatregulas 12. panta 2. punktu, ar frāzi "parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā" saprot personu, kura parasti veic būtiskas darbības tās dalībvalsts teritorijā, kurā tā veic uzņēmējdarbību. Jo īpaši minētajai personai jau ir jābūt veikušai šo darbību kādu laiku pirms dienas, kad tā vēlas izmantot šā panta noteikumus, un visā pagaidu darbību laikā citā dalībvalstī jāturpina uzturēt prasības savas darbības veikšanai, lai varētu to turpināt pēc atgriešanās dalībvalstī, kur persona veic uzņēmējdarbību.

4. Piemērojot pamatregulas 12. panta 2. punktu, kritērijs, pēc kura nosaka, vai tā darbība, ko pašnodarbinātais veiks citā dalībvalstī, ir "līdzīga" darbībai, ko pašnodarbinātais parasti veic, ir darbības patiesā daba, nevis apzīmējums, ko šai darbībai var piešķirt šī cita dalībvalsts.

5. Piemērojot pamatregulas 13. panta 1. punktu, ar frāzi persona, kas "parasti veic darbību nodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs" nozīmē jo īpaši personu, kas:

- a) turpinot darbību vienā dalībvalstī, vienlaikus veic citu atsevišķu darbību vienā vai vairāk dalībvalstīs neatkarīgi no šīs atsevišķās darbības ilguma un būtības;
- b) pastāvīgi veic dažādas darbības, izņemot nenozīmīgas darbības, divās vai vairāk dalībvalstīs neatkarīgi no darbību maiņas biežuma un regularitātes.

6. Piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punktu, ar personu, kas "parasti veic darbību pašnodarbinātas personas statusā divās vai vairāk dalībvalstīs" saprot jo īpaši personu, kas vienlaikus vai pārmaiņus divās vai vairāk dalībvalstīs veic vienu vai vairākas atsevišķas pašnodarbinātas personas darbības neatkarīgi no šo darbību būtības.

7. Lai darbības saskaņā ar 5. un 6. punktu atšķirtu no situācijām, kas aprakstītas pamatregulas 12. panta 1. un 2. punktā, izšķirošs ir vienā vai vairākās dalībvalstīs īstenotas darbības ilgums (neatkarīgi no tā, vai šī darbība ir pastāvīga vai tā tiek īstenota *ad hoc*, vai tā ir īslaicīga). Šajā nolūkā tiek veikts visu būtisko faktu vispārējs novērtējums, nodarbinātas personas gadījumā īpašu uzmanību pievēršot darba vietai, kā tā noteikta darba līgumā.

8. Piemērojot pamatregulas 13. panta 1. un 2. punktu, ar frāzi "veic būtisku savas darbības daļu" dalībvalstī saprot, ka nodarbināta vai pašnodarbināta persona veic kvantitatīvi būtisku visu darbību daļu šajā dalībvalstī, neņemot vērā to, vai tā ir lielākā daļa no šīm darbībām.

Lai noteiktu, vai būtisku darbību daļu veic dalībvalstī, ņem vērā šādus indikatīvus kritērijus:

- a) algotas darbības gadījumā — darba laiku un/vai atalgojumu; un
- b) pašnodarbinātas darbības gadījumā — apgrozījumu, darba laiku, sniegto pakalpojumu skaitu un/vai ienākumus.

Saskaņā ar vispārēju novērtējumu mazāk nekā 25 % no minētajiem kritērijiem norāda, ka būtisku visu darbību daļu neveic attiecīgajā dalībvalstī.

9. Piemērojot pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, pašnodarbinātas personas "darbības interešu centru" nosaka, ņemot vērā elementu kopumu, no kuriem sastāv viņa profesionālās darbības, proti, vieta, kur atrodas šīs personas darbības pastāvīgā juridiskā adrese, veikto darbību parastais raksturs un ilgums, sniegto pakalpojumu skaits, kā arī attiecīgās personas vēlmes saskaņā ar visiem apstākļiem.

10. Lai noteiktu, kādi tiesību akti ir piemērojami atbilstīgi 8. un 9. punktam, attiecīgās iestādes ņem vērā situāciju, kas paredzēta turpmākajiem 12 kalendāra mēnešiem.

11. Ja persona veic algotu darbu divās vai vairāk dalībvalstīs tāda darba devēja uzdevumā, kas reģistrēts ārpus Eiropas Savienības robežām, un ja šī persona dzīvo dalībvalstī, neveicot tajā būtisku darbību, tad uz šo personu attiecas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību akti.

15. pants

Pamatregulas 11. panta 3. punkta b) un d) apakšpunkta, 11. panta 4. punkta un 12. panta piemērošanas procedūras

(par informācijas sniegšanu attiecīgajām iestādēm)

1. Ja vien īstenošanas regulas 16. pantā nav noteikts citādi, ja persona veic darbības dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts saskaņā ar pamatregulas II sadaļu, tad darba devējs vai — tādas personas gadījumā, kas neveic algotas darbības — attiecīgā persona, kad vien iespējams laicīgi informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami. Minētā iestāde nekavējoties sniedz informāciju par tiesību aktiem, kas piemērojami personai saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu vai 12. pantu, tās dalībvalsts kompetentās varasiestādes norādītajai iestādei, kurā darbību veic.

2. Panta 1. punktu *mutatis mutandis* piemēro personām, uz kurām attiecas pamatregulas 11. panta 3. punkta d) apakšpunkts.

3. Darba devējs pamatregulas 11. panta 4. punktā nozīmē, kuram ir darbinieks uz kuģa, kurš kuģo ar citas dalībvalsts karogu, kad vien iespējams laicīgi informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir piemērojami. Minētā iestāde nekavējoties sniedz informāciju par tiesību aktiem, kas piemērojami personai saskaņā ar pamatregulas 11. panta 4. punktu, tās dalībvalsts kompetentās varasiestādes norādītajai iestādei, ar kuras karogu kuģo kuģis, uz kura darbinieks veic darbības.

16. pants

Pamatregulas 13. panta piemērošanas procedūra

1. Persona, kas veic darbības divās vai vairāk dalībvalstīs, informē dzīvesvietas dalībvalsts kompetentās varasiestādes norādīto iestādi.

2. Norādītā dzīvesvietas iestāde nekavējoties nosaka, kādi tiesību akti attiecīgajai personai jāpiemēro, ņemot vērā pamatregulas 13. pantu un īstenošanas regulas 14. pantu. Šī sākotnējā noteikšana ir provizoriska. Iestāde informē norādīto iestādi katrā no dalībvalstīm, kurā tiek veiktas darbības, par piemērojamo tiesību aktu provizorisku noteikšanu.

3. Piemērojamo tiesību aktu provizoriskā noteikšana, kā paredzēts 2. punktā, kļūst galīga divu mēnešu laikā, kopš attiecīgo dalībvalstu kompetento varasiestāžu norādītās iestādes saņēmušas par to informāciju saskaņā ar 2. punktu, ja vien tiesību akti jau nav bijuši galīgi noteikti, pamatojoties uz 4. punktu, vai ja vismaz viena no attiecīgajām iestādēm minētā divu mēnešu termiņa beigās informē dzīvesvietas dalībvalsts kompetento varasiestāžu norādīto iestādi par to, ka tā vēl nevar atzīt noteikšanas rezultātu vai ka tai šajā jautājumā ir atšķirīgs viedoklis.

4. Ja sakarā ar nenoteiktību par piemērojamo tiesību aktu noteikšanu jāsazinās divu vai vairāk dalībvalstu iestādēm, pēc vienas vai vairāk attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu norādīto iestāžu vai pašu kompetento iestāžu pieprasījuma attiecīgajai personai piemērojamos tiesību aktus nosaka vienojoties, ņemot vērā pamatregulas 13. pantu un attiecīgos īstenošanas regulas 14. panta noteikumus.

Kad atšķiras attiecīgo iestāžu vai kompetento iestāžu viedokļi, šīs struktūras cenšas vienoties saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem, un piemēro pamatregulas 6. pantu.

5. Tās valsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir noteikti par piemērojamiem vai nu provizoriski, vai galīgi, nekavējoties paziņo to attiecīgajai personai.

6. Ja attiecīgā persona nesniedz 1. punktā minēto informāciju, šo pantu piemēro pēc tās dzīvesvietas dalībvalsts kompetentās varasiestādes norādītās iestādes iniciatīvas, tiklīdz tā ir novērtējusi šīs personas situāciju, iespējams, ar citas attiecīgās iestādes palīdzību.

17. pants

Pamatregulas 15. panta piemērošanas procedūra

Eiropas Kopienu līgumdarbiniekiem ir tiesības izmantot pamatregulas 15. pantā minēto izvēles iespēju, kad darba līgums ir noslēgts. Iestāde, kas ir pilnvarota noslēgt līgumu, informē tās dalībvalsts norādīto iestādi, kuras tiesību aktus Eiropas Kopienu līgumdarbinieks ir izvēlējis.

18. pants

Pamatregulas 16. panta piemērošanas procedūra

Darba devēja vai attiecīgās personas pieprasījumu piemērot 11. līdz 15. pantā minētos izņēmumus kad vien iespējams laicīgi iesniedz kompetentajai iestādei vai tās dalībvalsts kompetentās varasiestādes norādītai struktūrai, kuras tiesību aktus darbinieks vai attiecīgā persona lūdz piemērot.

19. pants

Informācijas sniegšana attiecīgajām personām un darba devējiem

1. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti kļūst piemērojami, ievērojot pamatregulas II sadaļu, informē attiecīgo personu un vajadzības gadījumā tās darba devēju(s) par pienākumiem, kas noteikti minētajos tiesību aktos. Kompetentā iestāde nodrošina vajadzīgo palīdzību, izpildot formalitātes, ko prasa minētie tiesību akti.

2. Pēc attiecīgās personas vai darba devēja lūguma tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot pamatregulas II sadaļu, nodrošina apliecinājumu, ka šādi tiesību akti ir piemērojami, un vajadzības gadījumā norāda, līdz kuram datumam un ar kādiem nosacījumiem.

20. pants

Iestāžu sadarbība

1. Attiecīgās iestādes paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot pamatregulas II sadaļu, informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu dienu, no kuras minētie tiesību akti kļūst piemērojami, un iemaksu apmēru, kuras minētajai personai un tās darba devējam jāmaksā saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktus piemēro personai, ievērojot pamatregulas II sadaļu, nodrošina informāciju par dienu, kad šo tiesību aktu piemērošana stājas spēkā, tās dalībvalsts kompetentās varasiestādes norādītajai iestādei, kuras tiesību aktiem minētā persona bija pakļauta kā pēdējiem.

21. pants

Darba devēja pienākumi

1. Darba devējam, kura juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta ir ārpus kompetentās dalībvalsts, jāpilda pienākumi, kas noteikti viņa darbiniekiem piemērojamos tiesību aktos, īpaši pienākums maksāt minētajos tiesību aktos paredzētās iemaksas, it kā tā juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta būtu kompetentajā dalībvalstī.

2. Darba devējs, kam nav uzņēmējdarbības vieta dalībvalstī, kuras tiesību akti ir piemērojami, un darbinieks var vienoties, ka pēdējais pilda darba devēja pienākumus tā vārdā attiecībā uz iemaksu veikšanu, neskarot darba devēja pamatpienākumus. Darba devējs nosūta paziņojumu par šādu vienošanos minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei.

III SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI DAŽĀDĀS PABALSTU KATEGORIJĀS

I NODAĻA

25. pants

Slimības pabalsti, maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti

22. pants

Vispārēji īstenošanas noteikumi

1. Kompetentās iestādes vai iestādes raugās, lai apdrošinātās personas būtu informētas par tādām pabalstu piešķiršanas procedūrām un nosacījumiem, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, gadījumā, ja tos nesaņem tās dalībvalsts teritorijā, kur atrodas kompetentā iestāde.

2. Neatkarīgi no pamatregulas 5. panta a) apakšpunkta dalībvalsts var kļūt atbildīga par pabalstu izmaksām saskaņā ar pamatregulas 22. pantu tikai tad, ja vai nu apdrošinātā persona pieprasa pensiju saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, vai saskaņā ar pamatregulas 23. līdz 30. pantu, apdrošinātā persona saņem pensiju saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

23. pants

Piemērojamā sistēma, ja dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī pastāv vairāk nekā viens režīms

Ja tiesību akti, kas ir spēkā dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī, paredz vairāk nekā vienu apdrošināšanas sistēmu slimības, maternitātes un paternitātes pabalstu gadījumā vairākām apdrošināto personu kategorijām, saskaņā ar pamatregulas 17. pantu, 19. panta 1. punktu un 20., 22., 24. un 26. pantu piemēro tās normas, kas attiecas uz goto darbinieku vispārējo sistēmu.

24. pants

Dzīvesvieta dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

1. Lai piemērotu pamatregulas 17. pantu, apdrošinātajai personai un/vai tās ģimenes locekļiem ir jāreģistrējas dzīvesvietas iestādē. Tiesības uz pabalstiem natūrā dzīvesvietas dalībvalstī apstiprina ar dokumentu, ko pēc apdrošinātās personas vai pēc dzīvesvietas iestādes pieprasījuma izdod kompetentā iestāde.

2. Dokuments, kas minēts 1. punktā, ir derīgs, kamēr kompetentā iestāde paziņo dzīvesvietas iestādei par tā anulēšanu.

Dzīvesvietas iestāde informē kompetento iestādi par katru ierakstu saskaņā ar 1. punktu un par katra ieraksta izmaiņām vai atcelšanu.

3. Šo pantu piemēro *mutatis mutandis* personām, kas minētas pamatregulas 22., 24., 25. un 26. pantā.

Uzturēšanās dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

A) Procedūra un tiesību darbības joma

1. Piemērojot pamatregulas 19. pantu, apdrošinātā persona iesniedz veselības aprūpes sniedzējam uzturēšanās dalībvalstī dokumentu, ko izdevusi kompetentā iestāde un kurā ir norādītas personas tiesības uz pabalstu natūrā. Ja apdrošinātajai personai šāda dokumenta nav, uzturēšanās vietas iestāde pēc lūguma vai citā vajadzības gadījumā vērsas pie kompetentās iestādes, lai to iegūtu.

2. Dokumentā norādīts, ka apdrošinātajai personai saskaņā ar pamatregulas 19. pantā izklāstītajiem nosacījumiem ir tiesības uz pabalstu natūrā ar tādiem pašiem noteikumiem, ko piemēro personām, kuras apdrošinātas saskaņā ar uzturēšanās dalībvalsts tiesību aktiem.

3. Pamatregulas 19. panta 1. punktā minētie pabalsti natūrā attiecas uz pabalstiem natūrā, kas ir piešķirti uzturēšanās dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem un kas kļūst vajadzīgi medicīnisku iemeslu dēļ, lai apdrošinātā persona nebūtu spiesta pirms tā termiņa beigām, ko tā paredzējusi pavadīt attiecīgajā valstī, atgriezties kompetentajā dalībvalstī, lai tur saņemtu vajadzīgo veselības aprūpi.

B) Izdevumu segšanas un pabalstu natūrā atmaksājumu procedūra un pasākumi

4. Ja apdrošinātā persona tiešām segusi izdevumus pilnīgi vai daļēji par sniegtajiem pabalstiem natūrā saskaņā ar pamatregulas 19. pantu un ja tiesību akti, ko piemēro uzturēšanās iestādē, ļauj šos izdevumus apdrošinātajai personai atmaksāt, tā var nosūtīt pieprasījumu par izdevumu segšanu uzturēšanās vietas iestādei. Šajā gadījumā minētā iestāde tieši minētajai personai atmaksā izmaksas, kas atbilst šiem pabalstiem, ievērojot attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzētos ierobežojumus un saskaņā ar atmaksājumu likmju nosacījumiem.

5. Ja šādu izmaksu atmaksāšana nav prasīta tieši uzturēšanās vietas iestādē, aprēķinātās izmaksas attiecīgajai personai atmaksā kompetentā iestāde saskaņā ar atmaksājuma tarifiem, ko izmanto uzturēšanās vietas iestādē, vai summas, ko uzturēšanās vietas iestādei būtu bijis jāatmaksā, ja attiecīgā gadījumā būtu piemērots īstenošanas regulas 62. pants.

Uzturēšanās vietas iestāde sniedz kompetentajai iestādei pēc tās lūguma vajadzīgo informāciju par šiem tarifiem vai summām.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, kompetentā iestāde var atmaksāt aprēķinātās izmaksas atbilstīgi ierobežojumiem un saskaņā ar atmaksāšanas tarifu nosacījumiem, kas noteikti attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos, ar noteikumu, ka apdrošinātā persona ir devusi savu piekrišanu šā noteikuma piemērošanai.

7. Ja attiecīgajā gadījumā uzturēšanās dalībvalsts tiesību aktos nav paredzēta atmaksāšana saskaņā ar 4. un 5. punktu, kompetentā iestāde var atmaksāt izmaksas atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzētajiem ierobežojumiem un saskaņā ar atmaksāšanas tarifu nosacījumiem, un bez apdrošinātās personas piekrišanas.

8. Apdrošinātajai personai atmaksātā summa nekādā gadījumā nepārsniedz faktiskās izmaksas.

9. Būtisku izdevumu gadījumā kompetentā iestāde var izmaksāt apdrošinātajai personai attiecīgu avansu, tiklīdz šī persona iesnēgusi iestādei pieteikumu par izdevumu segšanu.

C) Ģimenes locekļi

10. Panta 1. līdz 8. punkts ir piemērojams *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

26. pants

Plānota aprūpe

A) Atļauju piešķiršanas procedūra

1. Piemērojot pamatregulas 20. panta 1. punktu, apdrošinātā persona iesniedz uzturēšanās vietas iestādei dokumentu, ko izdevusi kompetentā iestāde. Piemērojot šo pantu, kompetentā iestāde ir iestāde, kas sedz plānotās aprūpes izmaksas; pamatregulas 20. panta 4. punktā un 27. panta 5. punktā minētajos gadījumos, kad dzīvesvietas dalībvalstī izmaksātos pabalstus natūrā atmaksā, pamatojoties uz fiksētām summām, dzīvesvietas iestādi uzskata par kompetento iestādi.

2. Ja apdrošinātā persona nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, tā lūdz atļauju arī no dzīvesvietas iestādes, kas tūlīt pārsūta lūgumu kompetentajai iestādei.

Šajā gadījumā dzīvesvietas iestāde apliecina, vai pamatregulas 20. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi dzīvesvietas dalībvalstī ir izpildīti.

Kompetentā iestāde drīkst atteikties piešķirt prasīto atļauju tikai tad, ja saskaņā ar dzīvesvietas iestādes atzinumu nav izpildīti pamatregulas 20. panta 2. punkta otrajā teikumā paredzētie nosacījumi apdrošinātās personas dzīvesvietas dalībvalstī, vai tad, ja to pašu aprūpi var sniegt kompetentajā dalībvalstī medicīniski pamatotā termiņā, ņemot vērā attiecīgās personas pašreizējo veselības stāvokli un iespējamo slimības gaitu.

Kompetentā iestāde informē dzīvesvietas iestādi par savu lēmumu.

Ja atbilde netiek saņemta valsts tiesību aktos paredzētajos termiņos, uzskatāms, ka kompetentā iestāde atļauju ir piešķirusi.

3. Ja apdrošinātajai personai, kas nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, vajadzīga steidzama un vitāli svarīga aprūpe, un atļauju nevar atteikt saskaņā ar pamatregulas 20. panta 2. punkta otro teikumu, atļauju piešķir dzīvesvietas iestāde kompetentās iestādes vārdā, un dzīvesvietas iestāde uzreiz informē kompetento iestādi.

Kompetentā iestāde pieņem izmeklēšanas secinājumus, ko snieguši ārsti, kurus atzinusi dzīvesvietas iestāde, kas izdod atļauju par vajadzību steidzami sniegt vitāli svarīgus veselības aprūpes pakalpojumus.

4. Kompetentā iestāde patur tiesības jebkurā atļaujas piešķiršanas procedūras brīdī pārbaudīt apdrošināto personu, pieaicinot ārstu, kuru izvēlas pati kompetentā iestāde uzturēšanās vai dzīvesvietas dalībvalstī.

5. Uzturēšanās vietas iestāde, neskarot jebkādu lēmumu par atļauju, informē kompetento iestādi, vai ir medicīniski pamatoti papildināt veselības aprūpi, uz ko attiecas spēkā esošā atļauja.

B) Izdevumu segšana par pabalstiem natūrā, kas radušies apdrošinātajai personai

6. Neskarot 7. punktu, īstenošanas regulas 25. panta 4. un 5. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

7. Ja apdrošinātā persona pati faktiski segusi visas izmaksas par atļautu veselības aprūpi vai daļu no tām un ja summa, kas kompetentajai iestādei ir jāatmaksā dzīvesvietas iestādei vai apdrošinātajai personai saskaņā ar 6. punktu (faktiskās izmaksas), ir mazāka par summu, kas tai jāmaksā par tādu pašu aprūpi kompetentajā dalībvalstī (pieņēmuma izmaksas), kompetentā iestāde atmaksā izmaksas apdrošinātajai personai pēc tās pieprasījuma, tādā apmērā, kas atbilst pieņēmuma un faktisko izmaksu starpībai. Tomēr atmaksātā summa nedrīkst pārsniegt apdrošinātās personas faktiskos izdevumus, un var ņemt vērā summu, kas apdrošinātajai personai būtu bijis jāmaksā, ja veselības aprūpe būtu nodrošināta kompetentajā dalībvalstī.

C) Tādu ceļojuma un uzturēšanās izdevumu segšana, kas radušies saistībā ar plānotu aprūpi

8. Ja kompetentās iestādes valsts tiesību aktos ir paredzēts atmaksāt tādus transporta un uzturēšanās izdevumus, kas ir neatņemama apdrošinātās personas veselības aprūpes sastāvdaļa, šādas izmaksas attiecīgajai personai un vajadzības gadījumā personai, kam tā ir jāpavada, sedz šī iestāde, ja ir piešķirta atļauja saņemt veselības aprūpi citā dalībvalstī.

D) Ģimenes locekļi

9. Panta 1. līdz 6. punkts ir piemērojams *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

27. pants

Pabalsti naudā darba nespējas gadījumos, uzturoties vai dzīvojot dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalstsA) *Procedūra, kas jāievēro apdrošinātajai personai*

1. Ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem apdrošinātajai personai ir jāiesniedz apliecinājums, lai darba nespējas gadījumā saņemtu naudas pabalstus saskaņā ar pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātajai personai ir jālūdz dzīvesvietas dalībvalsts ārstam apliecināt personas darba nespēju un tās iespējamo ilgumu pēc tam, kad ārsts ir novērtējis attiecīgās personas veselības stāvokli.

2. Apdrošinātā persona kompetentās dalībvalsts tiesību aktos paredzētajā termiņā nosūta apliecinājumu kompetentajai iestādei.

3. Ja attiecīgās personas ārstējošie ārsti dzīvesvietas dalībvalstī neizsniedz darba nespējas apliecinājumus un ja šādi apliecinājumi ir nepieciešami saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā persona vēršas tieši dzīvesvietas iestādē. Šī iestāde tūlīt nodrošina darba nespējas medicīnisku novērtēšanu, kā arī 1. punktā minētā apliecinājuma izrakstīšanu. Apliecinājumu tūlīt nosūta kompetentajai iestādei.

4. Panta 1., 2. un 3. punktā minētā dokumenta iesniegšana neatbrīvo apdrošināto personu no to saistību pildīšanas, kas ir paredzētas piemērojamajos tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz personas darba devēju. Vajadzības gadījumā darba devējs un/vai kompetentā iestāde var aicināt darbinieku piedalīties darbībās, kuru mērķis ir veicināt viņa atgriešanos darbā, un šajā nolūkā sniegt atbalstu šai personai.

B) *Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas dalībvalsts iestādei*

5. Pēc kompetentās iestādes pieprasījuma dzīvesvietas iestāde veic jebkādas vajadzīgās administratīvas pārbaudes vai attiecīgās personas veselības pārbaudi saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro pēdējā minētā iestāde. Kontrolējošā ārsta atskaiti, kur jo īpaši minēts iespējama darba nespējas ilgums, dzīvesvietas iestāde tūlīt nosūta kompetentajai iestādei.

C) *Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei*

6. Visos gadījumos kompetentā iestāde patur tiesības pieprasīt, lai apdrošināto personu izmeklētu šīs iestādes izvēlēts ārsts.

7. Neskarot pamatregulas 21. panta 1. punkta otro teikumu, kompetentā iestāde izmaksā naudas pabalstus tieši attiecīgajai personai un vajadzības gadījumā informē dzīvesvietas iestādi.

8. Lai piemērotu pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātās personas darba nespējas lapai, kas ir izrakstīta citā dalīb-

valstī saskaņā ar kontrolējošā ārsta vai iestādes konstatētajiem medicīniskās izmeklēšanas rezultātiem, ir tāds pats juridiskais spēks kā darba nespējas lapai, ko izrakstījusi kompetentā dalībvalsts.

9. Ja kompetentā iestāde nolemj atteikt izmaksāt naudas pabalstus, tā informē apdrošināto personu par savu lēmumu un vienlaikus par to informē dzīvesvietas iestādi.

D) *Procedūra, kas jāievēro, attiecībā uz uzturēšanos dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts*

10. Šā panta 1. līdz 10. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošinātā persona uzturas dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts.

28. pants

Naudas pabalsti attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi, uzturoties vai dzīvojot dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalstsA) *Procedūra, kas jāievēro apdrošinātajai personai*

1. Lai saņemtu naudas pabalstus attiecībā uz ilgtermiņa aprūpi saskaņā ar pamatregulas 21. panta 1. punktu, apdrošinātā persona vēršas kompetentajā iestādē. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā par to informē dzīvesvietas iestādi.

B) *Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas iestādei*

2. Pēc kompetentās iestādes lūguma dzīvesvietas iestāde veic apdrošinātās personas veselības pārbaudi saskaņā ar tās vajadzību pēc ilgtermiņa aprūpes. Kompetentā iestāde sniedz dzīvesvietas iestādei visu informāciju, kas vajadzīga šādai pārbaudei.

C) *Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei*

3. Lai konstatētu ilgtermiņa aprūpes nepieciešamības pakāpi, kompetentajai iestādei ir tiesības pieprasīt, lai apdrošināto personu izmeklētu tās izvēlēts ārsts vai jebkurš cits pašas izvēlēts eksperts.

4. Īstenošanas regulas 27. panta 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

D) *Procedūra, kas jāievēro, attiecībā uz uzturēšanos dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts*

5. Panta 1. līdz 4. punktu piemēro *mutatis mutandis*, ja apdrošinātā persona uzturas dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts.

E) *Ģimenes locekļi*

6. Panta 1. līdz 5. punktu piemēro *mutatis mutandis* apdrošinātās personas ģimenes locekļiem.

29. pants

Pamatregulas 28. panta piemērošana

Ja pēdējā dalībvalsts, kurā bijušais pārrobežu darba ņēmējs veicis darbību, vairs nav kompetentā dalībvalsts, un ja bijušais pārrobežu darba ņēmējs vai viņa ģimenes loceklis turp dodas, lai saņemtu pabalstus natūrā saskaņā ar pamatregulas 28. pantu, viņš uzturēšanās vietas iestādei iesniedz kompetentās iestādes izdotu dokumentu.

30. pants

Pensionāru iemaksas

Ja persona saņem pensiju no vairāk nekā vienas dalībvalsts, nekādā gadījumā tā iemaksu summa, ko atskaita no visām izmaksātajām pensijām, nepārsniedz summu, ko attiecīgi atskaitītu personai, kura kompetentajā dalībvalstī saņem pensiju tādā pašā apmērā.

31. pants

Pamatregulas 34. panta piemērošana

A) *Procedūra, kas jāievēro kompetentajai iestādei*

1. Kompetentā iestāde informē attiecīgo personu par pamatregulas 34. pantā paredzēto noteikumu attiecībā uz pabalstu pārklāšanās novēršanu. Piemērojot tādus noteikumus, personai, kas nedzīvo kompetentajā dalībvalstī, nodrošina tiesības uz pabalsta summu vai vērtību, kas būtu vismaz līdzvērtīga tai, uz kuru šai personai būtu tiesības, ja tā dzīvotu minētajā dalībvalstī.

2. Kompetentā iestāde arī informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi par ilgtermiņa aprūpes pabalstu izmaksu, ja tiesību aktos, ko piemēro pēdējā minētā iestāde, paredzēti ilgtermiņa aprūpes pabalsti natūrā, kuri ietverti pamatregulas 34. panta 2. pantā minētajā sarakstā.

B) *Procedūra, kas jāievēro dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādei*

3. Saņēmusi 2. punktā paredzēto informāciju, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde tūlīt informē kompetento iestādi par ilgtermiņa aprūpes pabalstu natūrā, kas paredzēts tam pašam nolūkam un ko tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem piešķir attiecīgajai personai, kā arī par tam piemērojamo atmaksājuma likmi.

4. Vajadzības gadījumā Administratīvā komisija nosaka šā panta īstenošanas pasākumus.

32. pants

Īpaši īstenošanas pasākumi

1. Ja persona vai personu grupa pēc lūguma ir atbrīvota no obligātās apdrošināšanas slimības gadījumiem un tādējādi uz šādām personām neattiecas apdrošināšanas slimības gadījumiem sistēma, kam piemērojama pamatregula, citas dalībvalsts iestādei

tikai šā atbrīvojuma dēļ nav saistību segt izmaksas par pabalstiem natūrā vai naudas pabalstiem, kas sniegti šādām personām vai viņu ģimenes locekļiem saskaņā ar pamatregulas III sadaļas I nodaļu.

2. Regulas II pielikumā minētajās dalībvalstīs pamatregulas III sadaļas I nodaļas noteikumus, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, piemēro personām, kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā, pamatojoties tikai uz īpašu ierēdņiem paredzētu režīmu un tikai tiktāl, ciktāl minētajā nodaļā paredzēts.

Citai dalībvalsts iestādei nav pienākums tikai tādēļ vien segt izmaksas par pabalstiem natūrā vai naudas pabalstiem, kas piešķirti minētajām personām vai viņu ģimenes locekļiem.

3. Ja personas, kas minētas 1. un 2. punktā, un viņu ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kur tiesības saņemt pabalstus natūrā nav pakļautas apdrošināšanas nosacījumiem vai darbībai nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, tās pilnībā sedz izmaksas par pabalstiem natūrā, kas piešķirti viņu dzīvesvietas valstī.

II NODAĻA

Pabalsti saistībā ar nelaimes gadījumu darbā un arodslimību gadījumos

33. pants

Tiesības uz pabalstiem natūrā un naudas pabalstiem, dzīvojot vai uzturoties dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

1. Lai piemērotu pamatregulas 36. pantu, īstenošanas regulā no 24. līdz 27. pantam izklāstītās procedūras piemēro *mutatis mutandis*.

2. Ja dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēti īpaši pabalsti natūrā saistībā ar nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību, tad šīs dalībvalsts iestāde par to nekavējoties informē kompetento iestādi.

34. pants

Procedūra saistībā ar nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimību gadījumiem, kas notikuši dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts

1. Ja noticis nelaimes gadījums darbā vai arodslimības diagnozi pirmo reizi nosaka dalībvalstī, kas nav kompetentā dalībvalsts, tad nelaimes gadījuma darbā vai arodslimības deklarāciju, ja deklarācija pastāv vai paziņojumu izdara saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vajadzības gadījumā neskarot citas piemērojamās tiesību normas, kas ir spēkā tās dalībvalsts teritorijā, kur ir noticis nelaimes gadījums darbā vai pirmā arodslimības konstatācija, un ko šādā gadījumā turpina piemērot. Deklarāciju vai paziņojumu adresē kompetentajai iestādei.

2. Tās dalībvalsts iestāde, kurā notika nelaimes gadījums darbā vai kurā pirmo reizi noteica arodslimības diagnozi, paziņo kompetentajai iestādei par medicīniskajiem slēdzieniem, kas izrakstīti minētās dalībvalsts teritorijā.

3. Ja nelaimes gadījums, braucot uz darbu vai no tā, ir noticis tās dalībvalsts teritorijā, kas nav kompetentā dalībvalsts, tad pirmās dalībvalsts teritorijā jāveic izmeklēšana, lai konstatētu, vai pastāv tiesības uz attiecīgajiem pabalstiem, šim mērķim izmeklētāju var norīkot kompetentā iestāde, kas informē šīs dalībvalsts iestādes. Iestādes savstarpēji sadarbojas, lai novērtētu visu attiecīgo informāciju un lai gūtu ziņas no ziņojumiem un visiem citiem dokumentiem, kas saistīti ar nelaimes gadījumu.

4. Beidzoties aprūpei, pēc pieprasījuma kompetentajai iestādei iesniedz sīki izstrādātu ziņojumu ar pievienotajiem medicīniskajiem slēdzieniem attiecībā uz nelaimes gadījuma vai slimības paliekošām sekām, īpaši par cietušās personas tā brīža veselības stāvokli, kā arī par atveseļošanas vai stāvokļa stabilizēšanos pēc gūtajām traumām. Attiecīgās izmaksas uz kompetentās iestādes rēķina sedz dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, vajadzības gadījumā saskaņā ar tarifu, ko šī iestāde piemēro.

5. Pēc dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādes pieprasījuma vajadzības gadījumā kompetentā iestāde paziņo tai lēmumu, kas nosaka datumu, kad paredzama izveseļošanās vai stāvokļa stabilizēšanās pēc gūtajām traumām, kā arī attiecīgā gadījumā lēmumu par pensijas piešķiršanu.

35. pants

Strīds par negadījuma vai slimības saistību ar profesionālo darbību

1. Ja kompetentā iestāde apstrīd, ka saskaņā ar pamatregulas 36. panta 2. punktu piemērojami tiesību akti par nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām, tā par to nekavējoties informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi, kas piešķirusi pabalstus natūrā, kurus uzskatīs par apdrošināšanas slimības gadījumiem pabalstiem.

2. Ja šajā jautājumā ir pieņemts galīgais lēmums, kompetentā iestāde par to nekavējoties informē dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestādi, kas piešķirusi pabalstus natūrā.

Ja nav konstatēts nelaimes gadījums darbā vai arodslimība, pabalstus natūrā turpina sniegt kā slimības gadījuma pabalstus, ja attiecīgā persona ir tiesīga tos saņemt.

Ja ir konstatēts nelaimes gadījums darbā vai arodslimība, tad slimības pabalsti natūrā, kas piešķirti attiecīgajai personai, ir uzskatāmi par pabalstiem attiecībā uz nelaimes gadījumu darbā vai arodslimības pabalstiem no tās dienas, kad noticis nelaimes gadījums darbā vai pirmo reizi noteikta arodslimības diagnoze.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

36. pants

Procedūra gadījumos, kad darbinieks pakļauts arodslimības riskam vairāk nekā vienā dalībvalstī

1. Pamatregulas 38. pantā minētajā gadījumā arodslimības deklarāciju vai paziņojumu nosūta kompetentajai iestādei arodslimību jautājumos pēdējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas darbību, kas, iespējams, izraisīja minēto slimību.

Ja šī iestāde, kurai nosūtīja deklarāciju vai paziņojumu, konstatē, ka darbība, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, pēdējo reizi ir veikta saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā pārsūta deklarāciju vai paziņojumu un visus pavaddokumentus līdzvērtīgai šīs dalībvalsts iestādei.

2. Ja iestāde pēdējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, konstatē, ka attiecīgā persona vai tās apgādājamie neatbilst šo tiesības aktu prasībām, *inter alia* tādēļ, ka atbilstīgā persona šajā dalībvalstī nekad nav veikusi darbību, kas izraisījusi arodslimību, vai tādēļ, ka šī dalībvalsts neatzīst šo slimību par arodslimību, tad minētā iestāde nekavējoties nosūta deklarāciju vai paziņojumu un visus pavaddokumentus, tostarp pirmās iestādes veikto medicīnisko pārbaužu rezultātus un ziņojumus, iestādei iepriekšējā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas veikto darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību.

3. Vajadzības gadījumā iestādes turpina rīkoties saskaņā ar 2. punktā noteikto procedūru, līdz tās nonāk līdzīgai iestādei tajā dalībvalstī, kuras tiesību akti attiecās uz attiecīgās personas iepriekš veikto darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību.

37. pants

Informācijas apmaiņa starp iestādēm un avansu izmaksāšana gadījumos, kad tiek pārsūdzēts lēmums par pabalsta atteikšanu

1. Ja pārsūdz lēmumu par pabalsta atteikšanu, ko pieņēmusi iestāde vienā no dalībvalstīm, saskaņā ar kuras tiesību aktiem attiecīgā persona ir veikusi darbību, kas, iespējams, izraisīja attiecīgo arodslimību, šī iestāde par to informē iestādi, kurai tika nosūtīts paziņojums atbilstīgi procedūrai, kas noteikta īstenošanas regulas 36. panta 2. punktā, un vēlāk to informē, kad ir pieņemts galīgais lēmums.

2. Ja persona ir tiesīga saņemt pabalstu saskaņā ar tiesību aktiem, ko piemēro iestāde, kurai tika nosūtīta deklarācija vai paziņojums, šī iestāde izmaksā avansu, kura summu nosaka, vajadzības gadījumā konsultējoties ar iestādi, kuras lēmumu pārsūdzēja, un tādējādi izvairās no pārmaksāšanas. Ja pēc pārsūdzības ir noteikts, ka šai pēdējai iestādei ir jāpiešķir pabalsti, tā atlīdzina izmaksāto avansu summu. Šo summu atvelk no pabalsta summas, kas jāizmaksā attiecīgajai personai saskaņā ar īstenošanas regulas 73. un 74. pantā paredzēto procedūru.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 5. punkta otro daļu piemēro *mutatis mutandis*.

38. pants

Arodslimības saasināšanās

Pamatregulas 39. pantā minētajos gadījumos prasītājam ir jāiesniedz tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem viņam ir tiesības uz pabalstiem, visa informācija attiecībā uz pabalstiem, kas saistībā ar attiecīgo arodslimību piešķirti iepriekš. Šī iestāde var vērsties visās citās iestādēs, kas bija kompetentas iepriekš, lai iegūtu informāciju, ko tā uzskata par vajadzīgu.

39. pants

Darba nespējas pakāpes noteikšana gadījumos, ja noticis nelaimes gadījums darbā, vai arodslimības gadījumos, kas konstatēti agrāk vai vēlāk

Ja agrāk vai vēlāk konstatētu darba nespēju ir izraisījis nelaimes gadījums, kas notika, kad uz attiecīgo personu attiecās dalībvalsts tiesību akti, kas neparedz atšķirības attiecībā uz darba nespējas cēloņiem, tad attiecīgās dalībvalsts kompetentās vara-iestādes norādīta kompetentā iestāde vai struktūra:

- a) pēc citas dalībvalsts kompetentas iestādes pieprasījuma sniedz informāciju par agrāk vai vēlāk konstatētas darba nespējas pakāpi un, ja iespējams, informāciju, kas ļautu noteikt, vai nespējas cēlonis ir nelaimes gadījums darbā to tiesību aktu nozīmē, kurus piemēro šīs citas dalībvalsts iestāde,
- b) ņem vērā darba nespējas pakāpi, ko izraisījuši nelaimes gadījumi, kas notikuši agrāk vai vēlāk, atbilstīgi to tiesību aktu noteikumiem, ko tā piemēro, lai piešķirtu tiesības uz pabalstiem un lai noteiktu pabalstu apmēru.

40. pants

Pabalstu vai papildu pabalstu pieprasījumu iesniegšana un izskatīšana

Lai saņemtu pabalstu vai papildu pabalstu atbilstīgi kādas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā persona vai tās apgādājamie, kas dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, vajadzības gadījumā nosūta

pieprasījumu kompetentajai iestādei vai dzīvesvietas iestādei, kas to nosūta kompetentajai iestādei.

Pieprasījumā ir informācija, kas nepieciešama saskaņā ar tiesību aktiem, kurus piemēro kompetentā iestāde.

41. pants

Īpaši īstenošanas pasākumi

1. Regulas II pielikumā minētajās dalībvalstīs pamatregulas III sadaļas 2. nodaļas noteikumus, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, piemēro personām, kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā, pamatojoties tikai uz īpašu ierēdņiem paredzētu režīmu un tikai tādā apmērā, kā minētajā nodaļā paredzēts.

2. Īstenošanas regulas 32. panta 2. punkta otro teikumu un 3. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

III NODAĻA

Apbedīšanas pabalsti

42. pants

Apbedīšanas pabalstu pieprasījums

Lai piemērotu pamatregulas 42. un 43. pantu, apbedīšanas pabalstu pieprasījumu nosūta vai nu kompetentajai iestādei, vai pieprasītāja dzīvesvietas iestādei, kas to nosūta kompetentajai iestādei.

Pieprasījumā ir informācija, kas nepieciešama saskaņā ar tiesību aktiem, kurus piemēro kompetentā iestāde.

IV NODAĻA

Invaliditātes pabalsti, vecuma pensijas un apgādnieka zaudējuma pabalsti

43. pants

Papildu noteikumi pabalsta aprēķināšanai

1. Lai aprēķinātu teorētisko un faktisko pabalsta summu saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, piemēro īstenošanas regulas 12. panta 3., 4., 5. un 6. punktā paredzētos noteikumus.

2. Gadījumos, kad brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodi nav ņemti vērā saskaņā ar īstenošanas regulas 12. panta 3. punktu, tās dalībvalsts iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem šie periodi ir izpildīti, aprēķina summu, kas atbilst šiem periodiem atbilstīgi tiem tiesību aktu noteikumiem, kurus tā piemēro. Faktiskajai pabalsta summai, ko aprēķina saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pieskaita summu, kas atbilst brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodiem.

3. Katras dalībvalsts iestāde atbilstīgi tiesību aktiem, ko tā piemēro, aprēķina maksājamo summu, kas atbilst brīvprātīgās vai neobligātās apdrošināšanas periodiem, kas saskaņā ar pamatregulas 53. panta 3. punkta c) apakšpunktu nav pakļauta citas dalībvalsts noteikumiem par atcelšanu, samazināšanu vai apturēšanu.

Ja kompetentajai iestādei saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, šo summu nav iespējams tieši noteikt sakarā ar to, ka minētajos tiesību aktos apdrošināšanas periodiem piešķirta dažāda vērtība, var aprēķināt nosacītu summu. Administratīvā komisija nosaka sīki izstrādātus noteikumus šādas nosacītās summas aprēķināšanai.

44. pants

Bērna audzināšanas periodu ņemšana vērā

1. Piemērojot šo pantu, "bērna audzināšanas periods" ir jebkurš periods, kas ir iemaksu periods saskaņā ar dalībvalsts pensiju tiesību aktiem vai kas nodrošina pensijas papildinājumu konkrēti tā iemesla dēļ, ka persona ir audzinājusi bērnu, neatkarīgi no metodes, kāda izmantota šādu periodu aprēķināšanai, un neatkarīgi no tā, vai tie uzkrājas bērna audzināšanas laikā vai tiek atzīti ar atpakaļejošu spēku.

2. Ja saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir kompetenta atbilstīgi pamatregulas II sadaļai, neviens bērna audzināšanas periods netiek ņemts vērā, tās dalībvalsts iestāde, kuras tiesību akti saskaņā ar pamatregulas II sadaļu bija piemērojami attiecīgajai personai sakarā ar tās darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā dienā, kad saskaņā ar šiem tiesību aktiem bērna audzināšanas periodu sāka ņemt vērā attiecīgajam bērnam, arī turpmāk ir atbildīga ņemt vērā šo periodu kā bērna audzināšanas periodu saskaņā ar saviem tiesību aktiem, tā, it kā šā bērna audzināšana notiktu tās teritorijā.

3. Panta 2. punktu nepiemēro, ja uz attiecīgo personu ir attiecināmi vai kļūst attiecināmi citas dalībvalsts tiesību akti sakarā ar darbību, ko tā veic nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā.

45. pants

Pabalstu pieprasījums

A) Pabalstu pieprasījuma iesniegšana saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. panta 2. punktu

1. Lai saņemtu pabalstus saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. panta 2. punktu, prasītājs iesniedz pieprasījumu tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami laikā, kad radās darba nespēja, pēc kuras iestājusies invaliditāte vai šīs invaliditātes progresēšana, vai dzīvesvietas iestādei, kura pieprasījumu pārsūta pirmajai iestādei.

2. Ja ir piešķirti slimības pabalsti naudā, vajadzības gadījumā šo pabalstu piešķiršanas perioda beigu datumu uzskata par pensijas pieprasījuma iesniegšanas datumu.

3. Pamatregulas 47. panta 1. punktā minētajā gadījumā pēdējā iestāde, kurā attiecīgā persona bija apdrošināta, iestādei, kas sākumā izmaksājusi pabalstus, dara zināmu summu un pabalstu piešķiršanas datumu saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem. Sākot ar šo datumu, pabalstus, kas piešķirti pirms invaliditātes progresēšanas, atceļ vai samazina līdz piemaksai, kas minēta pamatregulas 47. panta 2. punktā.

B) Citu pabalstu pieprasījumu iesniegšana

4. Gadījumos, kas nav 1. punktā minētie gadījumi, prasītājs iesniedz pieprasījumu savas dzīvesvietas iestādei vai tās pēdējās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami. Ja attiecīgā persona nekad nav bijusi pakļauta tiesību aktiem, ko dzīvesvietas iestāde piemēro, šī iestāde pārsūta pieprasījumu tās pēdējās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību akti bija piemērojami.

5. Pieprasījuma iesniegšanas datums ir spēkā visās attiecīgajās iestādēs.

6. Atkāpjoties no 5. punkta, ja prasītājs nepaziņo to, ka viņš ir bijis nodarbināts vai dzīvojis citās dalībvalstīs, kaut arī viņam bija lūgts to paziņot, datumu, kurā prasītājs aizpilda savu sākotnējo pieprasījumu vai iesniedz jaunu pieprasījumu par saviem iztrūkstošajiem nodarbinātības un/vai uzturēšanās periodiem dalībvalstī, uzskata par datumu, kad pieprasījums iesniegts iestādei, kas piemēro attiecīgos tiesību aktus, ņemot vērā šajos tiesību aktos ietvertus labvēlīgākus nosacījumus.

46. pants

Dokumenti un informācija, kas prasītājam jāpievieno pieprasījumam

1. Prasītājs pieprasījumu iesniedz saskaņā ar noteikumiem tiesību aktos, ko piemēro īstenošanas regulas 45. panta 1. vai 4. punktā minētā iestāde, un pieprasījumam pievieno šajos tiesību aktos noteiktos apliecinājuma dokumentus. Konkrēti, prasītājs sniedz visu pieejamo informāciju un apliecinājuma dokumentus, kas attiecas uz apdrošināšanas periodiem (iestādes, identifikācijas numuri), nodarbinātību (darba devēji) vai pašnodarbinātību (darbības veids un vieta) un dzīvesvietu (adreses), kuri var būt pabeigti saskaņā ar citas valsts tiesību aktiem, kā arī šo periodu ilgumu.

2. Ja saskaņā ar pamatregulas 50. panta 1. punktu prasītājs pieprasa vecuma pabalstu piešķiršanas atlikšanu saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, tas norāda to savā pieprasījumā un precizē, saskaņā ar kuras valsts tiesību aktiem atlikšanu pieprasa. Lai dotu iespēju prasītājam izmantot šīs tiesības, attiecīgās iestādes pēc prasītāja pieprasījuma paziņo viņam par visu tām pieejamo informāciju, lai viņš varētu novērtēt vienlaicīgas vai secīgas tādu pabalstu piešķiršanas sekas, kurus viņš varētu pieprasīt.

3. Ja prasītājs atsauc pieprasījumu saņemt pabalstu, kas paredzēts kādas konkrētas dalībvalsts tiesību aktos, šo atsaukumu neuzskata par vienlaicīgu atsaukumu pieprasījumiem saņemt pabalstus, kas paredzēti citu dalībvalstu tiesību aktos.

47. pants

Pieprasījumu izskatīšana attiecīgajās iestādēs

A) Kontaktiestāde

1. Iestādi, kurai iesniedz vai pārsūta pabalstu pieprasījumu saskaņā ar īstenošanas regulas 45. panta 1. vai 4. punktu, turpmāk sauc par "kontaktiestādi". Dzīvesvietas iestādi nesauc par kontaktiestādi, ja attiecīgā persona nekad nav bijusi pakļauta tiesību aktiem, kurus šī iestāde piemēro.

Šī iestāde, papildus pabalstu pieprasījuma izskatīšanai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, kā kontaktiestāde veicina datu apmaiņu, lēmumu paziņošanu un darbības, kas vajadzīgas, lai attiecīgās iestādes varētu izskatīt pieprasījumu, un sniedz prasītājam pēc pieprasījuma jebkādu informāciju, kas saistīta ar izpētes Kopienas aspektiem, kā arī informē viņu par lietas virzību.

B) Pabalstu pieprasījumu izskatīšana saskaņā ar A veida tiesību aktiem saskaņā ar pamatregulas 44. pantu

2. Pamatregulas 44. panta 3. punktā minētajā gadījumā kontaktiestāde nosūta visus ar attiecīgo personu saistītos dokumentus iestādei, kurā šī persona bija apdrošināta iepriekš, un šī iestāde attiecīgi izskata lietu.

3. Īstenošanas regulas 48. līdz 52. pants nav piemērojams pamatregulas 44. pantā minēto pieprasījumu izskatīšanai.

C) Citu pabalstu pieprasījumu izskatīšana.

4. Gadījumos, kas nav minēti 2. punktā, kontaktiestāde nekavējoties nosūta pabalstu pieprasījumus un visus tai pieejamos dokumentus, un, vajadzības gadījumā, prasītāja iesniegtos attiecīgos dokumentus visām iesaistītajām iestādēm, lai tās visas vienlaicīgi varētu sākt izskatīt pieprasījumu. Kontaktiestāde informē pārējās iestādes par apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodiem, uz kuriem attiecas tās tiesību akti. Tā norāda arī, kurus dokumentus iesniegs vēlākā datumā, un papildina pieprasījumu cik drīz vien iespējams.

5. Katra attiecīgā iestāde cik vien iespējams drīz paziņo kontaktiestādei un pārējām iesaistītajām iestādēm par apdrošināšanas vai dzīvesvietas periodiem, uz kuriem attiecas to tiesību akti.

6. Katra attiecīgā iestāde aprēķina pabalstu summu saskaņā ar pamatregulas 52. pantu un paziņo kontaktiestādei un pārējām iesaistītajām iestādēm savu lēmumu, izmaksājamo pabalstu summu un jebkuru citu informāciju, kas vajadzīga, lai piemērotu pamatregulas 53. līdz 55. pantu.

7. Ja iestāde, pamatojoties uz šā panta 4. un 5. punktā minēto informāciju, konstatē, ka ir piemērojams pamatregulas 46. panta 2. punkts vai 57. panta 2. vai 3. punkts, tā informē kontaktiestādi un pārējās attiecīgās iestādes.

48. pants

Lēmumu paziņošana prasītājam

1. Katra iestāde prasītājam paziņo lēmumu, ko tā pieņēmusi saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem. Katrā lēmumā norāda pārsūdzības iespējas un pārsūdzībai piemērojamus termiņus. Kad kontaktiestāde ir saņēmusi paziņojumu par visiem lēmumiem, ko pieņēmusi katra iestāde, tā nosūta prasītājam un pārējām attiecīgajām iestādēm šo lēmumu kopsavilkumu. Kopsavilkuma paraugu izstrādā Administratīvā komisija. Kopsavilkumu prasītājam nosūta iestādes valodā vai — pēc prasītāja lūguma — viņam vēlamā valodā, kas ir atzīta par vienu no Kopienas iestāžu oficiālajām valodām saskaņā ar Līguma 290. pantu.

2. Ja prasītājam pēc kopsavilkuma saņemšanas šķiet, ka divu vai vairāk iestāžu pieņemto lēmumu savstarpējā ietekme varētu būt negatīvi ietekmējusi viņa tiesības, viņam ir tiesības pieprasīt, lai attiecīgās iestādes šos lēmumus pārskata, darot to termiņos, kas noteikti attiecīgās valsts tiesību aktos. Termiņi sākas no dienas, kad ir saņemts kopsavilkums. Prasītāju rakstiski informē par pārskatīšanas rezultātiem.

49. pants

Invaliditātes pakāpes noteikšana

1. Ja ir piemērojams pamatregulas 46. panta 3. punkts, vienīgā iestāde, kas ir tiesīga pieņemt lēmumu par prasītāja invaliditātes pakāpi, ir kontaktiestāde, ja tiesību akti, kurus šī iestāde piemēro, ir iekļauti VII pielikumā, vai — citādā gadījumā — iestāde, kuras valsts tiesību akti ir iekļauti VII pielikumā un kuras valsts tiesību akti ir pēdējie attiekušies uz prasītāju. Tā pieņem šo lēmumu, tiklīdz tā var noteikt, vai pabalsta saņemšanas tiesību nosacījumi, kas noteikti piemērojamajos tiesību aktos, ir izpildīti, vajadzības gadījumā ņemot vērā pamatregulas 6. un 51. pantu. Tā nekavējoties paziņo par šo lēmumu pārējām attiecīgajām iestādēm.

Ja, ievērojot pamatregulas 6. un 51. pantu, nav izpildīti piemērojamos tiesību aktos noteiktie pabalsta saņemšanas tiesību kritēriji, izņemot kritērijus, kuri attiecas uz invaliditāti, kontaktiestāde nekavējoties informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kuras tiesību akti ir pēdējie attiekušies uz prasītāju. Šai pēdējai minētajai iestādei ir tiesības pieņemt lēmumu attiecībā uz prasītāja invaliditātes pakāpi, ja ir izpildīti piemērojamos tiesību aktos noteiktie pabalsta saņemšanas tiesību nosacījumi. Tā nekavējoties paziņo par minēto lēmumu pārējām attiecīgajām iestādēm.

Nosakot pabalsta saņemšanas tiesības, šī lieta vajadzības gadījumā saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem var būt jānodod atpakaļ tai dalībvalsts kompetentajai iestādei invaliditātes jautājumos, kuras tiesību akti ir vispirms attiekušies uz prasītāju.

2. Gadījumā, kad pamatregulas 46. panta 3. punkts nav piemērojams, katrai iestādei saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem ir iespēja norīkot ārstu vai citu ekspertu pēc savas izvēles, lai noteiktu prasītāja invaliditātes pakāpi. Tomēr dalībvalsts iestāde ņem vērā dokumentus, medicīniskus atzinumus un administratīvu informāciju, ko ir ievākusi jebkuras citas dalībvalsts iestāde, tā, it kā šī informācija būtu iegūta šīs iestādes dalībvalstī.

50. pants

Pabalsta provizoriski maksājumi un avanss

1. Neatkarīgi no īstenošanas regulas 7. panta katra iestāde, kas, izskatot pabalstu pieprasījumu, konstatē, ka saņēmējam saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem ir tiesības uz neatkarīgu pabalstu, saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu nekavējoties izmaksā minēto pabalstu. Šo maksājumu uzskata par provizorisku, ja summu varētu ietekmēt pieprasījuma izskatīšanas procedūras iznākums.

2. Ikreiz, kad no pieejamās informācijas ir saprotams, ka prasītājam ir tiesības uz maksājumu no kādas iestādes saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šī iestāde veic avansa maksājumu, kura summa ir pēc iespējas tuva summai, ko, iespējams, izmaksās saskaņā ar pamatregulas 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Katra iestāde, kam saskaņā ar 1. vai 2. punktu ir pienākums maksāt provizoriskus pabalstus vai avansa maksājumu, nekavējoties informē prasītāju, jo īpaši vēršot vīņa uzmanību uz to, ka pasākums ir provizorisks, kā arī norādot visas pārsūdzības tiesības saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

51. pants

Jauns pabalstu aprēķins

1. Jauna pabalstu aprēķina gadījumā, piemērojot pamatregulas 48. panta 3. un 4. punktu, 50. panta 4. punktu un 59. panta 1. punktu, īstenošanas regulas 50. pants ir piemērojams *mutatis mutandis*.

2. Ja veic jaunu aprēķinu, atceļ vai aptur pabalstu, iestāde, kas ir pieņēmusi šo lēmumu, to nekavējoties paziņo attiecīgajai personai un informē katru no iestādēm, kurās šai personai ir noteiktas tiesības.

52. pants

Pasākumi, kas paredzēti pensiju aprēķināšanas procesa paātrināšanai

1. Lai atvieglotu un paātrinātu pieprasījumu izskatīšanu un pabalstu izmaksu, iestādes, kuru valsts tiesību akti ir attiekušies uz personu:

a) ar citu dalībvalstu iestādēm apmainās ar tādu personu identifikācijas elementiem, kuru pakļautība vienas valsts piemērojamiem tiesību aktiem mainās uz pakļautību citas valsts aktiem, vai arī dara šos elementus pieejamus minētajām iestādēm, kā arī kopīgi nodrošina, ka šie identifikācijas elementi tiek saglabāti un ir atbilstīgi, vai — citādā gadījumā — nodrošina šīm personām līdzekļus, lai tās tieši varētu piekļūt saviem identifikācijas elementiem;

b) pietiekami laicīgi pirms minimālā vecuma, kad sākas tiesības uz pensiju, vai pirms vecuma, kas ir jānosaka ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, ar attiecīgo personu un citu dalībvalstu iestādēm apmainās ar informāciju (izpildītie periodi vai citi svarīgi elementi) par tādu personu pensijas tiesībām, kuru pakļautība vienas valsts piemērojamiem tiesību aktiem ir mainījies uz pakļautību citas valsts tiesību aktiem, vai šo informāciju dara pieejamu minētajai personai un minētajām iestādēm, vai — citādā gadījumā — informē šīs personas par līdzekļiem vai tos nodrošina, lai tās varētu iepazīties ar savām tiesībām uz pabalstiem, kas tām pienāksies nākotnē.

2. Piemērojot 1. punktu, Administratīvā komisija nosaka tās informācijas elementus, ar kuru apmainās vai kuru dara pieejamu, un nosaka piemērotas procedūras un mehānismus, ņemot vērā īpatnības, administratīvo un tehnisko organizāciju un valstu pensiju sistēmām pieejamos tehnoloģiskos līdzekļus. Administratīvā komisija nodrošina, ka tiek īstenotas šīs pensiju sistēmas, organizējot pārbaudes attiecībā uz pieņemtajiem pasākumiem un to piemērošanu.

3. Piemērojot 1. punktu, iepriekšminēta informācija jāsniedz iestādei tajā dalībvalstī, kurā sociālā nodrošinājuma administrēšanas nolūkos personai pirmo reizi piešķīra personas identifikācijas numuru.

53. pants

Koordinēšanas pasākumi dalībvalstīs

1. Neskarot pamatregulas 51. pantu, ja valsts tiesību aktos ir ietverti noteikumi, lai noteiktu atbildīgo iestādi vai piemērojamo sistēmu, vai lai apdrošināšanas periodus piešķirtu konkrētai sistēmai, tad piemēro šos noteikumus, ņemot vērā vienīgi tādas apdrošināšanas periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja valsts tiesību aktos ietverti noteikumi, ar kuriem koordinē īpašas sistēmas, ko piemēro ierēdņiem, un vispārējo sistēmu, ko piemēro nodarbinātām personām, tad minētos noteikumus neskar pamatregulas un īstenošanas regulas noteikumi.

V NODAĻA

Bezdarba pabalsti

54. pants

Periodu summēšana un pabalstu aprēķins

1. Saistībā ar pamatregulas 61. pantu īstenošanas regulas 12. panta 1. punktu piemēro *mutatis mutandis*. Neskarot iesaisītoto iestāžu pamatpienākumus, attiecīgā persona iesniedz kompetentai iestādei tās dalībvalsts iestādes izsniegtu dokumentu, kuras tiesību aktiem tā bijusi pakļauta savas pēdējās nodarbinātības vai pašnodarbinātās darbības laikā, norādot periodus, kas ir izpildīti saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Lai piemērotu pamatregulas 62. panta 3. punktu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktiem bijusi pakļauta konkrētā persona savas pēdējās nodarbinātības vai pašnodarbinātās darbības laikā, nekavējoties paziņo dzīvesvietas iestādei pēc tās lūguma visus faktus, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu bezdarbnieka pabalstu, ko minētā persona var saņemt dzīvesvietas dalībvalstī, un jo īpaši algas apmēru vai saņemtos profesionālos ienākumus.

3. Piemērojot pamatregulas 62. pantu un neņemot vērā tās 63. pantu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību aktos paredzēts, ka pabalstu aprēķins mainās atkarībā no ģimenes locekļu skaita, ņem vērā ieinteresētās personas ģimenes locekļus, kas dzīvo citā dalībvalstī, tā, kā to darītu gadījumā, ja viņi dzīvotu kompetentajā dalībvalstī. Šo noteikumu nepiemēro, ja ģimenes locekļu dzīvesvietas dalībvalstī citai personai ir tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, kura aprēķināšanai minētos ģimenes locekļus ņem vērā.

55. pants

Pabalsta tiesību saglabāšanas nosacījumi un ierobežojumi bezdarbniekam, kas dodas uz citu dalībvalsti

1. Lai izmantotu pamatregulas 64. pantu, bezdarbnieks, kas dodas uz citu dalībvalsti, pirms tam informē par to kompetento iestādi un lūdz tai izsniegt dokumentu, kas apliecina, ka viņam joprojām ir tiesības saņemt pabalstus saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

Šī iestāde personu informē par saistībām, kas uz to attiecas, un izsniedz tai minēto dokumentu, kurā ir norādīts:

- a) datums, pēc kura bezdarbnieks vairs nav kompetentās dalībvalsts nodarbinātības dienestu rīcībā;
- b) termiņš, kas piešķirts saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai reģistrētos kā darba meklētājs tajā dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ir ieradies;
- c) maksimālais periods, kura laikā ir izmantojamas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta c) apakšpunktu;
- d) apstākļi, kas varētu ietekmēt tiesības uz pabalstiem.

2. Bezdarbnieks reģistrējas kā darba meklētājs tās dalībvalsts darba dienestā, kurā viņš ir ieradies, saskaņā ar pamatregulas 64. panta 1. punkta b) apakšpunktu un nosūta minētās dalībvalsts iestādei 1. punktā minēto dokumentu. Ja persona informējusi kompetento iestādi saskaņā ar 1. punktu, bet nav iesniegusi šo dokumentu, iestāde dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ieradies, vērsās kompetentajā iestādē, lai iegūtu vajadzīgo informāciju.

3. Dalībvalsts nodarbinātības dienests, kur bezdarbnieks ieradies, lai meklētu darbu, informē bezdarbnieku par viņa pienākumiem.

4. Iestāde dalībvalstī, kurā ieradies bezdarbnieks, nekavējoties informē kompetento iestādi par bezdarbnieka reģistrēšanās datumu nodarbinātības dienestā un par viņa jauno adresi.

Ja tajā periodā, kurā bezdarbniekam ir tiesības uz pabalstiem, notiek kaut kas, kas varētu ietekmēt tiesības uz pabalstiem, iestāde tajā dalībvalstī, kurā ieradies bezdarbnieks, nekavējoties nosūta kompetentai iestādei un ieinteresētajai personai dokumentu ar attiecīgo informāciju.

Pēc kompetentās iestādes lūguma katru mēnesi dalībvalsts iestāde, kurā ieradies bezdarbnieks, nosūta kompetentajai iestādei atbilstīgu informāciju par bezdarbnieka situāciju, jo īpaši informāciju par to, vai viņš vēl joprojām ir reģistrēts nodarbinātības dienestā un vai viņš pakļaujas attiecīgajām kontroles procedūrām.

5. Iestāde dalībvalstī, kurā bezdarbnieks ieradies, veic kontroli vai organizē kontroles veikšanu tā, kā to veiktu gadījumā, ja bezdarbnieks saņemtu pabalstus saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko piemēro šī iestāde. Vajadzības gadījumā tā uzreiz informē kompetento iestādi par katru 1. punkta d) apakšpunktā minētā apstākļa rašanos.

6. Divu vai vairāk dalībvalstu kompetentās iestādes var savā starpā vienoties par konkrētām procedūrām un laika ierobežojumiem saistībā ar informāciju par bezdarbnieka situāciju, kā arī par citiem pasākumiem, kas paredzēti, lai veicinātu darba meklējumu bezdarbniekiem, kuri ierodas vienā no dalībvalstīm saskaņā ar pamatregulas 64. pantu.

56. pants

Bezdarbnieki, kas dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts

1. Ja bezdarbnieks saskaņā ar pamatregulas 65. panta 2. punktu nolēmj padarīt sevi pieejamu arī tās dalībvalsts nodarbinātības dienestos, kur viņš pēdējo reizi bijis nodarbināts vai veicis pašnodarbinātā darbību, reģistrējoties tur kā darba meklētājs, vispirms viņš par to informē savas dzīvesvietas iestādi un nodarbinātības dienestu.

Pēc tās dalībvalsts nodarbinātības dienestu pieprasījuma, kurā minētā persona ir bijusi nodarbināta vai veikusi pašnodarbināta darbinieka darbību, dzīvesvietas nodarbinātības dienesti pārsūta atbilstīgo informāciju par bezdarbnieka reģistrāciju un viņa darba meklējumiem.

2. Ja attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzēts, ka bezdarbnieks pilda konkrētus pienākumus un/vai veic darba meklējumus, tad pienākumi un/vai darba meklējumi, ko bezdarbnieks veic dzīvesvietas dalībvalstī, ir prioritāri.

Tas, ka bezdarbnieks neizpilda visus pienākumus un/vai darba meklējumus dalībvalstī, kurā viņš ir veicis savu pēdējo darbību, neietekmē dzīvesvietas dalībvalstī piešķirtos pabalstus.

3. Lai piemērotu pamatregulas 65. panta 5. punkta b) apakšpunktu, tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem darbinieks veicis pēdējo darbību, norāda dzīvesvietas iestādei pēc tās lūguma, vai darbiniekam ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar pamatregulas 64. pantu.

57. pants

Noteikumi pamatregulas 61., 62., 64. un 65. panta piemērošanai attiecībā uz personām, kas iekļautas valsts civildienesta ierēdņu īpašajā sistēmā

1. Īstenošanas regulas 54. un 55. pantu piemēro *mutatis mutandis* personām, kas iekļautas īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem.

2. Īstenošanas regulas 56. pants neattiecas uz personām, kas iekļautas īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem. Īpašajā bezdarba sistēmā valsts civildienesta ierēdņiem iekļauts bezdarbnieks, kurš ir daļēji vai pilnīgi nenodarbināts un kurš savas pēdējās nodarbinātības laikā dzīvojis dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts, saņem pabalstu saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tā, it kā viņš būtu dzīvojis šajā dalībvalstī. Šos pabalstus uz sava rēķina nodrošina kompetentā iestāde.

VI NODAĻA

Ģimenes pabalsti

58. pants

Prioritātes noteikumi pārklšanās gadījumā

Piemērojot pamatregulas 68. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktu, ja bērnu dzīvesvieta neļauj noteikt prioritāšu kārtību, katra attiecīgā dalībvalsts aprēķina pabalstu summu, ņemot vērā bērnus, kas nedzīvo tās teritorijā. Ja piemēro 68. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti paredz lielāku pabalstu summu, piešķir visu šo summu, un otras dalībvalsts kompetentā iestāde tai atmaksā pusi no šīs summas, ievērojot apmēra ierobežojumus, kas paredzēti šīs pēdējās dalībvalsts tiesību aktos.

59. pants

Piemērojamie noteikumi gadījumā, ja mainās piemērojamie tiesību akti un/vai kompetence piešķirt ģimenes pabalstus

1. Ja dalībvalstīs kalendārā mēneša laikā mainās piemērojamie tiesību akti un/vai kompetence piešķirt ģimenes pabalstus, neatkarīgi no termiņiem ģimenes pabalstu izmaksai, kas paredzēti minēto dalībvalstu tiesību aktos, iestāde, kas izmaksājusi ģimenes pabalstus atbilstīgi tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem piešķirti pabalsti mēneša sākumā, veic šos maksājumus līdz noteiktā mēneša beigām.

2. Šī iestāde informē citas dalībvalsts vai citu dalībvalstu iestādi par termiņu, no kura tā pārtrauc minēto ģimenes pabalstu izmaksu. No minētā datuma cita attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis uzsāk pabalstu izmaksu.

60. pants

Pamatregulas 67. un 68. panta piemērošanas procedūra

1. Ģimenes pabalstu piešķiršanas pieteikumu iesniedz kompetentajai iestādei. Lai piemērotu pamatregulas 67. un 68. pantu, ņem vērā visas ģimenes stāvokli, it kā visas iesaistītās personas būtu pakļautas attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem un tur dzīvotu, jo īpaši attiecībā uz personas tiesībām saņemt šādus pabalstus. Ja persona, kurai ir tiesības pieprasīt pabalstu, neizmanto šīs tiesības, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti piemērojami, ņem vērā ģimenes pabalsta piešķiršanas pieteikumu, ko iesniedzis otrs no vecākiem, persona, ko uzskata par vienu no vecākiem, vai persona vai iestāde, kas ir bērna vai bērnu aizbildnis.

2. Iestāde, kurā atbilstīgi 1. punktam vērsies pieprasītājs, izskata ieprasījumu, pamatojoties uz sīki izstrādātu informāciju, ko ir iesniedzis pieprasītājs, ņemot vērā pieprasītāja faktisko un tiesisko ģimenes stāvokli.

Ja šī iestāde secina, ka tās tiesību akti ir prioritāri piemērojami saskaņā ar pamatregulas 68. panta 1. un 2. punktu, tā nodrošina ģimenes pabalstu atbilstīgi tiesību aktiem, ko tā piemēro.

Ja iestādei šķiet, ka atbilstīgi pamatregulas 68. panta 2. punktam varētu būt tiesības saņemt diferencētu papildinājumu saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tad minētā iestāde nekavējoties pārsūta pieteikumu citas dalībvalsts kompetentajai iestādei un informē iesaistīto personu; turklāt šī iestāde informē citas dalībvalsts iestādi par tās lēmumu attiecībā uz pieteikumu un izmaksātā ģimenes pabalsta apmēru.

3. Ja iestāde, kurā iesniegts pieteikums, secina, ka tās tiesību akti ir piemērojami, taču tiem nav prioritātes saskaņā ar pamatregulas 68. panta 1. un 2. punktu, tā nekavējoties pieņem provizorisku lēmumu par prioritāri piemērojamiem noteikumiem un saskaņā ar pamatregulas 68. panta 3. punktu pārsūta pieteikumu citas dalībvalsts iestādei un informē par to arī pieteikuma iesniedzēju. Iestāde divu mēnešu laikā pieņem nostāju attiecībā uz provizorisko lēmumu.

Ja iestāde, kurai pieteikums pārsūtīts, divu mēnešu laikā pēc tā saņemšanas nepieņem nostāju, piemēro iepriekš minēto provizorisko lēmumu, un šī iestāde maksā tās tiesību aktos paredzētos pabalstus, kā arī informē iestādi, kas pārsūtīja pieteikumu, par izmaksāto pabalstu apmēriem.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties par to, kuri tiesību akti ir prioritāri piemērojami, piemēro īstenošanas regulas 6. panta 2. līdz 5. punktu. Šim nolūkam īstenošanas regulas 6. panta 2. punktā minētā dzīvesvietas iestāde ir bērna vai bērnu dzīvesvietas iestāde.

5. Iestāde, kas provizoriski veikusi pabalstu piešķiršanu par summu, kas pārsniedz to summu, kura ir noteikta galīgā variantā, var vērsties prioritārā iestādē, lai atgūtu pārmaksāto starpību saskaņā ar īstenošanas regulas 73. pantā paredzēto procedūru.

61. pants

Pamatregulas 69. panta piemērošanas procedūra

Piemērojot pamatregulas 69. pantu, Administratīvā komisija izstrādā sarakstu ar papildu vai īpašajiem ģimenes pabalstiem bāreņiem, uz kuriem attiecas minētais pants. Ja prioritāri kompetentai iestādei saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, nav jānodrošina šādi papildu vai īpaši ģimenes pabalsti bāreņiem, tā nekavējoties pārsūta jebkuru ģimenes pabalsta pieteikumu kopā ar visiem attiecīgajiem dokumentiem un informāciju tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību aktu subjekts attiecīgā persona ir bijusi visilgāko periodu un kurā paredz papildu vai īpaši ģimenes pabalstu bāreņiem. Dažos gadījumos ar tādiem pašiem nosacījumiem būtu jānonāk līdz tās dalībvalsts iestādei, saskaņā ar kuras tiesību aktiem attiecīgā persona izpildījusi īsāko apdrošināšanas vai uzturēšanās periodu.

IV SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

I NODAĻA

Pabalstu atmaksāšana, piemērojot pamatregulas 35. un 41. pantu

1. iedaļa

Atmaksāšana, pamatojoties uz reāliem izdevumiem

62. pants

Principi

1. Piemērojot pamatregulas 35. un 41. pantu, pabalstu natūrā reālo summu kompetentā iestāde atmaksā iestādei, kas tos piešķirusi, saskaņā ar minētās iestādes aprēķiniem, izņemot gadījumu, kad piemēro īstenošanas regulas 63. pantu.

2. Ja visa reālā izdevumu summa vai tās daļa, kas ir minēta 1. punktā, nav uzrādīta tās iestādes grāmatvedībā, kas ir piešķirusi šos pabalstus, atmaksājamo summu nosaka, pamatojoties uz vienreizēju maksājumu, kas aprēķināts, ņemot vērā visas atbilstīgās atsaucis, kas iegūtas no iesniegtajiem datiem. Admi-

nistratīvā komisija nosaka kārtību, kādā aprēķināms vienreizējais maksājums, un apstiprina tā summu.

3. Atmaksāšanas gadījumā nevar ņemt vērā augstākus tarifus par tiem, kas ir piemērojami pabalstiem natūrā, kurus izsniedz apdrošinātām personām, kam ir saistoši tiesību akti, kurus piemēro iestāde, kas ir izsniegusi 1. punktā minētos pabalstus.

2. iedaļa

Pabalstu atmaksāšana, pamatojoties uz fiksētām summām

63. pants

Attiecīgo dalībvalstu noteikšana

1. Dalībvalstis, kuras minētas pamatregulas 35. panta 2. punktā un kuru juridiskās vai administratīvās struktūras atmaksāšanu padara neatbilstīgu, pamatojoties uz reālajiem izdevumiem, ir uzskaitītas īstenošanas regulas III pielikumā.

2. Gadījumā, ja dalībvalstis ir uzskaitītas īstenošanas regulas III pielikumā, attiecībā uz to pabalstu natūrā apmēru, kas izsniegti:

- a) ģimenes locekļiem, kas nedzīvo tajā pašā dalībvalstī, kurā dzīvo apdrošinātā persona saskaņā ar pamatregulas 17. pantu, un
- b) pensionāriem un to ģimenes locekļiem saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu un 25. un 26. pantu,

atmaksājumu izmaksā kompetentās iestādes tām iestādēm, kas piešķirušas minētos pabalstus, pamatojoties uz fiksētu summu, kas noteikta katram kalendārajam gadam. Šī summa iespēju robežās atbilst reālajiem izdevumiem.

64. pants

Aprēķina metode, balstoties uz ikmēneša fiksēto summu un kopējo fiksēto summu

1. Katrai kreditora dalībvalstij ikmēneša fiksēto summu vienai personai (F_i) kalendārajā gadā nosaka, dalot gada vidējās izmaksas uz cilvēku (Y_i) atbilstīgi vecuma grupai ar 12 un no rezultāta atņemot summu (X) atbilstīgi šādai formulai:

$$F_i = Y_i * 1/12 * (1 - X)$$

Šajā formulā simboliem ir šāda nozīme:

— indekss ($i = 1, 2$ un 3) atspoguļo trīs vecuma grupas, kas noteiktas, lai aprēķinātu fiksēto summu:

$i = 1$: personas, kas jaunākas par 20 gadiem,

$i = 2$: personas vecumā no 20 līdz 64 gadiem,

$i = 3$: personas, kas vecākas par 65 gadiem.

— Y_i atspoguļo i vecuma grupas personu vidējās izmaksas, kā tas noteikts 2. punktā.

— koeficients X (skaitlis starp 0,20 un 0,15) atspoguļo veikto samazinājumu, kā tas ir noteikts 3. punktā.

2. Gada vidējās izmaksas uz cilvēku (Y_i) vecuma grupā ir iegūtas, dalot atbilstīgos gada izdevumus par visiem izmaksātājiem pabalstiem natūrā, kurus piešķirušas tās dalībvalsts iestādes, kas ir kreditors visām attiecīgās vecuma grupas personām, uz kurām attiecas tās tiesību akti un kuras dzīvo tās teritorijā, ar vidējo personu skaitu šajā vecuma grupā attiecīgajā kalendārajā gadā. Aprēķins pamatojas uz izdevumiem saskaņā ar īstenošanas regulas 23. pantā minētajām sistēmām.

3. Samazinājums, kas jāpiemēro fiksētai summai, faktiski ir 20 % ($X = 0,20$). Pensionāriem un to ģimenes locekļiem tas ir vienāds ar 15 % ($X = 0,15$), ja kompetentā dalībvalsts nav minēta pamatregulas IV pielikumā.

4. Katrai debitora dalībvalstij fiksētā summa, kas noteikta kalendārajam gadam, ir vienāda ar produktu summu, kas iegūta, reizinot katrā vecuma grupā i noteikto mēneša fiksēto summu uz cilvēku ar mēnešu skaitu, kurus atbilstīgās vecuma grupas attiecīgās personas ir pavadījušas kreditora dalībvalstī.

Attiecīgo personu kreditora dalībvalstī pavadīto mēnešu skaits ir vienāds ar to kalendāro mēnešu skaitu kalendārajā gadā, kuru laikā attiecīgās personas bija tiesīgas saņemt pabalstus natūrā tās teritorijā par debitora dalībvalsts līdzekļiem, jo tās uzturas kreditora dalībvalstī. To mēnešu skaitu nosaka, izmantojot sarakstu, ko šiem nolūkiem veido dzīvesvietas iestāde, pamatojoties uz attiecīgo personu tiesību apstiprinošiem dokumentiem, kurus ir iesniegusi kompetentā iestāde.

5. Ne vēlāk kā ... (*) spēkā Administratīvā komisija nāk klajā ar īpašu ziņojumu par šā panta un jo īpaši 3. punktā minēto samazinājumu piemērošanu. Balstoties uz šo ziņojumu, Administratīvā komisija var iesniegt priekšlikumu, kurā ietverti grozījumi, kas var izrādīties vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka aprēķinātā fiksētā summa ir cik vien iespējams pietuvināta faktiskajiem izdevumiem un ka 3. punktā minētie samazinājumi nerada dalībvalstīm nelīdzsvarotus vai dubultus maksājumus.

6. Administratīvā komisija nosaka 1. līdz 5. punktā minētās fiksētās summas aprēķināšanas elementu noteikšanas metodes.

7. Neatkarīgi no 1. līdz 4. punkta dalībvalstis ... (*) var turpināt piemērot Regulas (EEK) Nr. 574/72 94. un 95. pantu fiksētās summas aprēķināšanai ar noteikumu, ka tiek piemērots 3. punktā noteiktais samazinājums.

65. pants

Paziņojums par gada vidējām izmaksām

1. Gada vidējo izmaksu summu uz cilvēku katrā vecuma grupā attiecībā uz noteikto gadu paziņo Revīzijas padomei ne vēlāk kā otrā gada beigās, kas seko attiecīgajam gadam. Ja informācija nav nosūtīta šajos termiņos, tiek ņemta vērā vidējo izmaksu summa uz cilvēku, ko ir noteikusi Administratīvā komisija par pagājušo gadu.

2. Gada vidējās izmaksas, kas noteiktas saskaņā ar 1. punktu, katru gadu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(*) Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

3. iedaļa

Kopēji noteikumi

66. pants

Atmaksāšanas procedūra starp iestādēm

1. Atmaksāšanu attiecīgo dalībvalstu iestāžu starpā veic cik iespējams drīz. Katrai attiecīgajai iestādei ir pienākums atmaksāt atlīdzību pieprasījumu pirms šajā sadaļā minēto termiņu beigām, līdzko tai ir iespējams veikt atmaksāšanu. Strīds saistībā ar konkrētu atlīdzības pieprasījumu netraucē cita atlīdzības pieprasījuma vai citu atlīdzības pieprasījumu atmaksāšanu.

2. Atmaksāšanu, kas ir noteikta pamatregulas 35. un 41. pantā, dalībvalstu iestāžu starpā veic ar sadarbības struktūras starpniecību. Var pastāvēt atsevišķa sadarbības struktūra atmaksāšanām saskaņā ar pamatregulas 35. pantu un 41. pantu.

67. pants

Atlīdzības pieprasījumu iesniegšanas un nokārtošanas termiņi

1. Atlīdzības pieprasījumus, kuru pamatā ir reāli izdevumi, iesniedz debitora dalībvalsts sadarbības struktūrā 12 mēnešu laikā pēc tā kalendārā pusgada, kurā minētie atlīdzības pieprasījumi reģistrēti kreditora iestādē.

2. Atlīdzības pieprasījumus, kas sagatavoti, pamatojoties uz fiksētu summu kalendārajam gadam, iesniedz debitora dalībvalsts sadarbības iestādei 12 mēnešu laikā pēc mēneša, kura laikā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētas attiecīgā gada vidējās izmaksas. Sarakstu, kas minēts īstenošanas regulas 64. panta 4. punktā, iesniedz līdz tā gada beigām, kas seko atsaucē gadam.

3. Īstenošanas regulas 6. panta 4. punkta otrajā daļā minētajā gadījumā šā panta 1. un 2. punktā noteiktais termiņš nesākas, iekams nav noteikta kompetentā iestāde.

4. Atlīdzības pieprasījumus, kas iesniegti pēc 1. un 2. punktā minētajiem termiņiem, neņem vērā.

5. Debitora iestāde apmaksā atlīdzības pieprasījumus īstenošanas regulas 66. pantā minētajā kreditora dalībvalsts sadarbības struktūrā 18 mēnešu laikā pēc tā mēneša, kurā minētie atlīdzības pieprasījumi iesniegti debitora dalībvalsts sadarbības iestādē. Tas neattiecas uz atlīdzību pieprasījumiem, kurus debitora iestāde šajā periodā ir noraidījusi pamatota iemesla dēļ.

6. Jebkuru strīdu par atlīdzības pieprasījumu izšķir ne vēlāk kā 36 mēnešu laikā pēc tā mēneša, kad atlīdzības pieprasījums iesniegts.

7. Revīzijas padome atvieglo galīgo kontu slēgšanu gadījumos, kad nevar panākt vienošanos 5. punktā minētajā termiņā, un pēc pamatota vienas puses pieprasījuma sniedz atzīnumu par strīdu sešu mēnešu laikā pēc mēneša, kad lieta tai iesniegta.

68. pants

Kavējuma procenti un daļēji maksājumi

1. Skaitot no 18 mēnešu perioda beigām, kas minēts īstenošanas regulas 67. panta 5. punktā, par nesamaksātajiem pieprasījumiem kreditora iestādei var aprēķināt procentus, izņemot gadījumus, ja debitora iestāde sešu mēnešu laikā pēc tā mēneša, kurā pieprasījums iesniegts, ir veikusi daļēju maksājumu vismaz 90 % apmērā no kopējā pieprasījuma summas, kas iesniegts, ievērojot īstenošanas regulas 67. panta 1. vai 2. punktu. Par tām pieprasījuma daļām, uz kurām neattiecas daļējs maksājums, var aprēķināt procentus tikai pēc tam, kad beidzies 36 mēnešu termiņš, kas noteikts īstenošanas regulas 67. panta 6. punktā.

2. Procentus aprēķina, pamatojoties uz atsaucē likmi, ko Eiropas Centrālā banka piemēro tās galvenajām refinansēšanas operācijām. Piemērojamā atsaucē likme ir tā, kura ir spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kad jāveic maksājums.

3. Sadarbības struktūrai nav pienākuma pieņemt daļēju maksājumu, kā paredzēts 1. punktā. Ja sadarbības iestāde tomēr noraida šādu piedāvājumu, kreditora iestādei vairs nav tiesību aprēķināt citus kavējuma procentus saistībā ar attiecīgo pieprasījumu, nekā tos, kas paredzēti 1. punkta otrajā teikumā.

69. pants

Gada pārskats

1. Administratīvā komisija, pamatojoties uz Revīzijas padomes ziņojumu, nosaka pieprasījumu situāciju katram kalendārajam gadam saskaņā ar pamatregulas 72. panta g) punktu. Šajā nolūkā sadarbības iestādes Revīzijas padomei tās noteiktos termiņos un saskaņā ar tās noteiktu kārtību paziņo, no vienas puses, iesniegto, nokārtoto vai apstrīdēto pieprasījumu (kredīta pozīcija) summu, un, no otras puses, saņemto, nokārtoto vai apstrīdēto pieprasījumu summu (debēta pozīcija).

2. Administratīvā komisija var veikt jebkuru lietderīgu pārbaudi, lai kontrolētu statistikas un grāmatvedības datus, kas kalpo tam, lai noteiktu 1. punktā minēto gada pieprasījumu situāciju, jo īpaši, lai nodrošinātu šo datu atbilstību noteikumiem, kas noteikti saskaņā ar šo sadaļu.

II NODAĻA

Bezdarbnieka pabalstu atmaksāšana, ievērojot pamatregulas 65. pantu

70. pants

Bezdarbnieka pabalsta atmaksāšana

Ja nav vienošanās saskaņā ar pamatregulas 65. panta 8. punktu, dzīvesvietas iestāde nosūta tās dalībvalsts iestādei, kuras tiesību aktiem saņēmējs bijis pakļauts kā pēdējiem, bezdarbnieka pabalsta atmaksāšanas pieprasījumu, ievērojot pamatregulas 65. panta 6. un 7. punktu. Pieprasījumu nosūta sešu mēnešu laikā pēc kalendārā pusgada beigām, skaitot no dienas, kad izmaksāts pēdējais bezdarbnieka pabalsts, kura atmaksāšanu pieprasa. Pieprasījumā norāda pabalsta summu, kas izmaksāta trīs vai piecu mēnešu periodā, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. un 7. punktā, periods, kura laikā šie pabalsti maksāti, un bezdarbnieka identifikācijas dati. Pieprasījumus iesniedz un pabalstus atmaksā ar attiecīgās dalībvalsts sadarbības iestāžu starpniecību.

Neprasa ņemt vērā pieprasījumus, kas iesniegti pēc pirmajā daļā minētā termiņa.

Īstenošanas regulas 66. panta 1. punktu un 67. panta 5. līdz 7. punktu piemēro *mutatis mutandis*.

Skaitot no 18 mēnešu perioda beigām, kas minēts īstenošanas regulas 67. panta 5. punktā, par neatmaksātajiem pieprasījumiem kreditoriestāde var aprēķināt procentus. Procentus aprēķina saskaņā ar īstenošanas regulas 68. panta 2. punktu.

Maksimālais atmaksājamais apmērs, kas minēts pamatregulas 65. panta 6. punkta trešajā teikumā, katrā atsevišķā gadījumā ir pabalsta summa, kuru attiecīgā persona būtu tiesīga saņemt saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuriem tā bija pakļauta kā pēdējiem, ja bija reģistrēta šīs dalībvalsts nodarbinātības dienestā. Tomēr īstenošanas regulas V pielikumā uzskaitīto dalībvalstu attiecību gadījumā to dalībvalstu, kuru tiesību akti kā pēdējie attiecās uz attiecīgo personu, kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā nosaka maksimālo apmēru, pamatojoties uz vidējo bezdarbnieka pabalsta apmēru, kas piešķirts saskaņā ar tās tiesību aktiem iepriekšējā kalendārajā gadā.

III NODAĻA

Tādu pabalstu atgūšana, kas piešķirti nelikumīgi, provizorisks maksājumu un iemaksu atgūšana, ieskaits un palīdzība atgūšanas jomā

1. iedaļa

Principi

71. pants

Kopīgi noteikumi

Piemērojot pamatregulas 84. pantu un ievērojot tajā noteikto satvaru, pieprasījumu atgūšanu pēc iespējas veic ar ieskaita palī-

dzību — vai nu attiecīgo dalībvalstu iestāžu starpā, vai tieši ar attiecīgo fizisko vai juridisko personu saskaņā ar īstenošanas regulas 72. līdz 74. pantu. Ja nav iespējams atgūt visu pieprasījumu vai daļu no tā, izmantojot ieskaita procedūru, atlikušo maksājamo summu atgūst saskaņā ar īstenošanas regulas 75. līdz 85. pantu.

2. iedaļa

Ieskaits

72. pants

Nelikumīgi saņemti pabalsti

1. Ja dalībvalsts iestāde personai ir samaksājusi nelikumīgus pabalstus, minētā iestāde atbilstīgi noteikumiem un ierobežojumiem, kas paredzēti tiesību aktos, kurus tā piemēro, var lūgt jebkuras citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksāšanu attiecīgajai personai, atskaitīt nelikumīgi izmaksāto summu no kavētiem maksājumiem vai pašreiz notiekošajiem maksājumiem šai personai — neatkarīgi no sociālā nodrošinājuma sistēmas, saskaņā ar kuru pabalsts ir izmaksāts. Šis minētās dalībvalsts iestāde attiecīgi atskaita summu, ievērojot nosacījumus un ierobežojumus, ko piemēro šāda veida ieskaita procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, it kā šī iestāde pati būtu pārmaksājusi, un pārsūta atskaitīto summu iestādei, kas izmaksājusi nelikumīgus pabalstus.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja, piešķirot vai pārskatot pabalstus saistībā ar invaliditātes pabalstiem, vecuma pensijām un apgādnieka zaudējuma pabalstiem saskaņā ar pamatregulas III sadaļas 4. un 5. nodaļu, dalībvalsts iestāde personai ir izmaksājusi nelikumīgu pabalsta summu, minētā iestāde var lūgt jebkuras citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par attiecīgo pabalstu izmaksāšanu attiecīgajai personai, atskaitīt pārmaksāto summu no summas, ko tā vēl nav izmaksājusi attiecīgajai personai. Pēc tam, kad pēdējā minētā iestāde ir informējusi iestādi, kas ir izmaksājusi nelikumīgu pabalsta summu, par saviem kavētajiem maksājumiem, iestāde, kas izmaksājusi pabalsta nelikumīgu pabalsta summu, divu mēnešu laikā paziņo nelikumīgi izmaksātās summas apmēru. Ja iestāde, kas kavē maksājumu, minēto paziņojumu saņem paredzētajā laikā, tā pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas ir izmaksājusi nelikumīgu summu. Pēc termiņa beigām minētā iestāde bez kavēšanās izmaksā attiecīgajai personai tai pienākošās summas.

3. Ja persona ir saņēmusi sociālās labklājības palīdzību dalībvalstī tādā periodā, kurā viņai bijušas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, struktūra, kas sniegusi palīdzību, ja tai ir tiesības atgūt pabalstus, kas pienākas attiecīgajai personai, drīkst lūgt citas dalībvalsts iestādi, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksu attiecīgajai personai, atskaitīt palīdzībai izlietoto summu no summām, ko minētā dalībvalsts pārskaita attiecīgajai personai.

Šo noteikumu *mutatis mutandis* piemēro jebkuram attiecīgās personas ģimenes loceklim, kas saņēmis palīdzību dalībvalsts teritorijā periodā, kurā apdrošinātajai personai bijušas tiesības uz pabalstiem par šo ģimenes loekli saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem.

Dalībvalsts iestāde, kas izmaksājusi nelikumīgas palīdzības summas, otras dalībvalsts iestādei nosūta paziņojumu par maksājamo summu, un tā minēto summu atskaita, ņemot vērā nosacījumus un ierobežojumus, kas paredzēti šādai ieskaita procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, kurus tā piemēro, un summu nekavējoties pārskaita iestādei, kas izmaksājusi nelikumīgo summu.

73. pants

Provizoriski sniegti naudas pabalsti vai iemaksas

1. Piemērojot īstenošanas regulas 6. pantu, vēlākais trīs mēnešus pēc tam, kad ir noteikti piemērojamie tiesību akti, vai ir identificēta iestāde, kas ir atbildīga par pabalstu izmaksāšanu, iestāde, kas provizoriski ir izmaksājusi naudas pabalstus, sagatavo ziņojumu par provizoriski izmaksāto summu un nosūta to iestādei, kas ir atzīta par kompetentu.

Iestāde, kas ir atzīta par kompetentu izmaksāt pabalstus, atskaita maksājamo summu attiecībā uz provizorisko maksājumu no attiecīgo pabalstu kavētiem maksājumiem, kas tai ir jāmaksā attiecīgajai personai, un bez kavēšanās pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas provizoriski izmaksājusi naudas pabalstu.

Ja pabalsta summa, kas provizoriski ir izmaksāta, pārsniedz kavētā maksājuma summu vai ja šādi kavējuma maksājumi neeksistē, iestāde, kas ir atzīta par kompetentu, šo summu atskaita no maksājumiem, kas pašreiz tiek veikti, ņemot vērā nosacījumus un ierobežojumus, ko piemēro šāda veida ieskaita procedūrai saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, un nekavējoties pārskaita atskaitīto summu iestādei, kas provizoriski izmaksājusi naudas pabalstu.

2. Iestāde, kas provizoriski saņēmusi iemaksas no juridiskas un/vai fiziskas personas, neatmaksā attiecīgo summu personai, kura tās ir veikusi, kamēr iestāde nav saņēmusi apstiprinājumu no iestādes, kas ir atzīta par kompetentu, par maksājamām summām saskaņā ar īstenošanas regulas 6. panta 4. punktu.

Pēc tās iestādes, kas ir atzīta par kompetentu, lūguma, kuru iesniedz vēlākais trīs mēnešus pēc tam, kad ir noteikti piemērojamie tiesību akti, iestāde, kas provizoriski ir saņēmusi iemaksas, tās pārskaita tai, lai varētu nokārtot situāciju attiecībā uz iemaksām, kas juridiskai un/vai fiziskai personai tajā pašā periodā ir jāmaksā iestādei, kas ir atzīta par kompetentu. Pārskaitītās iemaksas ar atpakaļejošu spēku uzskata par samaksātām iestādei, kas ir atzīta par kompetentu.

Ja provizoriski izmaksātās iemaksas pārsniedz summu, kas juridiskai un/vai fiziskai personai ir jāmaksā iestādei, kas atzīta par

kompetentu, iestāde, kas provizoriski saņēmusi iemaksas, attiecīgajai juridiskai un/vai fiziskai personai atmaksā minēto summas daļu.

74. pants

Izmaksas, kas saistītas ar ieskaitu

Nekādi izdevumi nav jāsedz, ja parādu atgūst, izmantojot ieskaita procedūru, kas paredzēta īstenošanas regulas 72. un 73. pantā.

3. iedaļa

Pieprasījumu atgūšana

75. pants

Definīcijas un kopīgi noteikumi

1. Šajā sadaļā:

— “pieprasījums” ir jebkāds pieprasījums, kas attiecas uz iemaksām vai pabalstiem, kuri izmaksāti vai veikti nelikumīgi, tostarp, procenti, naudas sodi, administratīvi sodi un visas citas nodevas un izmaksas saistībā ar pieprasījumu saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas veic pieprasījumu;

— “lūguma iesniedzēja puse” attiecībā uz katru dalībvalsti ir jebkura iestāde, kas iesniedz pieprasījumu par informāciju, ziņojumu vai atgūšanu saistībā ar iepriekš definēto pieprasījumu;

— “lūguma saņēmēja puse” attiecībā uz katru dalībvalsti ir jebkura iestāde, kurai var iesniegt lūgumu par informāciju, ziņojumu vai atgūšanu.

2. Lūgumus un jebkādus attiecīgus ziņojumus dalībvalstis viena otrai parasti nosūta ar norādīto iestāžu starpniecību.

3. Praktiskus īstenošanas pasākumus, tostarp tādus, kuri attiecas uz īstenošanas regulas 4. pantu un ar kuriem var noteikt minimālo summu, par kādu var iesniegt atgūšanas lūgumu, veic Administratīvā komisija.

76. pants

Informācijas lūgumi

1. Pēc lūguma iesniedzējas puses lūguma saņēmēja puse sniedz informāciju, kas lūguma iesniedzējai pusei ir noderīga pieprasījumu atgūšanā.

Lai iegūtu minēto informāciju, lūguma saņēmēja puse īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas ar normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri piemērojami, lai atgūtu līdzīgus pieprasījumus, kas radušies savā dalībvalstī.

2. Informācijas lūgumā norāda personas vārdu, uzvārdu, pēdējo zināmo adresi un jebkādu cita veida atbilstīgu informāciju, kas saistīta ar tās attiecīgās juridiskās vai fiziskās personas identifikāciju, par kuru jāsniedz informācija, un tā pieprasījuma veidu un summu, saistībā ar kuru ir iesniegts lūgums.

3. Lūguma saņēmējas puses pienākums nav sniegt informāciju:

- ko tā nevarētu iegūt, lai atgūtu līdzīgu pieprasījumu savā dalībvalstī;
- kura atklātu kādus komerciālus, rūpnieciskus vai profesionālus noslēpumus; vai
- kuras atklāšana varētu ietekmēt attiecīgās dalībvalsts drošību vai sabiedrisko kārtību.

4. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par informācijas atteikuma iemesliem.

77. pants

Paziņošana

1. Pēc lūguma iesniedzējas puses lūguma saņēmēja puse saskaņā ar tās dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem par šādu instrumentu vai lēmumu paziņošanu, adresātam sniedz informāciju par visiem tādiem dokumentiem un lēmumiem, tostarp arī juridiskiem lēmumiem, kas ir saņemti no lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts un kas attiecas uz pieprasījumu un/vai tā atgūšanu.

2. Lūgumā paziņot norāda adresāta vārdu, adresi un jebkuru citu atbilstīgu informāciju saistībā ar identifikāciju, kura parasti pieejama lūguma iesniedzējai pusei, paziņojamā dokumenta vai lēmuma veidu un priekšmetu, vajadzības gadījumā parādnieka vārdu, adresi un jebkuru citu atbilstīgu informāciju saistībā ar identifikāciju, kā arī pieprasījumu, uz kuru šis dokuments vai lēmums attiecas, un jebkādu citu noderīgu informāciju.

3. Lūguma saņēmēja puse nekavējoties informē lūguma iesniedzēju pusi par darbībām, kas veiktas saistībā ar tās lūgumu paziņot, un īpaši par dienu, kurā attiecīgais lēmums vai instruments tika nodots adresātam.

78. pants

Lūgums par atgūšanu

1. Lūgumam veikt pieprasījuma atgūšanu, ko lūguma iesniedzēja puse adresē lūguma saņēmējai pusei, jāpievieno lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī izdots dokumenta oriģināleksemplārs vai apliecināta kopija, kas ļauj veikt atgūšanu, un vajadzības gadījumā arī citu pieprasījuma atgūšanai nepieciešamo dokumentu oriģināleksemplāri vai apliecinātas kopijas.

2. Lūguma iesniedzēja puse var iesniegt lūgumu par atgūšanu tikai šādos gadījumos:

- ja pieprasījums un/vai instruments, kas ļauj veikt atgūšanu, netiek apstrīdēts lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, izņemot gadījumus, kad tiek piemērota īstenošanas regulas 81. panta 2. punkta otrā daļa;
- ja lūguma iesniedzēja puse savā dalībvalstī ir ieviesusi atbilstīgas atgūšanas procedūras un veic tās saskaņā ar 1. punktā minēto dokumentu, un ja pieņemtie pasākumi neparedz pieprasījuma pilnīgu apmaksu;
- saskaņā ar lūguma iesniedzējas puses tiesību aktiem nolīguma termiņš vēl nav beidzies.

3. Atgūšanas lūgumā norāda:

- vārdu, uzvārdu, adresi un jebkādu citu atbilstīgu informāciju, lai identificētu attiecīgo fizisko vai juridisko personu un/vai trešo personu, kas tur minēto personu naudas līdzekļus;
- vārdu, uzvārdu un jebkādu citu atbilstīgu informāciju, lai identificētu lūguma iesniedzēju pusi;
- atsauci uz lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī izdotu dokumentu, kas ļauj veikt atgūšanu;
- pieprasījuma veidu un summu, tostarp maksājamo pamatsummu, procentus, naudas sodus, administratīvus sodus un visas citas nodevas un izmaksas, ko norāda lūguma iesniedzējas un lūguma saņēmējas puses dalībvalsts valūtā;
- datumu, kurā lūguma iesniedzēja puse un/vai lūguma saņēmēja puse par dokumentu paziņojusi adresātam;
- datumu, no kura veikt skaitīšanu, un periodu, kura laikā atgūšana ir iespējama saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir spēkā lūguma iesniedzēja dalībvalstī;
- jebkādu citu atbilstīgu informāciju.

4. Atgūšanas lūgumā ir lūguma iesniedzējas puses paziņojums, kas apstiprina, ka 2. punktā minētie nosacījumi ir ievēroti.

5. Tiklīdz lūguma iesniedzēja puse saņem attiecīgo informāciju, tā nosūta lūguma saņēmējai pusei visu atbilstīgo informāciju, kas attiecas uz lietu, saistībā ar kuru ir iesniegts atgūšanas lūgums.

79. pants

Instruments, kas ļauj veikt pieprasījumu atgūšanu

1. Saskaņā ar pamatregulas 84. panta 2. punktu instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu, nekavējoties atzīst un to automātiski uzskata par instrumentu, kas ļauj veikt lūguma saņēmējas puses dalībvalsts pieprasījuma atgūšanu.

2. Neatkarīgi no 1. punkta instrumentu, kas atļauj veikt pieprasījumu atgūšanu, vajadzības gadījumā un saskaņā ar lūguma saņēmēja puses dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem var pieņemt, atzīt, papildināt vai aizstāt ar instrumentu, kas ļautu veikt pieprasījumu atgūšanu šīs dalībvalsts teritorijā.

Dalībvalstis šādu pieņemšanu, atzīšanu, papildināšanu vai aizstāšanu cenšas veikt trīs mēnešu laikā pēc atgūšanas lūguma saņemšanas dienas, izņemot gadījumus, kad piemēro šā punkta trešo daļu. Dalībvalstis nevar attiekties izpildīt šādas darbības, ja dokuments, kas ļauj veikt atgūšanu, ir pareizi sagatavots. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par trīs mēnešu perioda pārsniegšanas iemesliem.

Ja kāda no šīm darbībām kļūst par iemeslu strīdam saistībā ar pieprasījumu un/vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu un kuru izsniegusi iesniedzēja puse, piemēro īstenošanas regulas 81. pantu.

80. pants

Maksājumu noteikumi un termiņi

1. Pieprasījumu atgūšana notiek lūguma saņēmēja puses dalībvalsts valūtā. Kopējo pieprasījuma summu, ko atguvusi lūguma saņēmēja puse, lūguma saņēmēja puse nosūta lūguma iesniedzējai pusei.

2. Ja lūguma saņēmēja puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie un administratīvie akti to atļauj, un pēc apspriešanās ar lūguma iesniedzēju pusi, lūguma saņēmēja puse parādniekam var piešķirt apmaksas termiņu vai atļaut pakāpeniski sadalītu maksājumu. Procentus, ko lūguma saņēmēja puse saņem maksājuma termiņa pagarinājuma rezultātā, tāpat nosūta lūguma iesniedzējas puses dalībvalstij.

Sākot ar datumu, kurā dokuments, kas ļauj veikt atgūšanu, ir tieši atzīts saskaņā ar īstenošanas regulas 79. panta 1. punktu, vai pieņemts, atzīts, papildināts vai aizstāts saskaņā ar īstenošanas regulas 79. panta 2. punktu, par maksājuma kavējumu saskaņā ar lūguma saņēmēja puses dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem iekasē procentus, ko nosūta lūguma iesniedzējas puses dalībvalstij.

81. pants

Apstrīdēšana saistībā ar pieprasījuma vai instrumenta, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu, un apstrīdēšana saistībā ar atgūšanas pasākumiem

1. Ja atgūšanas procedūras laikā pieprasījumu un/vai instrumentu, kas ļauj veikt pieprasījuma atgūšanu un kas ir izdots lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, apstrīd ieinteresētā persona, tā lietu iesniedz kompetentajai iestādei lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī atbilstīgi spēkā esošajiem tiesību aktiem minētajā dalībvalstī. Lūguma iesniedzēja puse par šo darbību nekavējoties paziņo lūguma saņēmējai pusei. Lūguma saņēmējai pusei par šo darbību var paziņot arī ieinteresētā puse.

2. Tiklīdz lūguma saņēmēja puse vai nu no lūguma iesniedzējas puses, vai arī no ieinteresētās personas ir saņemusi

1. punktā minēto paziņojumu vai informāciju, tā aptur atgūšanas izpildes procedūru, kamēr nav zināms attiecīgās iestādes lēmums konkrētajā lietā, ja vien saskaņā ar šā punkta otro daļu lūguma iesniedzēja puse nepieprasa citādi lūguma saņēmēja puse to uzskata par nepieciešamu, un neskarot īstenošanas regulas 84. pantu, tā var izmantot piesardzības pasākumus, lai garantētu pieprasījuma atgūšanu, ciktāl lūguma saņēmēja puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti to ļauj līdzīgu pieprasījumu gadījumos.

Neatkarīgi no pirmās daļas lūguma iesniedzēja puse var saskaņā ar savas dalībvalsts spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un administratīvo praksi lūgt lūguma saņēmēju pusi atgūt apstrīdēto pieprasījumu, ciktāl lūguma saņēmēja puses dalībvalsts normatīvie akti un administratīvā prakse to ļauj. Ja apstrīdēšanas rezultāti ir par labu parādniekam, lūguma iesniedzēja puse ir atbildīga par jebkādu atgūto summu atmaksāšanu, līdz ar jebkuru kompensāciju saskaņā ar lūguma saņēmēja puses dalībvalsts spēkā esošajiem tiesību aktiem.

3. Ja apstrīdēšana attiecas uz pieprasījuma atgūšanas pasākumiem, kas veikti lūguma saņēmēja puses dalībvalstī, lietu tālāk risina šīs dalībvalsts attiecīgajā iestādē saskaņā ar tās normatīvajiem aktiem.

4. Ja attiecīgā iestāde, kurā iesniegts pieteikums lietas izskatīšanai saskaņā ar šā panta 1. punktu, ir tiesa vai administratīvā tiesa, tad šīs iestādes lēmums, ja tas ir labvēlīgs lūguma iesniedzējai pusei un pieļauj pieprasījuma atgūšanas lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī, ir "instruments, kas ļauj veikt atgūšanu" īstenošanas regulas 78. un 79. panta nozīmē, un pieprasījuma atgūšana notiek, pamatojoties uz šo lēmumu.

82. pants

Palīdzības ierobežojumi

1. Lūguma saņēmēja puses pienākumos neietilpst:

a) sniegt palīdzību, kas paredzēta īstenošanas regulas 78. līdz 81. pantā, ja pieprasījuma atgūšana parādnieka situācijas dēļ izraisītu smagas ekonomiskas vai sociālas grūtības lūguma saņēmēja puses dalībvalstī, ciktāl lūguma saņēmēja puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti un administratīvā prakse atļauj šādu pasākumu veikšanu līdzīgos valsts pieprasījumu gadījumos;

b) sniegt palīdzību, kas paredzēta īstenošanas regulas 76. līdz 81. pantā, ja sākotnējais lūgums saskaņā ar īstenošanas regulas 76. līdz 78. pantu attiecas uz pieprasījumiem, kas ir vecāki par pieciem gadiem, skaitot no dienas, kad, ievērojot lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī tajā dienā spēkā esošos normatīvos aktus un administratīvo praksi, izveidots instruments, kurš ļauj veikt atgūšanu. Tomēr pieprasījuma vai instrumenta apstrīdēšanas gadījumos termiņa sākums ir diena, kad lūguma iesniedzēja puses dalībvalsts konstatē, ka pieprasījums vai izpildes rīkojums, kas ļauj veikt atgūšanu, vairs nevar tikt apstrīdēti.

2. Lūguma saņēmēja puse informē lūguma iesniedzēju pusi par palīdzības atteikuma iemesliem.

83. pants

Noilgumi

1. Jautājumus par noilgumiem reglamentē šādi:

- a) to nosaka ar lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl tie attiecas uz pieprasījuma un/vai instrumentu, kas ļauj veikt atgūšanu; un
- b) to nosaka ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, ciktāl tie attiecas uz izpildes pasākumiem lūguma saņēmējas puses dalībvalstī.

Noilgumi saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem sākas dienā, kad saskaņā ar īstenošanas regulas 79. pantu notiek tieša atzišana vai dienā, kad notiek pieņemšana, atzišana, papildināšana vai aizstāšana.

2. Pieprasījumu atgūšanas pasākumus, ko lūguma saņēmēja puse veic saskaņā ar palīdzības lūgumu un kas gadījumā, ja tos veiktu lūguma iesniedzēja puse, apturētu vai pārtrauktu noilgumu saskaņā ar lūguma iesniedzējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, uzskata par tādiem, kas attiecībā uz šo būtu veikti lūguma iesniedzēja puses dalībvalstī.

84. pants

Piesardzības pasākumi

Saņēmusi lūguma iesniedzējas puses pamatotu lūgumu, lūguma saņēmēja puse veic piesardzības pasākumus, lai nodrošinātu pieprasījuma atgūšanu, ciktāl to ļauj lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošie normatīvie akti.

Īstenojot pirmo daļu, īstenošanas regulas 78., 79., 81. un 82. panta noteikumus un procedūras piemēro *mutatis mutandis*.

V SADAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI, PĀREJAS NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

87. pants

Medicīniskā un administratīvā pārbaude

1. Neskarot citus noteikumus, ja pabalstu saņēmējs vai pieprasītājs vai kāds viņa ģimenes loceklis uzturas vai dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kura nav debitoriestādes dalībvalsts, medicīnisko pārbaudi veic pēc minētās iestādes pieprasījuma un to veic saņēmēja uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde atbilstīgi noteikumiem, kas ir paredzēti tiesību aktos, kurus minētā iestāde piemēro.

Debitoriestāde paziņo uzturēšanās vietas vai dzīvesvietas iestādei par īpašām prasībām, kas vajadzības gadījumā jāievēro, un par rādītājiem, par kuriem būtu jāveic medicīniskā pārbaude.

85. pants

Izmaksas, kas saistītas ar pieprasījumu atgūšanu

1. Lūguma saņēmēja puse no attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas atgūst un ietur visas ar atgūšanu saistītās izmaksas, kas tai radušās, saskaņā ar lūguma saņēmējas puses dalībvalstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, kurus piemēro līdzīgiem pieprasījumiem.

2. Savstarpēju palīdzību saskaņā ar šo iedaļu parasti sniedz bez atlīdzības. Tomēr, ja pieprasījuma atgūšana rada īpašas grūtības vai attiecas uz ļoti lielu izmaksu summu, lūguma iesniedzēja un lūguma saņēmēja puse var vienoties par izmaksu atlīdzināšanas noteikumiem katrā atsevišķā gadījumā.

3. Lūguma iesniedzējas puses dalībvalsts paliek atbildīga attiecībā pret lūguma saņēmējas puses dalībvalsti saistībā ar visām izmaksām un visiem zaudējumiem, kas radušies nepamatotu darbību rezultātā, ciktāl tas attiecas uz pieprasījuma veidu un tā instrumenta derīgumu, ko izdevusi lūguma iesniedzēja puse.

86. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Ne vēlāk kā ceturtajā pilnajā kalendārajā gadā pēc īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas Administratīvā komisija iesniedz ziņojumu par termiņiem, kas noteikti īstenošanas regulas 67. panta 2., 5. un 6. punktā.

Ņemot par pamatu šo ziņojumu, Eiropas Komisija attiecīgā gadījumā var iesniegt priekšlikumus šo termiņu pārskatīšanai ar mērķi tos būtiski samazināt.

2. Ne vēlāk kā ... (*) Administratīvā komisija nāk klajā ar ziņojumu, īpaši novērtējot īstenošanas regulas IV sadaļas II un III nodaļas piemērošanu un jo īpaši attiecībā uz īstenošanas regulas 67. panta 2., 5. un 6. punktā minētajām procedūrām un termiņiem un par atgūšanas procedūrām, kas paredzētas tās 75. līdz 85. pantā.

Ņemot vērā šo ziņojumu, Eiropas Komisija vajadzības gadījumā var iesniegt attiecīgus priekšlikumus, lai panāktu to, ka šīs procedūras ir iedarbīgākas un līdzsvarotākas.

2. Uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde iesniedz atskaiti debitoriestādei, kas lūdza veikt medicīnisko pārbaudi. Šai iestādei ir saistoši secinājumi, ko ieguvusi uzturēšanās vai dzīvesvietas iestāde.

Debitoriestāde patur tiesības pieprasīt pabalsta saņēmēja medicīnisko pārbaudi, ko veic tās izvēlēts ārsts. Tomēr pabalsta saņēmēju var uzaicināt doties uz debitoriestādes dalībvalsti tikai tad, ja viņš var pārvietoties, nekaitējot savam veselības stāvoklim, un ja transporta un uzturēšanās līdzekļus sedz debitoriestāde.

(*) Pieci gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā.

3. Ja pabalstu saņēmējs vai pieprasītājs vai kāds viņa ģimenes loceklis uzturas vai dzīvo tās dalībvalsts teritorijā, kura nav debitoriestādes dalībvalsts, administratīvo pārbaudi pēc debitoriestādes pieprasījuma veic saņēmēja uzturēšanās vietas vai dzīvesvietas iestāde.

Arī šajā gadījumā piemēro 2. punktu.

4. Panta 2. un 3. punktu piemēro, arī nosakot vai pārbaudot pamatregulas 34. pantā minēto ilgtermiņa aprūpes pabalstu saņēmēja vai pieprasītāja patstāvības zaudējuma pakāpi.

5. Divu vai vairāk dalībvalstu kompetentās iestādes var vienoties par īpašiem noteikumiem vai procedūrām, lai daļēji vai pilnībā uzlabotu pabalstu prasītāju vai saņēmēju gatavību darba tirgum un viņu dalību jebkurās sistēmās vai programmās, kas šim nolūkam pieejamas dzīvesvietas vai uzturēšanās dalībvalstī.

6. Atkāpjoties no pamatregulas 76. panta 2. punktā minētā principa par savstarpēju bezmaksas administratīvo sadarbību, no 1. līdz 5. punktā minēto pārbaudu faktiskās izmaksas atmaksā tai iestādei, kurai tās uzdeva veikt pārbaudu pieprasītāja debitoriestāde.

88. pants

Paziņojumi

1. Dalībvalstis paziņo Eiropas Komisijai to struktūru kontaktinformāciju, kas noteiktas pamatregulas 1. panta m), q) un r) punktā un īstenošanas regulas 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, kā arī to iestāžu kontaktinformāciju, kuras norādītas saskaņā ar īstenošanas regulu.

2. Panta 1. punktā minētajām struktūrām nodrošina elektronisku identitāti identifikācijas koda un elektroniskas adreses formā.

3. Lai paziņotu 1. punktā minēto informāciju, Administratīvā komisija nosaka struktūru, saturu un sīki izstrādātus pasākumus, tostarp kopēju formu un modeli.

4. Īstenošanas regulas IV pielikumā noteikta publiski pieejamā datu bāze, kurā apkopota 1. punktā minētā informācija. Datu bāzi izveido un uztur Eiropas Komisija. Tomēr dalībvalstis ir atbildīgas par savu valstu kontaktinformācijas ievadīšanu šajā datu bāzē. Turklāt dalībvalstis nodrošina 1. punktā minētās valstu kontaktinformācijas ievadīšanas pareizību.

5. Dalībvalstu pienākums ir atjaunināt 1. punktā minēto informāciju.

89. pants

Informācija

1. Administratīvā komisija izstrādā vajadzīgo informāciju, lai iepazīstinātu attiecīgās personas ar viņu tiesībām, kā arī lai iepazīstinātu ar administratīvajām formalitātēm, kas jāpilda, lai tās aizstāvētu. Informāciju iespēju robežās izplata elektroniski, ievieojot to tiešsaistes vietnē, kas ir publiski pieejama. Administratīvā komisija nodrošina, ka informāciju regulāri atjaunina, un kontrolē klientiem sniegto pakalpojumu kvalitāti.

2. Pamatregulas 75. pantā minētā Padomdevēja komiteja var sniegt atzinumus un ieteikumus, lai uzlabotu informāciju un tās izplatīšanu.

3. Dalībvalstis nodrošina, lai nepieciešamā informācija būtu to personu rīcībā, uz kurām attiecas pamatregula, lai tās būtu informētas par izmaiņām, ko ievieš ar pamatregulu un īstenošanas regulu, tādējādi ļaujot viņiem aizstāvēt savas tiesības. Tāpat tās nodrošina lietotājiem ērtus pakalpojumus.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka viņu iestādes ir informētas par visiem Kopienas noteikumiem, kas ir tiesību aktu veidā vai citādi, un piemēro tos, tostarp Administratīvās komisijas lēmumus pamatregulas un īstenošanas regulas jomā un saskaņā ar šo regulu noteikumiem.

90. pants

Valūtas konvertācija

Piemērojot pamatregulu un īstenošanas regulu, valūtas kurss starp divām valūtām ir atsaucies valūtas kurss, kuru ir publicējusi Eiropas Centrālā banka. Administratīvā komisija nosaka datumu, kas jāņem vērā, lai noteiktu valūtas kursu.

91. pants

Statistikas dati

Kompetentās iestādes sastāda pamatregulas un īstenošanas regulas piemērošanas statistiku un pārsūta to Administratīvās komisijas sekretariātam. Šos datus savāc un sakārto saskaņā ar Administratīvās komisijas noteikto plānu un metodi. Eiropas Komisija ir atbildīga par šīs informācijas izplatīšanu.

92. pants

Pielikumu grozījumi

Īstenošanas regulas I, II, III, IV un V pielikumu, kā arī pamatregulas VI, VII, VIII un IX pielikumu var grozīt ar Komisijas regulu pēc Administratīvās komisijas lūguma.

93. pants

Pārejas noteikumi

Pamatregulas 87. pants piemērojams situācijās, uz kurām attiecas īstenošanas regula.

94. pants

Pārejas noteikumi par pensijām

1. Ja attiecīgais gadījums iestājas pirms īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgajā dalībvalstī, tad pieprasījums tādai pensijai, kura vēl nav piešķirta līdz minētajai dienai, ir par iemeslu divkāršam piešķirumam, ciktāl sakarā ar šādu gadījumu ir jāpiešķir pabalsti par periodu pirms minētās dienas:

- a) par periodu pirms īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgajā dalībvalstī — saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 vai nolīgumiem, kas ir spēkā starp attiecīgajām dalībvalstīm;
- b) par periodu, sākot dienas, kad īstenošanas regula stājas spēkā attiecīgajā dalībvalstī — saskaņā ar pamatregulu.

Ja summa, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu, ir lielāka par to summu, kas aprēķināta saskaņā ar b) apakšpunktu, tad attiecīgā persona tomēr joprojām ir tiesīga saņemt tādu summu, kas aprēķināta saskaņā ar a) apakšpunktu.

2. Tāds pieprasījums invaliditātes, vecuma pabalstam vai pabalstam apgādnieka zaudējuma gadījumā, kas iesniegts dalībvalsts iestādei pēc īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, automātiski liek pārskatīt pabalstus, kurus pirms minētās dienas sakarā ar tiem pašiem apstākļiem piešķirusi vienas vai vairāk dalībvalstu iestāde vai iestādes saskaņā ar pamatregulu; šāda pārskatīšana nevar būt par pamatu jau piešķirtā pabalsta summas samazināšanai.

95. pants

Elektronisko datu apmaiņai paredzētais pārejas laiks

1. Katra dalībvalsts var izmantot ar elektroniskiem līdzekļiem veiktai datu apmaiņai paredzēto pārejas laiku, kā paredzēts īstenošanas regulas 4. panta 2. punktā.

Šis pārejas laiks nepārsniedz 24 mēnešus, sākot no īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas.

Tomēr, ja vajadzīgās Kopienas infrastruktūras (sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniska apmaiņa — EESSI) pabeigšana būtiski kavējas saistībā ar īstenošanas regulas stāšanos spēkā, Administratīva komisija var piekrist atbilstīgi pagarināt visus minētos periodus.

2. Praktisko kārtību attiecībā uz jebkādu nepieciešamo pārejas laiku, kas minēts 1. punktā, nosaka Administratīvā komisija ar mērķi nodrošināt vajadzīgo datu apmaiņu, lai piemērotu pamatregulu un īstenošanas regulu.

96. pants

Atcelšana

1. Regulu (EEK) Nr. 574/72 atceļ, sākot ar ... (*).

Tomēr Regula (EEK) Nr. 574/72 paliek spēkā un saglabā juridiskās sekas attiecībā uz:

- a) Padomes Regulu (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ⁽¹⁾, tik ilgi, kamēr minētā regula netiek atcelta vai grozīta;
- b) Padomes Regulu (EEK) Nr. 1661/85 (1985. gada 13. jūnijs), ar ko attiecībā uz Grenlandi nosaka tehniskus labojumus Kopienas noteikumos par migrējošo darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu⁽²⁾, tik ilgi, kamēr minētā regula netiek atcelta vai grozīta;
- c) Eiropas ekonomikas zonas nolīgumu⁽³⁾, Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos⁽⁴⁾ un citiem nolīgumiem, kuros ir norāde uz Regulu (EEK) Nr. 574/72, tik ilgi, kamēr iepriekšminētie līgumi netiek grozīti, pamatojoties uz īstenošanas regulu.

2. Padomes Direktīvā Nr. 98/49/EK (1998. gada 29. jūnijs) par papildu pensijas tiesību saglabāšanu darbiniekiem un pašnodarbinātām personām, kas pārvietojas Kopienā⁽⁵⁾, un, vispārīgākā nozīmē, visos Kopienas tiesību aktos norādes uz Regulu (EEK) Nr. 574/72 saprot kā norādes uz īstenošanas regulu.

97. pants

Publicēšana un stāšanās spēkā

Šo regulu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Tā stājas spēkā ... (**).

(*) Ievietojiet šīs regulas spēkā stāšanās dienu.

(1) OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.

(2) OV L 160, 20.6.1985., 7. lpp.

(3) OV L 1, 3.1.1994., 1. lpp.

(4) OV L 114, 30.4.2002., 6. lpp.

(5) OV L 209, 25.7.1998., 46. lpp.

(**) Pirmo dienu, kas seko sešu mēnešu periodam no publicēšanas dienas un jebkurā gadījumā ne ātrāk kā 2010. gada 1. janvāri.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

...

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

...

—

I PIELIKUMS

SPĒKĀ PALIKUŠO DIVPUSĒJO NOLĪGUMU PIEMĒROŠANAS NOTEIKUMI UN JAUNI DIVPUSĒJI ĪSTENOŠANAS NOLĪGUMI

(minēts īstenošanas regulas 8. panta 1. punktā un 9. panta 2. punktā)

BEĻĢIJA UN DĀNIJA

Vēstuļu apmaiņa 2006. gada 8. maijā un 2006. gada 21. jūnijā attiecībā uz Nolīgumu par reālās pabalsta summas atlīdzināšanu, kas izmaksāta tāda darba ņēmēja vai pašnodarbinātas personas ģimenes locekļiem, kas ir apdrošināti Beļģijā, ja ģimenes locekļi dzīvo Dānijā, un pensionāriem un/vai to ģimenes locekļiem, kas ir apdrošināti Beļģijā, bet dzīvo Dānijā

BEĻĢIJA UN VĀCIJA

1969. gada 29. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu

BEĻĢIJA UN ĪRIJA

Vēstuļu apmaiņa 1981. gada 19. maijā un 28. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 70. panta 3. punktu (savstarpēja atteikšanās atmaksāt pabalstu naturā un bezdarbnieku pabalstu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. un 6. nodaļu) un Regulas Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (savstarpēja atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

BEĻĢIJA UN SPĀNIJA

1999. gada 25. maija Nolīgums par to, kā atmaksāt pabalstus naturā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu Nr. 574/72

BEĻĢIJA UN FRANCIJA

- a) 1984. gada 4. jūlija Nolīgums par tādu pārrobežu darba ņēmēju medicīniskām apskatēm, kas dzīvo vienā valstī, bet strādā citā
- b) 1976. gada 14. maija Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas — pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu
- c) 1977. gada 3. oktobra Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 92. panta īstenošanu (sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšana)
- d) 1979. gada 29. jūnija Nolīgums par savstarpēju atteikšanos atmaksāt izmaksas, kā paredzēts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 70. panta 3. punktā Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (izmaksas par bezdarbnieku pabalstiem)
- e) 1979. gada 6. marta Administratīvs nolīgums par to, kā īstenot 1978. gada 12. oktobra papildu konvenciju par sociālo nodrošinājumu starp Beļģiju un Franciju saistībā ar noteikumiem par pašnodarbinātām personām
- f) Vēstuļu apmaiņa 1994. gada 21. novembrī un 1995. gada 8. februārī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu

BEĻĢIJA UN ITĀLIJA

- a) 1974. gada 12. janvāra Nolīgums, ar ko īsteno Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu
- b) 1979. gada 31. oktobra Nolīgums, ar ko īsteno Regulas (EEK) Nr. 574/72 18. panta 9. punktu
- c) Vēstuļu apmaiņa 1991. gada 10. decembrī un 1992. gada 10. februārī attiecībā uz savstarpēju atlīdzības pieprasījumu atmaksāšanu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93. pantu
- d) 2003. gada 21. novembra Nolīgums attiecībā uz savstarpēju atlīdzības pieprasījumu atlīdzināšanu saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 94. un 95. pantu

BEĻĢIJA UN LUKSEMBURGA

- a) 1961. gada 28. janvāra Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšanu
- b) 1976. gada 16. aprīļa Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas — pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu

BEĻĢIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Vēstuļu apmaiņa 1976. gada 4. maijā un 14. jūnijā par Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)
- b) Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 18. janvārī un 14. martā par 36. panta 3. punktu Regulā (EEK) Nr. 1408/71 (kārtība, kādā atsakās vai atlīdzina izmaksas par pabalstiem natūrā, uz kuriem attiecas Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. nodaļa), kas grozīta ar vēstuļu apmaiņu 1982. gada 4. maijā un 23. jūlijā (nolīgums par izmaksu atlīdzināšanu, kas radušās saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 22. panta 1. punkta a) apakšpunktu)

BULGĀRIJA UN ČEHIJAS REPUBLIKA

29. panta 1. un 3. punkts 1998. gada 25. novembra Nolīgumā un 5. panta 4. punkts 1999. gada 30. novembra Administratīvajā nolīgumā par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

BULGĀRIJA UN VĀCIJA

8. un 9. pants Administratīvajā nolīgumā, ar ko īsteno 1997. gada 17. decembra Konvenciju par sociālo nodrošinājumu pensiju jomā

ČEHIJAS REPUBLIKA UN SLOVĀKIJA

15. un 16. pants 1993. gada 8. janvāra administratīvajos noteikumos par darba devēja vietas un dzīvesvietas specifikāciju, lai piemērotu 20. pantu 1992. gada 29. oktobra Konvencijā par sociālo nodrošinājumu

DĀNIJA UN ĪRIJA

Vēstuļu apmaiņa 1980. gada 22. decembrī un 1981. gada 11. februārī par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī sakarā ar bezdarbnieka pabalstiem, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas (Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punkts, 63. panta 3. punkts un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punkts).

DĀNIJA UN GRIEĶIJA

1986. gada 8. maija Nolīgums par daļēju savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimību, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA UN SPĀNIJA

2006. gada 11. decembra Nolīgums par avansu, termiņiem un reālās pabalsta summas atlīdzināšanu, kas izmaksāta tāda darba ņēmēja vai pašnodarbinātas personas ģimenes locekļiem, kuri ir apdrošināti Spānijā, ja ģimenes locekļi dzīvo Dānijā, un pensionāriem un/vai to ģimenes locekļiem, kuri ir apdrošināti Spānijā, bet dzīvo Dānijā

DĀNIJA UN FRANCIJA

1979. gada 29. jūnija Nolīgums un 1993. gada 2. jūnija papildu Nolīgums par daļēju atteikumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un par savstarpēju atteikumu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. gada 2. punktu (par daļēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimību, un par atteikumu atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA UN ITĀLIJA

1998. gada 18. novembra Nolikums par atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimības, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA UN LUKSEMBURGA

1978. gada 17. jūnija Nolikums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktā, 63. panta 3. punktā un 70. panta 3. punktā un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktā (izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, bezdarbnieka pabalstiem, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA UN NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1979. gada 30. martā un 25. aprīlī, kas grozīta ar 2006. gada 12. decembra nolikumu, par to, lai atmaksātu izdevumus saistībā ar tādiem pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību, maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām

DĀNIJA UN PORTUGĀLE

1998. gada 17. aprīļa Nolikums par daļēju atteikumu atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimības, maternitātes, nelaimes gadījumu darbā un arodslimību apdrošināšanu, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

DĀNIJA UN SOMIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolikums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA UN ZVIEDRIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolikums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

DĀNIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1977. gada 30. martā un 19. aprīlī, ko grozīja ar vēstuļu apmaiņu 1989. gada 8. novembrī un 1990. gada 10. janvārī, par atteikšanos atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā un administratīvajām un medicīniskajām pārbauzēm

VĀCIJA UN LUKSEMBURGA

- a) 1975. gada 14. oktobra Nolikumi par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu
- b) 1975. gada 14. oktobra Nolikums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu
- c) 1990. gada 25. janvāra Nolikums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 20. panta un 22. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanu

IGAUNIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, kurus 2006. gada 29. martā galīgā redakcijā izstrādājušas Igaunijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar kuriem izveido citas atbildzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

ĪRIJA UN FRANCIJA

Vēstuļu apmaiņa 1980. gada 30. jūlijā un 1980. gada 26. septembrī par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (savstarpējs atteikums atmaksāt pabalstu natūrā) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (savstarpējs atteikums atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

ĪRIJA UN LUKSEMBURGA

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 26. septembrī un 1976. gada 5. augustā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt izdevumus par pabalstiem natūrā, kas nodrošināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. vai 4. nodaļu, un atteikums atmaksāt Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā minēto administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

ĪRIJA UN NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1987. gada 22. aprīlī un 27. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 70. panta 3. punktu (atteikšanās atmaksāt izdevumus par pabalstiem, kas piešķirti, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 1408/71 69. pantu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā minēto administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

ĪRIJA UN ZVIEDRIJA

2000. gada 8. novembra Nolīgums par atteikšanos atmaksāt izdevumus attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas piešķirti sakarā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām, kā arī administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas

ĪRIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1975. gada 9. jūlijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (vienošanos par izdevumu atmaksāšanu vai atteikšanos atmaksāt pabalstus natūrā, kas nodrošināti saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 III sadaļas 1. vai 4. nodaļu) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

GRIEĶIJA UN NĪDERLANDE

Vēstuļu apmaiņa 1992. gada 8. septembrī un 1993. gada 30. jūnijā attiecībā uz iestāžu savstarpējo norēķinu metodi

SPĀNIJA UN PORTUGĀLE

- a) 1970. gada 22. maija administratīvo noteikumu 42., 43. un 44. pants (bezdarbnieka pabalstu eksports). Šis ieraksts saglabās spēkā esamību divus gadus no Regulas (EK) Nr. 883/2004 piemērošanas dienas
- b) 2002. gada 2. oktobra Nolīgums, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par savstarpēju veselības aprūpes pieprasījumu pārvaldišanu un kārtošānu, lai vienkāršotu un paātrinātu šo pieprasījumu nokārtošanu

SPĀNIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

1999. gada 18. jūnija Nolīgums par tādu pabalstu natūrā izmaksu atmaksājumu, kas piešķirti saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/52

FRANCIJA UN VĀCIJA

1981. gada 26. maija Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 92. panta īstenošanu (sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšana)

FRANCIJA UN SPĀNIJA

2005. gada 17. maija Nolīgums, ar ko izveido īpašu kārtību, administrējot un nolīdzinot savstarpējos parādus par medicīnisko aprūpi saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

FRANCIJA UN ITĀLIJA

- a) Vēstuļu apmaiņa 1991. gada 14. maijā un 2. augustā par savstarpēju pieprasījumu atļūdzināšanas kārtību saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93. pantu
- b) Vēstuļu apmaiņa 1994. gada 22. martā un 15. aprīlī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atļūdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu
- c) Vēstuļu apmaiņa 1997. gada 2. aprīlī un 1998. gada 20. oktobrī, ar ko groza a) un b) punktā minēto vēstuļu apmaiņu attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atļūdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95. un 96. pantu
- d) 2000. gada 28. jūnija Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kas minētas Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 51. marts) 105. panta 1. punktā un ko pieprasa saskaņā ar minētās regulas 51. pantu

FRANCIJA UN LUKSEMBURGA

- a) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos veikt atmaksājumus, kas paredzēti Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) 36. panta 3. punktā, attiecībā uz izdevumiem par tādiem pabalstiem natūrā, kas saskaņā ar veselības un maternitātes apdrošināšanu piešķirti tādiem darba ņēmēja ģimenes locekļiem, kuru dzīvesvieta nav tajā pašā valstī, kur dzīvo darba ņēmējs
- b) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos no atmaksāšanas, kas paredzēta Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) 36. panta 3. punktā, attiecībā uz izdevumiem par tādiem pabalstiem natūrā, kas saskaņā ar veselības vai maternitātes apdrošināšanu piešķirti agrākajiem pārrobežu darba ņēmējiem, viņu ģimenes locekļiem vai viņus kā apgādniekus zaudējušajiem
- c) 1976. gada 2. jūlija Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas, kā tas paredzēts Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts) 105. panta 2. punktā
- d) Vēstuļu apmaiņa 1995. gada 17. jūlijā un 20. septembrī attiecībā uz procedūru, kādā nokārto savstarpējus atļūdzības pieprasījumus saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 95. un 96. pantu

FRANCIJA UN NĪDERLANDE

- a) 1997. gada 28. aprīļa Nolīgums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu
- b) 1998. gada 29. septembra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, nosakot summas, kas jāatlūdzina par pabalstiem natūrā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem
- c) 1999. gada 3. februāra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, administrējot un nolūdzinot savstarpējos parādus par slimības pabalstiem saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem

FRANCIJA UN PORTUGĀLE

1999. gada 28. aprīļa Nolīgums, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, ar kuriem regulē savstarpējo parādu par slimības pabalstiem administrēšanu un nolūdzināšanu saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

FRANCIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

- a) Vēstuļu apmaiņa 1997. gada 25. martā un 28. aprīlī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)
- b) 1998. gada 8. decembra Nolīgums par īpašajiem nosacījumiem, nosakot summas, kas jāatmaksā par pabalstiem natūrā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

ITĀLIJA UN VĀCIJA

2000. gada 3. aprīļa Nolīgums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu

ITĀLIJA UN SPĀNIJA

1997. gada 21. novembra Nolīgums par jaunu procedūru, lai uzlabotu un vienkāršotu veselības aprūpes izmaksu atļūdzināšanu attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu (slimības un maternitātes pabalstu natūrā atļūdzinājums) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 93., 94., 95., 100. pantu un 102. panta 5. punktu (atļūdzināšanas procedūras, slimības un maternitātes apdrošinājuma pabalsti un novēloti pieprasījumi)

ITĀLIJA UN NĪDERLANDE

1996. gada 24. decembra/1997. gada 27. februāra Nolikums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu

ITĀLIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, ko 2005. gada 15. decembrī parakstījušas Itālijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu un ar ko izveido citas atļūdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar šo regulu no 2005. gada 1. janvāra ir piešķirušas abas šīs valstis

LUKSEMBURGA UN ITĀLIJA

4. panta 5. un 6. punkts 1955. gada 19. janvāra administratīvajos noteikumos par Vispārējās sociālā nodrošinājuma konvencijas īstenošanas noteikumiem (lauksaimniecības strādnieku veselības apdrošināšana)

LUKSEMBURGA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstulju apmaiņa 1975. gada 18. decembrī un 1976. gada 20. janvārī attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas, kas paredzēts Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā)

UNGĀRIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, kurus 2005. gada 1. novembrī galīgā redakcijā izstrādājušas Ungārijas Republikas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atļūdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

MALTA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Noteikumi, ko 2007. gada 17. janvārī galīgā redakcijā izstrādājušas Maltas un Apvienotās Karalistes kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 883/2004 35. panta 3. punktu un 41. panta 2. punktu un ar kuriem izveido citas atļūdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, ko saskaņā ar minēto regulu no 2004. gada 1. maija ir piešķirušas abas šīs valstis

NĪDERLANDE UN BEĻĢIJA

- a) 1968. gada 21. marta Nolikums par sociālā nodrošinājuma iemaksu iekasēšanu un atgūšanu ar 1970. gada 25. novembra Administratīvajiem noteikumiem, ar ko īsteno minēto nolikumu
- b) 2006. gada 13. marta Nolikums par veselības apdrošināšanu
- c) 1982. gada 12. augusta Nolikums par veselības, maternitātes un invaliditātes apdrošināšanu

NĪDERLANDE UN VĀCIJA

- a) 9. pants 2001. gada 18. aprīļa administratīvie noteikumi par 2001. gada 18. aprīļa konvenciju (pensiju izmaksa)
- b) 1969. gada 21. janvāra Nolikums par sociālā nodrošinājuma iemaksu atgūšanu

NĪDERLANDE UN SPĀNIJA

Nīderlandes un Spānijas 2000. gada 21. februāra Nolikums, ar ko vienkāršo savstarpēju atļūdzības pieprasījumus regulēšanu saistībā ar veselības un maternitātes apdrošināšanas pabalstiem, īstenojot Regulu (EEK) Nr. 1408/71 un Regulu (EEK) Nr. 574/72

NĪDERLANDE UN LUKSEMBURGA

1976. gada 1. novembra Nolikums par atteikšanos atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaūžu izmaksas, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu

NĪDERLANDE UN PORTUGĀLE

1987. gada 11. decembra Nolīgums attiecībā uz slimības un maternitātes pabalstu atmaksāšanu natūrā

NĪDERLANDE UN APVIENOTĀ KARALISTE

- a) 3. panta otrais teikums 1956. gada 12. jūnija administratīvajos noteikumos par 1954. gada 11. augusta konvencijas īstenošanu
- b) Vēstuļu apmaiņa 1986. gada 25. aprīlī un 26. maijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu (natūrā izmaksātu pabalstu atmaksāšana vai atteikšanās atmaksāt), ar veiktajiem grozījumiem

AUSTRIJA UN VĀCIJA

II iedaļas I daļu un III iedaļu 1979. gada 2. augusta Nolīgumā par 1978. gada 19. jūlija Konvencijas par bezdarbnieku apdrošināšanu īstenošanu turpina piemērot personām, kas veikušas darbu kā pārrobežu darba ņēmēji 2005. gada 1. janvārī vai pirms šā datuma, un kļuvuši bezdarbnieki pirms 2011. gada 1. janvāra

POLIJA UN VĀCIJA

1977. gada 11. janvāra Nolīgums par to, ka ievieš 1975. gada 9. oktobra Konvenciju par vecuma pensijām un pabalstiem saistībā ar nelaimes gadījumiem darbā

PORTUGĀLE UN APVIENOTĀ KARALISTE

2004. gada 8. jūnija vienošanās, ar ko izveido citas atlīdzināšanas metodes attiecībā uz izdevumiem par pabalstiem natūrā, kurus abas valstis sniegušas no 2003. gada 1. janvāra

SOMIJA UN ZVIEDRIJA

Ziemeļvalstu 2003. gada 18. augusta Konvencijas par sociālo nodrošinājumu 15. pants: Nolīgums par savstarpēju atteikumu atmaksāt izdevumus, kā noteikts Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36., 63. un 70. pantā (pabalstu natūrā saistībā ar slimību un maternitāti, nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām un bezdarbnieka pabalstu izmaksas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. pantā (administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

SOMIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

Vēstuļu apmaiņa 1995. gada 1. un 20. jūnijā attiecībā uz Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu izmaksu atmaksāšana vai atteikšanās no atmaksāšanas) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

ZVIEDRIJA UN SPĀNIJA

2004. gada 1. decembra Nolīgums par pabalstu natūrā izmaksu atmaksāšanu, kas paredzēta Regulā (EEK) Nr. 1408/71 un Regulā (EEK) Nr. 574/72

ZVIEDRIJA UN LUKSEMBURGA

1996. gada 27. jūnija Nolīgums par izdevumu atlīdzināšanu sociālā nodrošinājuma sfērā

ZVIEDRIJA UN APVIENOTĀ KARALISTE

1997. gada 15. aprīļa Nolīgums par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 36. panta 3. punktu un 63. panta 3. punktu (pabalstu natūrā atmaksāšana vai atteikšanās atmaksāt) un Regulas (EEK) Nr. 574/72 105. panta 2. punktu (atteikšanās atmaksāt administratīvo un medicīnisko pārbaužu izmaksas)

II PIELIKUMS

ĪPAŠI REŽĪMI, KO PIEMĒRO IERĒDŅIEM
(minēts īstenošanas regulas 31. un 41. pantā)

- A. Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem un uz kuriem neattiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 1. nodaļa par pabalstiem natūrā
- Vācija
- Īpašs veselības apdrošināšanas režīms ierēdņiem
- B. Īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem, kuriem nepiemēro Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 1. nodaļu, kas attiecas uz pabalstiem natūrā, izņemot 19. pantu, 27. panta 1. punktu un 35. pantu
- Spānija
- Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams ierēdņiem
- Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams bruņotajiem spēkiem
- Īpašs sociālā nodrošinājuma režīms, kas piemērojams tiesas amatpersonām un administratīvajiem darbiniekiem
- C. Īpaši režīmi, kurus piemēro ierēdņiem un uz kuriem neattiecas Regulas (EK) Nr. 883/2004 III sadaļas 2. nodaļa par pabalstiem natūrā
- Vācija
- Īpašs nelaimes gadījumu apdrošināšanas režīms ierēdņiem
-

III PIELIKUMS

**DALĪBVALSTIS, KAS IESNIEDZ PIEPRASĪJUMUS ATMAKSĀT IZMAKSAS SAISTĪBĀ AR PABALSTIEM
NATŪRĀ, PAMATOJOTIES UZ FIKSĒTU SUMMU****(minēts īstenošanas regulas 62. panta 1. punktā)**

ĪRIJA

SPĀNIJA

ITĀLIJA

MALTA

NĪDERLANDE

PORTUGĀLE

SOMIJA

ZVIEDRIJA

APVIENOTĀ KARALISTE

—

IV PIELIKUMS

INFORMĀCIJA PAR ĪSTENOŠANAS REGULAS 88. PANTA 4. PUNKTĀ MINĒTO DATU BĀZI

1. Datubāzes saturs

Attiecīgo struktūru elektroniskā sarakstā (*URL*) norādīti:

- a) struktūru nosaukumi dalībvalsts valodā(s) un angliiski,
- b) identifikācijas kods un *EESSI* adresēšana,
- c) to uzdevumi saistībā ar definīcijām Regulas (EEK) Nr. 1408/71 1. panta m), q) un r) apakšpunktos un īstenošanas regulas 1. panta a) un b) apakšpunktos,
- d) to pilnvaras attiecībā uz dažādu risku, pabalstu veidiem, režīmiem un ģeogrāfisko jomu,
- e) tas, kuru Regulas (EEK) Nr. 1408/71 daļu struktūras piemēro,
- f) kontaktinformācija — pasta adrese, tālruņa numurs, faksa numurs, e-pasta adrese un attiecīgā interneta vietnes (*URL*) adrese,
- g) jebkuri citi dati, kas vajadzīgi, lai piemērotu pamatregulu vai īstenošanas regulu.

2. Datu bāzes pārvaldīšana

- a) Elektroniskais saraksts ir iekļauts *EESSI* sistēmā Eiropas Komisijas līmenī.
- b) Dalībvalstis ir atbildīgas par vajadzīgās struktūru informācijas iegūvi un pārbaudi un par to, lai Eiropas Komisijai būtu laicīgi iesniegti visi ieraksti vai izmaiņas ierakstos, kas ir dalībvalstu pārziņā.

3. Piekļuve

Informācija, ko izmanto darbības un pārvaldīšanas nolūkos, nav publiski pieejama.

4. Drošība

Visas izmaiņas datu bāzē (ieraksts, atjauninājums, dzēšana) notiek pēc lietotāja elektroniskas reģistrācijas. Pirms lietotāji piekļūst sarakstam, lai izdarītu grozījumus, viņus identificē un apstiprina. Pirms ierakstā var izdarīt grozījumus, tiek pārbaudītas lietotāja pilnvaras veikt šo darbību. Jebkura neatļauta darbība tiek noraidīta un elektroniski reģistrēta.

5. Valodu režīms

Vispārējs datu bāzes valodu režīms ir angļu valoda. Struktūru nosaukumi un to kontaktinformācija būtu sistēmā jāievada arī dalībvalstu valsts valodās.

V PIELIKUMS

DALĪBVALSTIS, SAVSTARPĒJI NOSAKOT MAKSIMĀLO ATMAKSĀJUMA APMĒRU, KAS MINĒTS PAMATREGULAS 65. PANTA 6. PUNKTA TREŠAJĀ TEIKUMĀ, PAR PAMATU ŅEM VIDĒJO BEZDARBNIEKA PABALSTA APMĒRU, KAS IR PIEŠĶIRTS SASKAŅĀ AR TĀS TIESĪBU AKTIEM IEPRIEKŠĒJĀ KALENDĀRAJĀ GADĀ (minēts īstenošanas regulas 70. pantā)

BEĻĢIJA

ČEHIJAS REPUBLIKA

VĀCIJA

AUSTRIJA

SLOVĀKIJA

SOMIJA

PADOMES PASKAIDROJUMA RAKSTS

I IEVADS

Eiropas Parlaments un Padome 2004. gada 29. aprīlī pieņēma Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ (turpmāk — "Pamatregula"), ar ko ir paredzēts aizstāt Regulu (EEK) Nr. 1408/71 ⁽²⁾.

Pamatregulas 89. pantā ir paredzēts, ka jāpieņem regula, ar ko nosaka procedūras Pamatregulas īstenošanai. Šajā nolūkā Komisija 2006. gada 31. janvārī iesniedza Padomei regulas priekšlikumu. Priekšlikums pamatojas uz Līguma 42. un 308. pantu.

Saskaņā ar Līguma 251. pantu Eiropas Parlaments sniedza atzinumu pirmajā lasījumā 2008. gada 9. jūlijā ⁽³⁾. Ekonomikas un sociālo lietu komiteja sniedza atzinumu 2006. gada 26. oktobrī ⁽⁴⁾.

Komisija 2008. gada 15. oktobrī nāca klajā ar grozītu priekšlikumu, kurā tā pieņēma 159 no 162 Eiropas Parlamenta pieņemtajiem grozījumiem.

Saskaņā ar EK Līguma 251. panta 2. punktu Padome 2008. gada 17. decembrī vienprātīgi pieņēma kopējo nostāju.

II MĒRĶIS

Ar priekšlikumu ir paredzēts pabeigt šobrīd sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācijas jomā piemērojamo noteikumu modernizāciju, nosakot procedūras Regulas (EK) Nr. 883/2004 īstenošanai, tādējādi aizstājot pašreizējo īstenošanas regulu (Regula (EEK) Nr. 574/72). Jo īpaši ar to paredz visām iesaistītajām pusēm (apdrošinātajām personām vai attiecīgā gadījumā — viņu darba devējiem, sociālās nodrošināšanas iestādēm un dalībvalstu kompetentajām iestādēm) noteikt procedūras, lai praktiski īstenotu Pamatregulā paredzētos noteikumus. Priekšlikuma mērķis arī ir uzlabot pastāvošās procedūras, tās vienkāršojot, kā arī izskaidrojot dažādo ieinteresēto pušu tiesības un pienākumus. Bez tam tā mērķis ir panākt labāku iestāžu sadarbību, jo īpaši izmantojot elektronisku datu apmaiņu starp dalībvalstīm.

III KOPĒJĀS NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgas piezīmes:

a) Komisijas grozītais priekšlikums

Eiropas Parlaments pieņēma 162 grozījumus Komisijas priekšlikumā. No tiem 160 grozījumus pilnībā, daļēji vai pārfrāzējot iekļāva Komisijas grozītajā priekšlikumā (grozījumi Nr. 1–25, 27–54 un 56–162). Tomēr 2 grozījumi Komisijai nebija pieņemami (grozījumi Nr. 26 un 55).

b) Padomes kopējā nostāja:

Padome varēja pieņemt 146 no 162 grozījumiem, kas pilnībā vai daļēji bija iekļauti Komisijas grozītajā priekšlikumā, proti, grozījumus Nr. 2, 4, 5, 7, 8, 12–14, 17–25, 27–34, 36–47, 49–54, 56–71, 74–78, 80–88, 90–107, 109–132, 134–146, 147 (pirmā daļa), 148 (pirmā daļa), 149 un 152–162.

⁽¹⁾ OV L 166, 30.4.2004., labota redakcija OV L 200, 7.6.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, OV L 149, 5.7.1971., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1992/2006 (OV L 392, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽³⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽⁴⁾ OV C 324, 30.12.2006., 59. lpp.

Padomei arī bija pieņemami principi — ar nosacījumu, ka tos pārformulēs —, uz ko balstās šādi grozījumi:

- Nr. 3 (jauns 8.a apsvēruma): piekrītot grozījuma saturam pēc būtības, Padome uzskatīja, ka pēdējo teikumu vajadzētu pārformulēt vispārīgāk, līdzīgi kopējās nostājas 10. apsvēruma pēdējam teikumam;
- Nr. 6 un 9 par “piekļuves punkta” definīciju un “standartizēta elektroniska ziņojuma” definīciju 1. panta 2. punkta a) un d) apakšpunktā: Padome uzskatīja, ka minētās definīcijas būtu jāpārskata, ņemot vērā Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvās komisijas darba iznākumi saistībā ar projektu *EESSI* (Sociālā nodrošinājuma elektroniskā datu apmaiņa) (1. panta 2. punkta a) apakšpunkts kopējā nostājā);
- Nr. 10 (2. panta jauns–1. punkts): Padome uzskatīja, ka šo grozījumu vajadzētu nedaudz pārformulēt un ka papildus atsaucei uz personām ar invaliditāti būtu jāiekļauj atsauce arī uz vecākiem cilvēkiem (2. panta 1. punkts kopējā nostājā);
- Nr. 11 (2. panta 1. punkts): Padome uzskatīja par vajadzīgu frāzes “ievērojot termiņus, kas noteikti attiecīgo dalībvalstu sociālās nodrošināšanas likumu kopumā” vietā izmantot terminu “nekavējoties”, jo dažos gadījumos šie termiņi var būt diezgan gari, vai — tieši otrādi — valstu likumos var arī nemaz nepastāvēt. Tas ir horizontāls jautājums, kas ir kopīgs visiem grozījumiem attiecībā uz termiņiem (2. panta 2. punkts kopējā nostājā).
- Nr. 15 (3. panta 2. punkts): Padome varēja pieņemt tikai šā grozījuma pirmo daļu, jo tā uzskatīja, ka sīki izklāstītie noteikumi, ko Parlaments ir ierosinājis citās grozījuma daļās, varētu ierobežot dalībvalstu iekšējo organizāciju šajā jomā, kas jebkurā gadījumā jau ir ietverta Direktīvas 95/46/EK darbības jomā (3. panta 2. punkts kopējā nostājā).
- Nr. 16 (3. panta 3. punkts): tāpat kā attiecībā uz grozījumu Nr. 11 Padome arī šeit jau minēto apsvērumu dēļ atbalstīja vārda “nekavējoties” izmantošanu, nevis atsauci uz valstu termiņiem (3. panta 3. punkts kopējā nostājā). Tāda pati piebilde attiecas arī uz Komisijas priekšlikuma 27. panta 5. punktu, 49. panta 1. punktu un 51. panta 2. un 1. punktu (attiecīgi 27. panta 5. punkts, 49. panta 1. punkts un 51. panta 2. punkts kopējā nostājā);
- Nr. 26 (6. panta 4. punkts): piekrītot panta saturam pēc būtības, Padome uzskatīja, ka to vajadzētu pārformulēt vēl precīzāk, kā izklāstīts kopējās nostājas 6. panta 5. punktā.
- Nr. 48 (17. panta 3. punkts): piekrītot grozījuma saturam pēc būtības, Padome uzskatīja, ka to vajadzētu pārformulēt un iekļaut tajā atsauci uz attiecīgo dalībvalsti, atbilstīgi kopējās nostājas 16. panta 3. punktam.
- Nr. 72 (26. panta 2. punkts, pēdējā rindkopa): Padome uzskatīja, ka būtu neiespējami ievērot piecpadsmit kalendāro dienu termiņu atbildes sniegšanai uz atļaujas lūgumu. Tā uzskata, ka šis termiņš būtu jānosaka valstu tiesību aktos (26. panta 2. punkts kopējā nostājā).
- Nr. 73 (26. panta 3. punkts): Padome uzskatīja, ka šā noteikuma vienīgais mērķis ir paredzēt procedūru tās iestādes noteikšanai, kas izsniedz atļauju, ja persona nedzīvo kompetentajā dalībvalstī. Tas neattiecas uz citiem gadījumiem, kad atļauja nebūtu jāatsaka, jo šie gadījumi ir skaidri noteikti Pamatregulā (26. panta 3. punkts kopējā nostājā).
- Nr. 97 un 98 (43. panta 1. un 3. punkts, jauna daļa): uzskatot šos grozījumus par pieņemamiem, Padome tomēr puda viedokli, ka minētā panta virsrakstu vajadzētu grozīt šādi “Papildu noteikumi par pabalstu aprēķināšanu”.

Tomēr Padome neuzskatīja, ka būtu ieteicams pieņemt šādus grozījumus:

- Nr. 1 (trešais apsvēruma, par personu aizsardzību saistībā ar personas datu apstrādi un apmaiņu): Padome uzskatīja, ka šis grozījums, kas ir cieši saistīts ar 15. grozījumu (skatīt turpinājumā), nav vajadzīgs, jo šo jautājumu būtu labāk apskatīt 3. panta 2. punktā. Tādēļ Padome uzskatīja, ka šajā apsvērumā būtu jā saglabā Komisijas sākotnējā priekšlikuma redakcija (3. apsvēruma kopējā nostājā).
- Nr. 35 (jauns 12. panta 6.a punkts): Padome nolēma svītrot šo noteikumu, pamatojoties uz Administratīvās komisijas ziņojumu, kura uzskatīja, ka tas tehniski nav vajadzīgs, ņemot vērā, ka nepastāv negatīva ietekme uz personas tiesībām.
- Nr. 55 (19. panta 2. punkts): šajā grozījumā paredzēts, ka apliecībā, kurā noteikti piemērojamie tiesību akti, norādīs darba devēja noteiktās algas. Padome bija vienprātis ar Komisiju, ka šis grozījums attiecas uz plašāku jomu, nekā tikai informāciju, kas vajadzīga sociālās nodrošināšanas nolūkā, un tāpēc tas pārsniedz regulas mērķus (19. panta 2. punkts kopējā nostājā).
- Nr. 79 (26. panta 6. punkts): Padome uzskatīja, ka transporta un uzturēšanās izmaksas, kas ir apdrošinātās personas ārstēšanas neatņemama sastāvdaļa, būtu jāsedz kompetentajai iestādei, ar nosacījumu, ka tas ir noteikts valsts tiesību aktos un, ka ir dota atļauja. Bez tam Padome nevarēja piekrist šā grozījuma pēdējai rindkopai par transporta un uzturēšanās izdevumu atmaksu personai, kas pavada personu ar invaliditāti. Tā uzskatīja, ka tas pārsniegtu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas darbības jomu un radītu dalībvalstīm pienākumu paredzēt jaunu pabalstu veselības apdrošināšanas jomā (26. panta 6. punkts kopējā nostājā).

Tomēr jānorāda, ka invalīdu īpašās vajadzības ir ņemtas vērā, Padomei ar dažiem grozījumiem pieņemot grozījumu Nr. 10 (skatīt 2. panta jaunu–1. punktu).

- Nr. 164, 165, 166 un 167 (66. pants — Atlīdzības iesniegšanas un nokārtošanas termiņi): Padome uzskatīja par vajadzīgu pagarināt Komisijas ierosinātos termiņus atlīdzības pieprasījumu iesniegšanai un nokārtošanai, kā arī strīdu atrisināšanai (12 mēneši pieprasījumu iesniegšanai, 18 mēneši pieprasījumu nokārtošanai un 36 mēneši strīdu atrisināšanai). Tādēļ Padome nevarēja pieņemt grozījumus Nr. 164 līdz 167, kuru mērķis ir saglabāt Komisijas ierosinātos termiņus, jo vairums dalībvalstu uzskata, ka šādus termiņus varētu ieviest tikai, pamatojoties uz pieredzi un tehnoloģijas attīstību, kas visticamāk ļautu paātrināt informācijas apmaiņu starp iestādēm. Šajā sakarībā būtu jāpatur prātā, ka regulas projektā jau ir paredzēti stimuli procedūras paātrināšanai, proti, maksājumu veikšana pa daļām un procenti par nokavētiem maksājumiem.

Tomēr, paturot prātā to, cik šis jautājums ir būtisks Eiropas Parlamentam, Padome vienojās par šāda īpaša noteikuma iekļaušanu kopējās nostājas 86. panta 1. punktā, ar ko īstenošanas regulas 67. panta 2., 5. un 6. punktā minētos termiņus pārskatīs vēlākais ceturtais kalendārajā gadā pēc īstenošanas regulas spēkā stāšanās dienas, pamatojoties uz Administratīvās komisijas ziņojumu. Šādas pārskatīšanas mērķis ir ievērojami samazināt termiņus.

Komisija ir pieņēmusi Padomes apstiprināto kopējo nostāju.

2. Īpašas piezīmes

Attiecībā uz 2. panta 4. punktu Padome uzskatīja, ka Komisijas sākotnējā priekšlikuma teksts, ko Parlaments vēlas saglabāt, būtu vairāk jāprecizē un ka atsaucei vajadzētu būt tikai uz sadarbības iestādi, jo šis punkts attiecas vienīgi uz datu apmaiņā iesaistītām iestādēm, nevis uz to, kā notiek šo datu apmaiņa (2. panta 4. punkts kopējā nostājā). Tāpat arī attiecībā uz grozījumu Nr. 108 Padome uzskatīja, ka šis grozījums būtu pieņemams, ja iekļautu vārdus “kā kontaktiestāde”, lai ļautu dalībvalstīm organizēt savu informācijas sistēmu apmaiņu (47. panta 1. punkts kopējā nostājā). Ir arī gadījumi, kad informācijas apmaiņai starp iestādēm nebūtu jābūt automatiskai, lai izvairītos no nevajadzīgas birokrātijas. Šajā sakarā būtu pieņemams arī grozījums Nr. 89, ja tajā iekļautu vārdus “ja vajadzīgs” (27. panta 9. punkts kopējā nostājā).

Padome uzskatīja, ka terminu “saņēmēji” 3. panta virsrakstā būtu jāaizstāj ar vārdiem “attiecīgās personas”, lai skaidrāk norādītu, ka šis noteikums attiecas uz personām, uz ko attiecas Pamatregula, nevis uz pabalstu saņēmējiem kopumā. Turklāt Padome uzskatīja, ka šā panta 4. līdz 8. punkts būtu jāsvīturo. Uzskatīja, ka Komisijas priekšlikuma 4. līdz 7. punkts par saņemšanas apstiprinājumu, nosūtot dokumentus starp valstīm, un par tā juridisko spēku un tiesību aizsardzības līdzekļiem, skar valstu kompetenci. Saistībā ar 8. punktu par lēmumiem, kurus attiecīgajai personai nosūta elektroniski, uzskatīja, ka šis jautājums ir vairāk saistīts ar 4. pantu. Tādēļ šo noteikumu iekļāva kopējās nostājas 4. panta 3. punktā.

Saistībā ar 4. panta 2. punktu Padome uzskatīja, ka Komisijas sākotnējā priekšlikuma teksts, ko Eiropas Parlaments vēlas saglabāt, nav savietojams ar kārtību, kādu ievieš dalībvalstis. Pēc Padomes domām, šis noteikums būtu jāpārformulē, lai tajā paredzētu, ka datu pārsūtīšanu starp iestādēm vai sadarbības struktūrām veic elektroniski tieši vai netieši, izmantojot piekļuves punktus, jo šie piekļuves punkti pilda elektronisko kontaktpunktu funkcijas (4. panta 2. punkts kopējā nostājā).

Padome uzskatīja, ka 5. panta virsrakstā un turpmāk pantā termina “apliecinoši dokumenti” vietā būtu jālieto vārdi “apliecinoši pierādījumi”. Tas attiecas uz apliecinājumiem, kas ir pamats dokumenta izsniegšanai un kas iestādēm citā dalībvalstī nav saistoši, ja vien tie nav daļa no dokumentā iekļautā datu kopuma. Bez tam Padome uzskatīja, ka pantā iekļautā atsauce uz nodokļu administrāciju lēmumiem būtu jāsvīturo, jo šajā jomā Kopienas kompetence nepastāv, vai arī attiecīgo jautājumu risina citos Kopienas instrumentos (5. pants kopējā nostājā).

Attiecībā uz 5. panta 3. punktu Padome, kaut arī piekrītot Komisijas priekšlikuma būtībai, ko Eiropas Parlaments saglabāja, tomēr uzskatīja, ka punkta teksts būtu jāpārformulē, tajā paredzot noteikumu, ka iestādēm ir jāmēģina atrisināt strīdi vismaz vienu mēnesi pirms tās ir tiesīgas nodot jautājumu Administratīvajai komisijai. Šāds precizējums izrādījās vajadzīgs, lai mudinātu dalībvalstis vienoties divpusēji, nevis automātiski nododot strīdu izskatīšanai Administratīvajā komisijā. Ne mazāk svarīgi ir nodot šādus lūgumus ar kompetentu iestāžu struktūru starpniecību, nevis caur katru atsevišķu iestādi (5. panta 4. punkts kopējā nostājā).

Padome uzskatīja, ka 6. panta 2. punktā būtu jānosaka, ka pabalstus piešķir naudā vai natūrā. Attiecīgi būtu jāgroza 6. panta virsraksts, aizstājot terminu “izmaksa” ar “piešķiršana” (6. pants kopējā nostājā).

Padome uzskatīja, ka būtu jāpārformulē 7. panta virsraksts, lai precizētu, ka šis pants attiecas uz pabalstu un iemaksu pagaidu aprēķinu. Minētā panta otrajā daļā būtu jāpievieno vārdi “vai dokumenti”, lai dokumentos varētu iekļaut arī iemaksu vai pabalstu galīgajam aprēķinam vajadzīgo informāciju (7. pants kopējā nostājā).

Saistībā ar 8. panta 1. punktu Padome varēja piekrist saglabāt Komisijas priekšlikumu, labojot atsauci uz 8. pantu, kurai būtu jānorāda uz 8. panta 1. punktu (8. panta 1. punkts kopējā nostājā).

9. pantā būtu jāiekļauj atsauce uz “struktūrām un iestādēm”, jo šis pants attiecas ne tikai uz iestādēm (9. pants kopējā nostājā).

Attiecībā uz 10. pantu Padome uzskatīja, ka tā kā Pamatregulas 53. līdz 55. pantā ir ietverti īpaši noteikumi par pabalstu pārklāšanos ar citiem pabalstiem vai ienākumiem, ko nevajadzētu skart ar šo noteikumu par pārklājošiem pabalstiem, minētais pants būtu jāpapildina ar frāzi “neņemot vērā citus Pamatregulas noteikumus” (10. pants kopējā nostājā).

Attiecībā uz 11. pantu Padome uzskatīja, ka būtu jāsvīturo c), d) un e) apakšpunkts, jo vajadzīgs pārformulēt 1. punktu (11. pants kopējā nostājā).

Saistībā ar 12. panta 5. punktu Padome uzskatīja, ka terminu “apdrošinātā persona” būtu jāaizstāj ar “attiecīgā persona” (lai nodrošinātu konsekvensi ar 12. panta 1. punktu), jo Pamatregulas 6. pants neattiecas tikai uz apdrošinātām personām. Turklāt šis termins nav lietots visās Pamatregulas nodaļās (piemēram, nodaļā par pensijām ir lietots termins “personas”) (12. panta 5. punkts kopējā nostājā).

Priekšlikuma 13. pants (13. pants kopējā nostājā) attiecas uz atšķirīgās vienībās izteiktu periodu pārrēķināšanu summēšanas nolūkā. Komisijas priekšlikums bija balstīts uz pieņēmumu, ka ir jāpārrēķina tikai tie periodi, kas balstīti uz 5 dienu nedēļu. Apspriedēs Padomē noskaidrojās, ka tas nav pietiekami, jo dalībvalstis veic aprēķinus (vismaz dažām sistēmām), balstoties uz 6 vai 7 dienu nedēļu (piemēram, pašnodarbinātu personu gadījumā). Šādā situācijā pastāvēja iespēja pārņemt esošo sistēmu, kas noteikta Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 15. panta 3. punktā, vai arī izstrādāt jaunu noteikumu. Paturot prātā, ka pašreizējais pārrēķināšanas noteikums nav skaidrs, tika nolemts izstrādāt jaunu noteikumu, kas risinātu visas problēmas, kas apzinātas pašreizējā sistēmā.

Mērķis bija izveidot jaunu periodu aprēķināšanas sistēmu, ko piemērotu sistemātiski, lai nodrošinātu to, ka, aprēķinot periodus, nekad netiktu sāsināts apdrošināšanas periods.

Saistībā ar priekšlikuma 14. panta 2. punktu par interešu centru, kas nosaka attiecīgās dalībvalsts kompetenci pašnodarbinātības gadījumos saskaņā ar Pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu, Padome uzskatīja par vajadzīgu iekļaut sniegto pakalpojumu skaitu (kā jau izklāstīts 12.a panta 5. punkta d) apakšpunktā Padomes Regulā (EEK) Nr. 574/72) un svītrot atsauci uz dalībvalsti, kurā attiecīgajai personai ir jāmaksā nodokļi, jo Padome uzskata, ka nodokļu jautājumi neietilpst sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas darbības jomā (14. panta 8. punkts kopējā nostājā).

Attiecībā uz 14. panta 10. punktu Padome uzskatīja, ka termina “teritorija ārpus Eiropas Savienības” vietā būtu jālieto vārds “trešā valsts”, lai iekļautu gadījumus saistībā ar Eiropas Ekonomikas zonu un Šveici (14. panta 11. punkts kopējā nostājā).

17. pants attiecas uz personām, kas veic darbības vairāk nekā vienā dalībvalstī. Saskaņā ar 17. panta 1. punktu Komisijas priekšlikumā visām dalībvalstīm būtu jābūt informētām un piemērojamos tiesību aktus būtu jānosaka kopīgi. Padome uzskata, ka ir vajadzīga ātrākas procedūras un ka lēmums būtu jāpieņem dzīves vietas dalībvalsts iestādei. Turklāt Komisijas priekšlikuma 1. punkts dublētu arī otro daļu, kā izklāstīts grozījumā Nr. 47. Padomei šis grozījums būtu pieņemams, ja Parlamentam būtu pieņemams 16. panta 1. punkts kopējā nostājā. Arī grozījums Nr. 48 ir pieņemams, ar nosacījumu, ka to pārformulē (16. panta 3. punkts kopējā nostājā).

Saistībā ar 20. panta 2. punktu par to, kā kompetentā iestāde sniedz informāciju par piemērojamiem tiesību aktiem, Padome izvēlējās lietot tādu pašu pieeju kā 15. pantā, lai skaidri noteiktu, ka nav tāda automātiska pienākuma visos gadījumos sniegt informāciju iepriekšējai kompetentajai iestādei, bet gan, ka šī informācija ir tikai jādara pieejama (20. panta 2. punkts kopējā nostājā).

Padome uzskatīja, ka būtu jāsvītrot 22. panta otrā daļa un ka to būtu jāaizstāj ar jaunu vispārēju apsvērumu (16. apsvēruma kopējā nostājā). Tāpat Padome uzskatīja, ka nav vajadzīga arī trešā daļa, jo iespēja vienoties par citām procedūrām jau ir paredzēta 9. pantā (22. pants kopējā nostājā).

Pēc Padomes domām, 23. pantā nav vajadzīga atsaucē uz 27. pantu (23. pants kopējā nostājā).

Saistībā ar 24. panta 1. punktu Padome uzskatīja, ka būtu jāprecizē tas, ka kompetentās iestādes izsniegtajam dokumentam vajadzētu būt izsniegtam pēc apdrošinātās personas vai viņa dzīvesvietas iestādes pieprasījuma un ka kompetentā iestāde to var arī atsaukt, ja attiecīgie nosacījumi vairs netiek pildīti (24. panta 1. punkts kopējā nostājā).

Padome uzskatīja, ka 25. pantam būtu jāpievieno jauns punkts, lai precizētu Komisijas ierosināto noteikumu 6. punkta 3. apakšpunktā (25. panta 7. punkts kopējā nostājā).

Padome uzskatīja, ka attiecībā uz 27. pantu (27. pants kopējā nostājā), Komisijas priekšlikumā būtu jāveic dažas izmaiņas:

- 27. panta 5. punkta tekstu vajadzētu pārformulēt, lai precizētu to, ka dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde veic visas vajadzīgās administratīvās pārbaudes vai medicīniskās pārbaudes tikai pēc kompetentās iestādes lūguma. Būtu jāizmanto vārds “nekavējoties”;
- saistībā ar 8. punktu Padome uzskatīja, ka būtu jāprecizē Komisijas priekšlikuma teksts, jo īpaši attiecībā uz kontrolējošā ārsta vai iestādes konstatētajiem medicīniskās izmeklēšanas rezultātiem, kā arī precizējot, ka darba nespējas lapai vajadzētu būt tādām pašām juridiskām spēkam kā darba nespējas lapai, kas izdota kompetentajā dalībvalstī;
- 9. punkta sakarā Padome uzskatīja, ka gadījumā, ja tiek noraidīts naudas pabalsts, nebūtu obligāti jāpaziņo dzīvesvietas iestādei. Tādēļ būtu jāiekļauj vārds “ja vajadzīgs”.

Attiecībā uz Komisijas priekšlikuma 28. pantu Padome saprot, ka Parlamenta nodoms attiecībā uz grozījumu Nr. 91, kas Padomei ir pilnībā pieņemams, ir atstāt tikai šā panta pirmo daļu, kā kopējās nostājas 29. pantā.

Kopējās nostājas 31. panta 1. un 3. punkts ietver konkrētus noteikumus par atbrīvošanu no apdrošināšanas, kas ir vajadzīgi dažām dalībvalstīm, un to mērķis ir nodrošināt līdzsvaru starp dalībvalstīm.

Padomes apstiprinātie noteikumi kopējās nostājas 33. līdz 42. pantā (III sadaļas II nodaļā, Pabalsti saistībā ar nelaiemes gadījumu darbā un arodslimību gadījumā, un apbedīšanas pabalsti) ir lielā mērā ņemti no attiecīgiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumiem (proti, 34. un 40. panta), jo Padome uzskatīja par svarīgu saglabāt šo noteikumus, lai aizsargātu darba ņēmēju. Komisijas priekšlikuma 33. pants (ar ko līdz zināmā robežai samazina nosacījumus atļauju izsniegšanai nelaiemes gadījumu darbā vai arodslimību gadījumā) ir svītrots un tā saturs iekļauts Pamatregulas 36. pantā. Komisijas priekšlikuma 35., 36., 37., 38., 39. un 42. pants ir precizēti kopējā nostājā (35., 36., 37., 38., 39. un 42. pants kopējā nostājā).

43. panta sakarā Padome uzskatīja, ka vajadzētu precizēt tā virsrakstu, lai norādītu, ka šajā pantā paredzēti papildu noteikumi pabalstu aprēķināšanai (43. pants kopējā nostājā). Tas pats attiecas uz 47. pantu, kura virsrakstā būtu jāpievieno vārds “attiecīgajā” (47. pants kopējā nostājā).

Komisijas priekšlikuma 45. panta 3. punktā būtu jāizlabo atsauce uz Pamatregulas 47. panta 1. punkta b) apakšpunktu šādi: 47. panta 1. punkta a) apakšpunkts (45. panta 3. punkts kopējā nostājā), un 45. panta 6. punktu vajadzētu pārformulēt, lai precizētu, ka ja prasītājs apzināti nesniedz informāciju par savu nodarbinātību vai dzīvesvietu dalībvalstī un vēlāk iesniedz pieprasījumu piešķirt pensiju šajā dalībvalstī, tad šo pieprasījumu vajadzētu uzskatīt par jaunu pieprasījumu (45. panta 6. punkts kopējā nostājā).

Saistībā ar 49. panta 1. punktu Padome uzskatīja, ka to vajadzētu pārformulēt, lai skaidri norādītu, kurai iestādei katrā gadījumā būtu jāpieņem lēmums. Turklāt Komisijas priekšlikumā vārda “uzreiz” vietā būtu jālieto vārds “nekavējoties” (49. panta 1. punkts kopējā nostājā).

Saistībā ar 50. panta 2. punktu Padome uzskatīja, ka būtu jāprecizē noteikums par pabalsta provizorisku izmaksu vai tā izmaksāšanu avansa veidā. Izmaksu uzskata par provizorisku, ja notiek pieprasījuma izskatīšana un tās rezultāti varētu ietekmēt piešķiramā pabalsta apmēru. Avansa maksājumu veic tās dalībvalsts iestāde, saskaņā ar kuras tiesību aktiem attiecīgajai personai ir tiesības saņemt proporcionālu pensiju (50. panta 2. punkts kopējā nostājā).

Piekrītot Komisijas priekšlikuma 51. panta 2. punktam pēc būtības, Padome tomēr uzskatīja, ka tajā būtu jāveic daži grozījumi un jo īpaši — vārds “uzreiz” būtu jāaizstāj ar “nekavējoties” (51. panta 2. punkts kopējā nostājā). Tas pats attiecas uz 54. panta 1. punktu (54. panta 2. punkts kopējā nostājā).

Saistībā ar Komisijas priekšlikuma 55. pantu Padome uzskatīja, ka būtu jāprecizē otrās daļas formulējums. Saistībā ar piekto daļu Padome uzskatīja, ka otrā teikuma sākumā būtu jāiekļauj vārdi “vajadzības gadījumā”. Saistībā ar sesto daļu Padome uzskatīja, ka tekstam būtu jābūt elastīgākam, paredzot vienošanās iespēju starp divām vai vairāk dalībvalstīm, nosakot citus pasākumus darba meklēšanas veicināšanai. Bez tam būtu arī jānosaka, ka, ja divu vai vairāk dalībvalstu kompetentām struktūrām vai iestādēm ir vajadzīga īpaša procedūra un/vai termiņi, tās var par to vienoties (55. pants kopējā nostājā).

Saglabājot priekšlikuma 56. panta 1. punktu pēc būtības, Padome tomēr uzskatīja, ka ir vajadzīgi daži grozījumi, lai noteiktu, ka dzīves vietas kompetentai iestādei, kas piešķirs pabalstus, ir galvenā nozīme. Tādējādi, ja bezdarbnieks nolemj darīt sevi pieejamu arī tās dalībvalsts nodarbinātības dienestos, kur viņš pēdējoreiz bijis nodarbināts, reģistrējoties kā persona, kas meklē darbu, viņam par to būtu jāpaziņo dzīvesvietas dalībvalsts kompetentajai iestādei (56. panta 1. punkts kopējā nostājā).

Padome uzskatīja par vajadzīgu iekļaut kopējā nostājā jaunu 57. pantu, kurā paredzētu noteikumus Pamatregulas 61., 62., 64. un 65. panta piemērošanai attiecībā uz personām, uz ko attiecas īpaši režīmi, ko piemēro ierēdņiem.

Attiecībā uz Komisijas priekšlikuma 59. panta 5. punktu, Padome uzskatīja, ka šo noteikumu vajadzētu padarīt elastīgāku, aizstājot vārdu “vērsas” ar “var vērsties” (60. panta 5. punkts kopējā nostājā).

IV sadaļas I nodaļā būtu jāiekļauj atsauce uz visu 35. pantu.

Saistībā ar 61. panta 1. un 3. punktu, kā arī 62. panta 3. punktu, Padome uzskatīja, ka minētos punktus vajadzētu precizēt (kopējā nostājā attiecīgi 62. panta 1. un 2. punkts un 63. panta 2. punkts).

Saistībā ar Komisijas priekšlikuma 64. panta 2. punktu Padome uzskatīja par vajadzīgu norādīt, ka gada vidējās izmaksas būtu jānosaka saskaņā ar iepriekšējo punktu (65. panta 2. punkts kopējā nostājā).

Attiecībā uz IV sadaļas III nodaļu, pārņemot galvenos Komisijas priekšlikuma principus, Padome veica izmaiņas (kā izklāstīts no 71. līdz 86. pantam kopējā nostājā), lai ņemtu vērā, no vienas puses, spēkā esošos noteikumus (jo īpaši 111. pantu Regulā (EK) Nr. 574/72) un, no otras puses, īpatnības sociālā nodrošinājuma jomā, kas liek veikt izmaiņas Komisijas ierosinātajā tekstā, kā pamatā ir teksts no direktīvas par aplikšanu ar nodokļiem.

Visbeidzot, saistībā ar Komisijas priekšlikuma V sadaļu (“Dažādi pārejas un nobeiguma noteikumi”), Padomes mērķis bija veicināt pāreju no esošajiem Kopienas tiesību aktiem uz jauniem, vienlaikus nodrošinot juridisko noteiktību (piemēram, attiecībā uz divpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar tiesisko regulējumu Regulā (EK) Nr. 1408/71, vai, attiecībā uz pensiju pabalstiem, ko piešķir saskaņā ar esošo regulu — pāreju no minētā tiesību akta uz jaunu), ņemot vērā ierobežojumus attiecībā uz loģistiku, proti — elektronisku informācijas apmaiņu, un aizsargājot personas tiesības.

Galvenās izmaiņas kopējā nostājā saistībā ar Komisijas priekšlikumu ir šādas:

— saistībā ar Komisijas priekšlikuma 85. pantu Padome uzskatīja, ka ir lietderīgi pievienot papildu precizējumus 1. un 3. punktā par sniegtās informācijas kvalitāti (89. panta 1. un 3. punkts kopējā nostājā);

- attiecībā uz Komisijas priekšlikuma 88. pantu, Padome uzskatīja par vajadzīgu iekļaut Pamatregulas 9. pantā jaunu 3. punktu. Tā mērķis ir nodrošināt juridisko noteiktību attiecībā uz dalībvalstu noslēgtiem nolīgumiem saistībā ar Padomes Regulām (EEK) Nr. 1408/71 un Nr. 574/72.
- Papildus kopējā nostājā iekļāva jaunu 87. panta 4. punktu par atkarības pakāpi, lai precizētu nosacījumus atkarības pakāpes noteikšanai.
- Attiecībā uz Komisijas priekšlikuma 89. pantu, Padome uzskatīja, ka būtu jāgroza Pamatregulas 87. panta 8. punkts (dok. 14518/08 ADD 1 REV 1).
- Kopējās nostājas 88. panta 2.–5. punktā ietverti daži precizējumi attiecībā uz IV. pielikumu.
- Attiecībā uz 91. pantu Komisijas priekšlikumā Padome panāca vienprātīgu vienošanos par noteikumu, kurā paredzēts, ka regulai būtu jāstājas spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas seko sešu mēnešu laikposmam pēc regulas publicēšanas dienas un jebkurā gadījumā ne ātrāk kā 2010. gada 1. janvārī (97. pants kopējā nostājā).
- Bez tam Padome kopējā nostājā iekļāva jaunu 94. pantu par pārejas noteikumiem attiecībā uz pensijām, pēc Padomes Regulas (EEK) Nr. 574/72118. panta parauga, jo šie noteikumi ir īpaši svarīgi jaunajām dalībvalstīm.
- Padome uzskatīja, ka kopējā nostājā jāiekļauj jauns 95. pants par pārejas periodu elektroniskai datu apmaiņai, lai precizētu, ka pārejas periodi datu apmaiņai ar elektroniskiem līdzekļiem nedrīkstētu pārsniegt 24 mēnešus no šīs regulas piemērošanas dienas.

Turklāt kopējā nostājā ietverti pieci pielikumi — par divpusējiem nolīgumiem (I. pielikums), speciāliem režīmiem, kas piemērojami ierēdņiem (II. pielikums), saraksts ar dalībvalstīm, kas kompensē izmaksas saistībā ar pabalstiem natūrā, pamatojoties uz fiksētu summu (III. pielikums), informācija par regulas 89. panta 4. punktā minēto datu bāzi (IV. pielikums) un dalībvalstu saraksts, kurā pēc abpusējības principa, noteikts Pamatregulas 65. panta 6. punkta trešajā teikumā minētais maksimālais atmaksas apjoms (V. pielikums).

IV. SECINĀJUMS

Padome pauž gandarījumu par sadarbības gaisotni, kas valdīja Eiropas Parlamentā šā apjomīgā tiesību akta projekta izskatīšanas pirmajā lasījumā, un kas ļāva abām iestādēm jau šajā posmā ievērojami samazināt iespējamo nesaskaņu apmēru.

Padome uzskata, ka kopējā nostājā ir būtiski ņemtas vērā Eiropas Parlamenta paustās bažas par to, ka ar sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas reformu būtu jānodrošina, lai jaunie noteikumi uzlabotu un vienkāršotu procedūras gan darba devējiem (jo īpaši MVU), gan apdrošinātām personām (darba ņēmējiem un pašnodarbinātajiem), kā arī ES pilsoņiem kopumā, no vienas puses, un sociālā nodrošinājuma iestādēm, no otras puses.

Tā cer uz konstruktīvās diskusijas turpinājumu ar Eiropas Parlamentu, lai pēc iespējas drīzāk panāktu galīgu vienošanos nolūkā īstenot vispārējas intereses, proti, panākt, lai drīz spēkā stājas jaunie noteikumi par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijas modernizāciju un vienkāršošanu.

PIEZĪME LASĪTĀJAM

Iestādes ir nolēmušas savos tekstos turpmāk nenorādīt jaunākos tiesību aktu grozījumus.

Ja vien nav noteikts citādi, par tiesību aktiem, kuri ir norādīti šeit publicētajos tekstos, uzskatāmi tiesību akti to spēkā esošajā redakcijā.